

NOVI TEHNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Današnji NT je izšel na dan, pomemben za vse nas, na dan, ko bo v Sloveniji preko 700 tisoč ljudi izpolnilo glasovnice in s tem zaupalo številnim delegatom na daljnjo pot naše družbe.

Cepprav smo včeraj slavili praznik žena, smo vendar to številko v veliki meri namenili tudi temu pomembnemu obeležju. In še nekaj novic iz uredništva: za izlet »100 kmečkih žena prvič na morje« je vse pripravljeno, tečejo tudi organizacijske priprave za javno radijsko oddajo z neposrednim prenosom iz Kozjega, naš novinar Janez Vedenik se počasi odpravlja na pot v Singapur, od koder bo seveda prinesel polno novinarsko beležko.

V nedeljo pa se vsi skupaj vidimo na voliščih!

MILAN SENICAR

NOVA VREDNOST PRAZNIKA

Ko sem v dnevi praznovanja 8. marca — Dneva žena razmišljala, kako smo žene v celjski občini praznovali ta praznik, sem hitro ugotovila — različno, a skoraj v sleherni sredini delovno. Vendar že nekaj let ugotavljamo, da se je ponekod praznovanje 8. marca izrodilo. To praznovanje je zgodovinsko povezano z razvojem delavskega gibanja in sega tja v leto 1988, ko je bila ustanovljena organizacija »Mednarodni ženski svet«. Ko je postala ta organizacija vedno bolj mlačna, so radikalne organizacije leta 1994 ustanovile mednarodno zvezo za žensko politično pravico in žensko državljansko sodelovanje. Pod pritiskom družbenega razvoja so se ženskam začele odpirati možnosti vključitve v razne šole in poklice, ob koncu 1. svetovne vojne, zlasti pod vplivom oktobrske revolucije, pa so dobile ponekod tudi volilno pravico. Žensko delavsko gibanje se ni potegovalo za reforme v okviru kapitalističnega družbenega reda, temveč se je povezovalo z vsem delavskim razredom v skupnem boju za nov družbeni red, za socializem. Lenin je zapisal: »Ne more biti socialističnega preobrata, če v njem ne bo znatno sodeloval velikanški del delavskih žensk.

Na mednarodni socialistični ženski konferenci leta 1919 v Københavnu pa je bil sprejet sklep o mednarodnem ženskem dnevu, ki naj bi ga prirejale socialistične vsake leto in v vseh državah z zahtevo po ženski volilni pravici, povezani s celotnim ženskim vprašanjem, kakor ga razumejo socialisti.

Pred drugo svetovno vojno in med NOV so žene Jugoslavije dokazale svojo veljavo v vsem z delom in družbenim razvojem bogatim obdobjem svobode, z ustavnimi določili in Zakonom o združenem delu pa moramo nujno spremeniti vsebino praznovanja 8. marca.

V Jugoslaviji in še posebej v delavskem Celju, kjer je zaposlenih 45 odstotkov žensk, si moramo prizadevati za reafirmacijo praznovanja.

8. marec praznujmo kot mednarodni praznik vzajemnosti žena, kot praznik spomina na končani boj za človekovo dostojanstvo ter kot delovni dogovor v vsaki TOZD in KS za nadaljnje urejanje odprtih vprašanj.

Praznovanje ne more biti osredotočeno na en dan v letu. Večkrat moramo spregovoriti na problemskih konferencah, javnih tribunah, delavskem svetu, v DPO o problematiki nagajevanja po delu, sodobni tehnologiji in njenih posledicah na položaju delovnega človeka v problematiki izobraževanja ob delu, kvalifikacijski strukturi, varstvu pri delu, stanovanjski problematiki, zdravstvu, otroškem varstvu, štipendijski politiki, večji produktivnosti, položaju kmetijskih proizvajalk, o vzgoji in izobraževanju. Več žena na vodilna delovna mesta, več žena v vodstva samoupravnih organov in družbeno političnih organizacij, a ne zaradi strukture, temveč zaradi sposobnosti, njene pripravljenosti za delo in zaradi deleža, ki ga je ustvarila kot delavka v združenem delu.

SONJA OCVIRK

VOLITVE 78

Smo pred volitvami v temeljnih organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih, na katerih bomo izvolili člane delegacij za skupščine družbenopolitičnih skupnosti in samoupravnih interesnih skupnosti. Tako bodo prišli na volišča v četrtek, 9. marca delovni ljudje v organizacijah združenega dela, v nedeljo, 12. marca pa občani v krajevnih skupnostih.

V izredno razgibanem predvolilnem obdobju, smo bili tokrat priča dejstvu, da so v pogojih naše socialistične demokracije, tudi volitve sestavni del socialističnega samoupravljanja kot temelja vseh svoboščin in pravic vseh delovnih ljudi in občanov. Z drugimi besedami lahko rečemo, da volitve v naših samoupravnih odnosih niso le akt glasovanja, ampak v svojem bistvu stalna, množična politična ter samoupravna naloga, ki se kot sestavina naše vsakodnevne samoupravne prakse izpolnjuje v stalnih kadrovskih pripravah na volitve, v nenehnem dograjevanju volilnega sistema in tudi v ustvarjalnem iskanju novih, učinkovitejših poti pri uresničevanju delegatskih odnosov. Delovni ljudje in občani so na osnovi evidentiranja, opravljenih predkandidacijskih in kandidacijskih opravil v širokih in dobro pripravljenih javnih razpravah izoblikovali in potrdili liste kandidatov za člane delegacij v temeljnih samoupravnih organizacijah in skupnostih ter delegate v družbenopolitični zbor občinskih skupščin.

Zelo pomembna je ugotovitev, da so v predvolilni aktivnosti delovni ljudje in občani sodelovali množično in veliko bolj zavzeto kot kdajkoli prej. To pomeni, da se vse bolj zavedajo svojih pravic in dolžnosti aktivnega vključevanja pri razreševanju vseh pomembnejših vprašanj in se vedno bolj pripravljajo pri njihovem razreševanju tudi sodelovati.

Za dokončno potrditev novih delegatov in delegacij, s katerimi bomo uresničevali našo prisotnost in odločanje v skupščinah, je potrebno samo še zadnje dejanje. Odločitev, s katero se bomo na voliščih z glasovanjem izrekli o predlaganih delegatih in delegacijah, bo tudi ocena samoupravne ravni in kvalitete vseh predvolilnih opravil.

Zato glasovanje ne bo zgolj formalnost, ampak enakovreden člen v celotnem volilnem procesu, posebej pomemben za našo današnjo stopnjo razvoja socialističnih samoupravnih družbenih odnosov, kot odraz trenutnega političnega razpoloženja in odnosa delovnih ljudi in občanov do samoupravne, ekonomskega in družbeno političnega sistema.

Z upravičenostjo pričakujemo, da bodo delovni ljudje in občani na predstojećih volitvah potrdili svojo visoko politično zrelost in pripravljenost za še hitrejši razvoj socialistične samoupravne družbe.

MEDOBČINSKI SVET SZDL CELJE
MEDOBČINSKI SVET ZSS ZA CELJSKO OBMOČJE

UGODNE VESTI IZ CINKARNE O TiO₂

Cepprav je izstop predstavnika republiškega izvršnega sveta iz komisije za proučitev razvoja temeljne organizacije združenega dela za proizvodnjo titanovega dioksida pri Cinkarni nekoliko presenetil, je izvršni svet celjske občinske skupščine z veseljem sprejel poročilo, da se razmere, zlasti pa vprašanja, ki so bila načeta ob lanskem obisku podpredsednika zvezne vlade Nemške demokratične republike v Celju, ugodno razrešujejo.

Gre za poročilo, da so naši zvezni organi ugodili prošnji kolektiva za ureditev paritete dolarja in znižanja carin na uvoz osnovne surovine. Vse te ugodnosti prinašajo kolektivu za proizvodnjo titanovega dioksida okoli 20 milijonov dinarjev. Enak znesek je odobrila tudi vlada Nemške demokratične republike. Po vsem tem je vsaj s te strani stanje zadovoljivo. Kolektivu se tudi odpirajo drugi vidiki poslovanja.

Seveda pa s tem problemov ni konec. Gre predvsem za dejstvo, da bo kmalu nastopil čas, ko bo treba začeti z odplačevanjem anuitet. Celotne obveznosti niso majhne. V tej zvezi bosta morali tudi obe banki, se pravi Jugobanka in Ljubljanska banka, povedati svoji stališči.

Glede na informacijo, ki so jo dobili člani izvršnega sveta celjske občinske skupščine, se stanje zaradi teh ukrepov v TOZD Titanov dioksid izboljšuje. Sicer pa so znova ugotovili, da bi vsega tega ne bilo, če bi izvršni svet ne napovedal stečajnega postopka za ta obrat, v kolikor bi partnerja ne našla skupnega jezika pri reševanju zadev, ki so v zvezi s pristojnostmi. Opozorilo je torej zaleglo.

-mb

V torek je minilo 35 let, kar so ustanovili inženirske enote v naši slavni JLA. Ob tej priložnosti je bila proslava s pregledom enot v vojašnici »Slavka Štandra« v Celju, katere so se udeležili mnogi predstavniki celjskega javnega in političnega življenja, nekdanji aktivni starešine JLA in borci NOB ter predstavniki Ljubljanskega armadnega območja. O prazniku, razvoju inženirskih enot, ustvarjenem delu v povojnem obdobju ter nalogah za bodoče delo je govoril Svetozar Vulkić, katerega enota je naj-

JLA: 35 LET INŽENIRCEV

boljša med inženirski v Sloveniji. Med drugim je omenil, da še nikoli niso bili tako dobro pripravljeni, kot danes in da ni sovražnika, ki

bi jim bil nevaren. Seveda pa to ni merilo, da bi počivali, ampak bodo vse svoje znanje še in vedno izpopolnjevali.

V imenu Celjanov je vojaše in starešine pozdravil Vaso Starović in v svojem pozdravnem govoru omenil še posebej veliko nalogo pri nadaljnjem utrjevanju bratskih vezi med našimi narodi, ki se še posebej krepijo prav v JLA.

Komandanta LAO Franca Tavčarja-Roka je zastopal general Pavle Ristić, ki je še enkrat čestital celjski enoti za vse uspehe in prvo mesto z željo, da prehodni poikal kot najboljši osvojijo tudi letos.

T. VRABL

VELENJE: DELEGATI ZA KONGRESA

Občinska konferenca ZK Velenje je izvolila delegate, ki bodo zastopali Saleško dolino na bližnjih kongresih — 8. kongresu ZKS in 11. kongresu ZKJ.

Na 11. kongresu ZKJ bo sodelovala MARJAN DOMANJKO, programer, zaposlen v GIP Vegrad in ANICA KRISTAN, delavka iz TGO Gorenje.

Na 8. republiškem kongresu ZKS pa bodo sodelovali: Franc Avberšek, Franc Brinovec, Franc Druks, Olga Jovičič, Alojz Kikec, Bogomila Krajnc, Majda Krašovec, Olga Medved, Jože Miklavc, Vinko Miklavžina, Milena Novak, Vincenc Ocepeč, Alojz Rajter, Ljubo Stare, Milan Šterban in Drago Trkulja.

T. VRABL

REZERVA HRANE IN ZAŠČITNA SREDSTVA

Na zadnji seji so člani Sveta za ljudsko obrambo, varnost in družbeno samozaveščenost pri SOB Celje razpravljali o mnogih pomembnih vprašanjih naših obrambnih prijav. Med drugim so razpravljali tudi o usmerjanju mladine v vojaške šole, o vzgoji mladine v teritorialni obrambi, o združenih vajah v KS, o programu praznovanja tedna varnosti in o odloku o štabih in enotah civilne zaštite.

Največ pozornosti pa so namenili razpravi o oblikovanju blagovnih rezerv. Zakon namreč zavezuje občine, da oblikujejo posebne blagovne re-

zerve za kritje potreb po blagu osnovne preskrbe v primeru izrednih razmer oz. vojne. Blagovne rezerve naj bi vsebovale le najosnovnejše proizvodne artikole. V predlogu oblikovanja blagovnih rezerv je bila prikazana možnost oskrbe iz proizvodnih zmogljivosti proizvodnje in predelave v občini Celje, ter iz drugih virov. Ostaja pa še mnogo odprtih vprašanj zagotovitve ustrezne skladiščne kapacitete, nabave zalog, ugodnih kreditov ipd., katere bodo morali nosilci oskrbe rešiti v najkrajšem času.

V razpravi o oblikovanju blagovne rezerve pa je bil po-

dan tudi predlog, katerega bodo morali odbori za LO in DS v krajevnih skupnostih skupaj z DPO na terenu v prihodnje vnesti v svoje akcijske programe. Gre za oblikovanje enomesečne blagovne zaloge hrane, katero naj bi postopoma oblikovala vsaka družina. Ta zaloge pa naj bi bila vsebovala le najosnovnejše prehranske proizvode, kot so: moka, olje, sol, sladkor, fižol, riž, maslo ipd.

Člani sveta so razpravljali tudi o osnutku odloka, s katerim so določeni roki, od katerih morajo delovni ljudje in občani ter OZD in drugi nabaviti sredstva za osebno in kolektivno zaščito pred radiološkimi, biološkimi in kemičnimi vojnimi napadalnimi sredstvi.

Do leta 1980 naj bi občani nabavili sredstva za osebno RBK zaščito predvsem v mestnih krajevnih skupnostih. OZD za sredstva za kolektivno zaščito na podlagi svojih razvojnih načrtov civilne zaštite. Do leta 1985 naj bi sredstva za RBK zaščito nabavili tudi vsi ostali v KS in drugih organizacijah.

VIKI KRAJNC

POGLEJMO V SVET

PIŠE IVAN SENIČAR

KROG JE ZAKLJUČEN NAVZGOR

— Predsednik Tito je spet na poti: v korist našega praktičnega sodelovanja s svetom, za povečanje našega ugleda in za prispevek v reševanju hudih mednarodnih vprašanj, od katerih zavisi tudi naša usoda. To pot se Titova neutrudljiva dejavnost odvijata v Združenih državah Amerike; dejavnost, ki se vzajemno napaja iz njegove genialne pronicljivosti in iz nič manj »genialne« trdnosti, s katero se majhni jugoslovanski narodi trudimo, da si izborimo enakopravno držo v še vedno nasilnem svetu, saj vemo, da moramo s tem doseči dvoje: prvič, da preživimo, drugič, da bo svet, v katerem bodo preživeli majhni in delavni narodi, boljši in pravi.

— Z Ameriko nas vežejo dobri in prijateljski stiki, čeprav se naši pogledi v marsičem razlikujejo. Izraz dobrih odnosov so dokaj pogostni stiki voditeljev obeh dežel. Jugoslavijo sta obiskala predsednika Nixon in Ford, Tito pa je bil v ZDA že trikrat prej: leta 1960 je obiskal sedež Organizacije združenih narodov New York in se je srečal z Eisenhowerjem, leta 1963 je obiskal Kennedyja in v letu 1971 Nixona. Predsednik Tito in predsednik Carter se do tega sestanika nista srečala, čeprav sta izmenjala v zadnjem letu kar deset medsebojnih poslanic. Pri nas je bilo na obisku tudi mnogo drugih visokih osebnosti, v Ameriki pa pred meseci Edvard Kardelj, pred leti pa tudi delegacija izvršnega sveta skupščine Slovenije z Andrejem Marincem na čelu. Poznamo se torej in tudi vzajemno cenimo.

— Za sedanjí obisk je značilno kar razburkano mednarodno vreme. Jasno pa je tudi to, da se srečujeta vodja zahodnega bloka in ene od najmočnejših držav — Carter ter predsednik majhne dežele v Evropi, soustanovitelj gibanja neuvrčenosti in osebnost, ki ji najbrž ni enake v moderni zgodovini — Tito. Verjamemo, da si imata kaj povedati. Poleg dvostranskih odnosov, za razvoj katerih je najbrž še veliko možnosti, prevladujejo vprašanja: stiki Vzhod—Zahod (pri čemer smo mi, hvalabogu, neodvisni), uspeh konference o evropski varnosti in sodelovanju (kjer smo mi, brez samohvale, eden od stebrov), vojna in druga žarišča v svetu, posebno pa na Bližnjem vzhodu ter še mnogo drugih problemov.

— Naši gospodarski stiki z Ameriko gredo navzgor, toda še prepočas: lanske trgovinske menjave je dosegla 842,3 milijona dolarjev (uvoz 545,5 in izvoz 296,8) z debelim deficitom. Delno bo ta primanjkljaj pokrilo okoli 200.000 ameriških turistov pri nas. Izgledi za menjavo leta 1980 so 1 milijarda. V Ameriko izvažamo okoli 300 proizvodov, kar pa je premalo. Ameriški trg je nenasičen. Obstajajo še skupna vlaganja (okoli 30 sporazumov), industrijska kooperacija in drugo. Pomembna je atomska centrala »Krkov«, ki bo dajala 4,5 milijona kilovatnih ur električne energije.

— V Ameriki živi tudi več kot tri milijone jugoslovanskih izseljencev in njihovih potomcev. Ti so trdna vez med državama. Na žalost delujejo tam tudi obupne skupine ustašev, četnikov in belogardejcev, ki jim Američani kar premalo stopajo na prste.

— Titov obisk zaključuje lani začetí krog: Sovjetska zveza, Kitajska in zdaj Amerika. Krog je zaključen in v njem je naš položaj še trdnější.

OBMOČJE

VEČ ZA KS

400 DIN NA ZAPOSLENEGA

Naključje. Svet občin celjskega območja je začel svojo pot v šentjurski občini. Tu jo je končal tudi v prvem mandatnem obdobju, po skoraj štirih letih. Sicer pa bo sedež sveta v šentjurski občini še nekaj mesecev, do konca junija.

Zaradi vsega tega zadnja seja ni bila prav nič manj delavna, četudi ji ob zaključku ni manjkalo slavnostnega prizvoka, še posebej, ko sta se članom sveta zahvalila za delo Ivan Kramer v imenu svetov medobčinskih družbenopolitičnih organizacij ter predsednik sveta, Vinko Jagodič.

Sicer pa so se na dnevnem redu pojavila predvsem naslednja vprašanja: osnutek gospodarskega načrta SOZD »Dobrine« v zvezi s kmetijsko primarno proizvodnjo, zatem malo gospodarstvo ter financiranje krajevnih skupnosti v letošnjem letu.

Številke, ki so govorile o nazadovanju primarne kmetijske proizvodnje, so spodbudile živahno razpravo. Prav tako misli, kako popraviti stanje. Zlasti pereče je stanje pri čredi goveje živine in tudi vprašanje, zakaj toliko »črniha« zakolov ni dobilo pravega odgovora, čeprav

CELJE

PREDLOG SO ZAVRNILI!

O OBČINSKEM DAVKU 0,5 % OD NETO OSEBNEGA DOHODKA

Odmenci na ločene seje delegatov vseh treh zborov celjske občinske skupščine, zadnji dan februarja, so še vedno močni, glasni. Odmenci zlasti na sprejem družbenega dogovora o varstvu okolja v občini in o tisti točki odloka o davkih občanov, ki je predvidela uvedbo posebnega 0,5 odstotnega občinskega davka na neto osebne dohodke zaposlenih.

Delegati vseh treh zborov celjske občinske skupščine so na zadnji seji pred novimi volitvami, ne pa na zadnji seji skupščine tega sklica, sprejeli predlog družbenega dogovora o varstvu okolja v občini. Sprejeli so dokument, ki ni samo zrcalo silno slabega ekološkega stanja v občini, oziroma v Celju, marveč, ki je tudi glasnik, kaj bo treba napraviti, da se bo stanje izboljšalo. Dogovor je torej tudi obvezujoč. Za skoraj sleherni temeljni ali delovno organizacijo v Celju, za mnoge druge... skoraj za vse.

Ob sprejemu se je zlasti na seji zbora združenega dela razvila razprava, ki je opozorila na marsikatero problem. Vprašanje, kje dobiti

sredstva za nabavo čistilnih in drugih naprav, je kmalu dobilo odgovor. Gre za tista sredstva, ki jih morajo zagotoviti prizadeti kolektivi sami, v strukturi prodajne oziroma proizvodne cene proizvoda. Drugih možnosti ni.

Tehne so bile misli o odgovornosti kolektivov, oziroma vodilnih ljudi v njih, zakaj ta vprašanja še niso rešena. Aktualno je bilo tudi vprašanje, kako na reševanje ekoloških problemov vplivajo delavci sami, saj jim ni in ne more biti vseeno, v kakšnem okolju delajo in v kakšnem živijo potem, ko se z dela vračajo na domove. Svoje mesto v tej razpravi je dobil tudi predlog Krajevnne skupnosti Aljažev hrib o postopni izpraznitvi Čreta, o preselitvi ljudi, ki še tam živijo, na druga območja, kjer tovarniški plini ne žgejo tako močno in ne dušijo.

Razprava pa je opozorila tudi na rezultate skrbnih prizadevanj za rešitev teh vprašanj. Kot zgled so postavili kolektiv EMO. Toda, v teh naporih ni osamljen. So še drugi. Tudi železarski in še kateri.

Na vsak način pa je bila

zahteva o nadzoru nad puščanjem škodljivih plinov v zrak, o seznanjanju občanov s temi primeri več kot upravičena. Samo, da bi ne ostalo pri besedah!

Skratka, tudi ta razprava je potrdila, da gre za vprašanja, ki jih bo treba rešiti, za problem, ki je za Celje boleč in pereč. Samo, kako dolgo še? Uresničevanje družbenega dogovora o varstvu okolja daje upanje, da ne bo ostalo le pri besedah, le pri dogovoru. Slediti morajo rezultati.

In dalje. Občinska skupščina kot celota je zavrnila predlog izvršnega sveta o uvedbi posebnega občinskega davka v višini 0,5 odstotka od neto osebnih dohodkov zaposlenih. V tem ko so delegati družbenopolitičnega zbora podprli to pobudo, se delegati drugih dveh zborov zanj niso ogreli. Zmagal je torej — ne.

To stališče pravzaprav ni presenetljivo. Morda tudi zato, ker je bila obrazložitev za sprejem novega davka preskromna. Tudi je vprašanje, če je bilo dovolj, da jo je predlagal in podprl samo izvršni svet? Predlog bi si zaslužil širšo družbeno

podporo.

Glede na potek zasedanj, se nehoti pojavlja tudi vprašanje, ali so se delegacije in konference delegacij v resnici v tako veliki večini odločile za negativno stališče do tega predloga? Mar tako tudi tiste krajevske skupnosti, ki bi naj po predlogu odloka prav s pomočjo teh sredstev dobile več kot potrebne prostore za svojo in širšo družbeno dejavnost? Ali ni bil tisti »ne« predvsem zrcalo osebnega razpoloženja do tega vprašanja?

Polavljajo se še druge misli, ki bi si zaslužile temeljito oceno, ne glede na to, ali je uvedba tega davka v zdajšnjem trenutku umestna ali ne. Večina slovenskih občin je ta davek sprejela že ob koncu lanskega leta, mnoge tudi pozneje. Celje torej, vsaj zaenkrat, ostaja izven republiškega dogovarjanja o vsklajevanju davčne politike. Kaj to pomeni, je zaenkrat težko reči. Prav tako še ni znano, ali se bodo v Celju odločili za ponovno akcijo za sprejem tega davka, ali ne. Počakajmo.

M. BOŽIČ

OBRAZI

delegatka in leta 1951 so jo sprejeli v partijo. Vse doslej je ostala zvesta idealom partije in se kot odgovoren komunist borila za naprednejše in boljše odnose v naši družbi. O njih, o teh odnosih, razmišlja tudi v zvezi s praznovanjem dneva žena. Ni ji po volji, da je ta praznik razvrednoten in odmaknjen od svojega delovnega in vsebinskega značaja. Ob tem pa razmišlja tudi o ženskah in njihovi ploboki povezanosti z družino. »Zelim, da bi bila družina tista zveza, ki se ohranja zaradi stalnega in vzajemnega napora obeh zakoncev. Oba morata svojo zakonsko in družinsko skupnost neoporoti zaradi njene notranje vrednosti.«

ZDENKA STOPAR

ANA POZINEK

Ce nekdo vztraja v vzgojiteljskem poklicu petindvajset let, potem ga mora imeti rad. Tako sem razmišljala, ko sem se srečala z ANO POZINEKOVO, vzgojiteljico v

vzgojno varstveni ustanovi Zarja v Novi vasi. Opaževala sem jo, ko se je vrtela med otroki. Zdelo se mi je, kot da je zrasla na njimi in je del njih.

Ana Pozinek se je rodila na Raketu na Notranjskem. Lepega otroštva ni imela, saj je odrasla v vojni vihr, ki otrokom ni prizanašala. Pa vendar si je že tedaj kalila značaj, saj so vsi njeni domači sodelovali v narodnoosvobodilni vojni.

V vihravih poveljnih letih se je šolala v vzgojiteljski šoli v Ljubljani. Z idealizmom, ki ga premore le mladost, je odšla na prvo delovno mesto v Štor pri Celju. Ze tedaj je vedela, kako zelo rada ima otroke in da se jim je s svojim poklicem zapisala za vse življenje. V Štorah je delala enajst let in v vsem tem času ni poznala predaha. Čisto razumljivo se ji je zdelo, da more

in mora delati vse dneve. Delala je, veliko delala in nikdar ni vprašala po plačilu.

»Po vojni smo zagnano garali,« pripoveduje o svojem delu vzgojiteljica Ana. »Se na misel nam ni prišlo, da bi vprašali po plačilu. Delo je bilo potrebno opraviti, ne oziraje se na uro in čas. Zdaj ni več tako. Pa tudi prav je, da so delavke za svoje delo stimulirane in ustrezno plačane. Velika hiba današnjega časa pa je, da vsi hitimo, na sebe in medsebojne prijateljske odnose pa pri tem pozabljamo.«

Ana Pozinek je pred štirinajstimi leti prišla iz Štor v Celje, kjer živi in dela tudi danes. V vseh letih službovanja je bila tudi družbenopolitično aktivna, saj ni pozabila povojnih časov, ko je kot mladinka zagnano pomagala pri obnovi domovine. Tedaj je bila mladinka —

MOZIRJE

OPRAVIČILI OBSTOJ

ŠESTDESET STROJNIH SKUPNOSTI V OBČINI

Težnja po združevanju kmečkih gospodarstev v najrazličnejše strojne skupnosti je v Gornji Savinjski dolini stara že deset let. Zanj ni bilo treba posebne propagande. Rodilo jo je spoznanje, da bodo le z združevanjem dela in sredstev uspeli rešiti marsikatero proizvodno nalogo. To resnico so spoznali kmetje sami. Zato so tudi prvi poskusi kaj kmalu nalezli na posnemalce. Zgledi vlečejo, še posebej, če so dobri. In tu se je to pravilo več kot uveljavilo. Dokazalo je svojo življenjsko moč.

Prva strojna skupnost v mozirski občini je nastala 1968. leta. In to v Robanovem kotu. Naslednje so prihajale sprva bolj počasi, zelo hitro pa zlasti radnja tri leta. Zdaj jih imajo v občini že šestdeset, od tega osem

za pridelovanje silažne kormuze, pet pašniških, petinštrideset ostalih, med njimi tudi za gnojenje in dve za pridelovanje krompirja.

V eno skupnost se ponavadi povezuje od tri do deset kmečkih gospodarstev. In če vzamemo, da gre v tem primeru skupnega dela na vsako skupnost v povprečju po pet gospodarstev, je na dlani, da je v vse oblike strojnih skupnosti v mozirski občini povezanih okoli 300 gospodarjev.

Kmetje ustanavljajo svoje strojne skupnosti po pogodbi, pomemben je tudi pravilnik o njihovem delu. Tu je zapisano vse, kar se tiče denarnih deležev za nakup strojev, kako je z odplačevanjem anuitet, kako s porabo strojev in podobno. Prav tako, kako s popravili, s stroški, ki nastajajo in še in še.

Navzlic temu, ni vse lepo, kot je napisano. Problemi nastajajo zaradi ljudi, ki bodisi niso hoteli plačevati svojega predvidenega deleža, ki so hoteli streho strojne skupnosti izkoristiti za nakup mehanizacije za individualno potrebo in podobno.

Toda, navzlic temu je treba povedati, da strojne skupnosti dobro delajo, da je v njih veliko prizadevnosti kmetov, veliko iniciativ. Seveda podpirajo ustanavljanje teh skupnosti tudi ugodnejši pogoji za odobravanje posojil za nakup strojev.

Zanimiva je ugotovitev, da se v mozirski občini, predvsem zaradi velikega števila

hribovitih kmetij, niso in ne morejo uveljaviti skupnosti za spravilo sena. Razumljivo. To delo je preveč odvisno od vremenskih razmer. Zato tudi uporabe strojev ni moč načrtovati v naprej. Seveda, travniki so še precej razdrobljeni. Če bi bili to zloženi, združeni kompleksi, bi bilo drugače. Tako pa ne. Najbrž pa bo čas tudi na to področje prinesel nove izkušnje. Predvsem pa bo treba najprej menjati miselnost kmečkih gospodarjev. Na vrsti so zlasti mladi, da pokažejo, da je tudi takšno združevanje več kot potrebno. Predvsem zaradi preproste računanice.

Strojne skupnosti v mozirski občini so upravičile svoj obstoj in so vsekakor zgled, kaj pomeni združevanje dela in sredstev v kmetijstvu.

M. BOZIC

OTVORITEV TISNIKARJEVE RASTAVE

Jutri bo v Slovenj Gradcu tiskovna konferenca ob izidu monografije slovenskega slikarja Jožeta Tisnikarja, ki ga dobro poznamo po njegovih delih, kjer slika dosledno le človeka. Ob tej priložnosti bo tudi otvoritev razstave njegovih likovnih del v slovenjegraškem Umetnostnem paviljonu. Otvoritev razstave se bo udeležil tudi sekretar Izvršnega komiteja CK ZKJ Stane Dolanc.

SMARTNO OB PAKI: REGULACIJA

Veseli smo, ko smo te dni videli, da so spet začeli z regulacijskimi deli Pake. Upamo, da bo letos reka regulirana vse do vasi Smartnega. Tako bodo odstranjene tudi vse skrbi zaradi morebitnih poplav.

Vsa pripravljala dela za regulacijo Pake so opravili že lansko jesen, zato so lahko zdaj z deli takoj pričeli.

ZORKO KOTNIK

NA GOLTEH: ZOLIJEV PRAZNIK

Med zadnjim smučarskim vikendom na Golteh je Izletnik iz Celja pripravil sprejem za znanega športnega delavca Drago Zadravca-Zolija in to ob njegovem štiridesetletnem aktivnem ukvarjanju s smučanjem. Drago Zadravec je izpit za smučarskega učitelja napravil že januarja 1938 na smučiščih Crepoljsko pri Sarajevu. Za izpit je moral opraviti teste iz dvanajstih predmetov. V vseh štiridesetih letih je Drago Zadravec naučil celo vrsto ljudi smučarskih veščin, to pa z nezmanjšanim tempom dela še zdaj. Na priložnostni slovesnosti so mu izročili tudi vrsto priznanj, med drugim tudi brezplačno vozovnico za vse življenje pri vožnji na Golte. Drago Zadravec je spregovoril tudi z Andrejem ing. Marincem, predsednikom IS republike Slovenije, ki je sam navdušen smučar in svoj kratek prosti čas izkoristi za vžiganje po belih snežnih poljanah. Beseda je seveda tekla o smučanju.

TONE VRABL

VOLILI BOMO

OBMOČJE

OBSEŽNE PRIPRAVE

OCENITI BO TREBA OPRAVLJENO DELO

Iz ocene območnih priprav na volitve, ki so jo podali na skupnem posvetovanju medobčinskih svetov SZDL in ZSS za celjsko območje izhaja ugotovitev, da so v posameznih občinah opravili res veliko delo pred volitvami. O tem med drugim priča podatek, da bodo delovni ljudje in občani volili 9. in 12. marca na širšem celjskem območju kar 2257 delegacij za skupščine interesnih skupnosti, v katerih bo vključenih preko 23.000 ljudi, k tej številki pa moramo prišteti še vse tiste delegate, ki jih bomo volili v družbenopolitične zbornice, zbornice združenega dela in zbornice krajevnih skupnosti.

Kljub temu pa iz ocene izhajajo še nekatera spoznanja, ki jih bo potrebno po volitvah temeljito proučiti. Gre za nekatere pomanjkljivosti, ki jih kljub temu, da smo jih ugotavljali že po volitvah leta 1974, še nismo uspeli odstraniti iz sedanjih predvolilnih priprav. V prvi vrsti je treba poudariti, da se v občinah celjskega območja niso uspeli tako organizirati, da bi lahko uveljavljali sistem stalnih kadrovskih priprav na volitve. To pa pomeni, da bi morali že po sedanjih volitvah razmišljati o kandidatih za vodilne funkcije v skupščinah pri naslednjih volitvah.

V predvolilnem času so v krajevnih skupnostih in temeljnih organizacijah združenega dela evidentirali veliko število delavcev in občanov za možne kandidate v delegacijah. Ob tem pa je ostala kakovost opravljenega evidenti-

ranja vendarle vprašljiva. Često so namreč evidentiranje možnih kandidatov opravljali v ozkih krogih aktivistov v krajevnih skupnostih in temeljnih organizacijah združenega dela, ne da bi listo kandidatov potrdili tudi širši krogi delavcev in občanov. Seveda takšen način dela ne gre vzeti za pravilo, ki velja za številne krajevske skupnosti in tozde, opozoriti pa velja nanj predvsem zaradi bodočih priprav na volitve. V zvezi z evidentiranjem in izbiro kandidatov velja omeniti tudi pomanjkljivosti pri zagotavljanju ustrezne strukture v delegacijah. Res je, da so na kandidatnih listah delegatov v temeljnih organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih v mnogo večjem številu zastopane ženske, kot so bile pred štirimi leti in tudi število mladih se je močno povzpelo. Kljub temu pa je zanimiva ugotovitev, da se struktura teh dveh omenjenih kategorij močno poruši, če pogledamo iz temeljnih delegacij navzgor proti občinam, republikam in zvezam.

Vse slabosti, ki so očitne in ki so se znova pojavile v sedanjem predvolilnem delu, je potrebno takoj po volitvah temeljito pretehtati. Pa ne samo zaradi tega, ker so podobne ocene nujne in ker so del politične aktivnosti. Predvsem zato jih bo potrebno pretehtati, da ne bodo ostale tudi vnaprej zakoreninjene v našem predvolilnem delu in jih bomo čez štiri leta ponovno omenjali.

DAMJANA STAMEJCIC

ZALEC: STEVILO DELEGATOV V ZBORIH

Na zadnji seji vseh treh zborov žalske občinske skupščine so delegati sprejeli tudi odlok o določitvi števila delegacij, ki jih oblikujejo krajevske skupnosti ter o številu delegatov, ki jih delegacije krajevnih skupnosti določajo v zbor krajevnih skupnosti. Delegacije bodo oblikovali v vseh krajevnih skupnostih. Na zasedanje zbora krajevnih skupnosti bodo poslali po tri delegate iz Zalca, Prebolda in Polzele, po dva delegata iz Braslovca, Griža, Petrovca, Šempetra ter Vranskega, ostale krajevske skupnosti pa bodo delegirale po enega delegata. Merilo za takšno odločitev je število prebivalcev določene KS.

Sicer pa bo število delegatskih mest v zboru krajevnih skupnosti in družbenopolitičnem zboru ostalo nespremenjeno. Vsak izmed njih bo štel po tri deset delegatov. Število delegatskih mest v zboru združenega dela pa se bo povečalo. S tem se hoče v Zalcu izogniti v čim večji meri konferencam delegacij ter tako omogo-

čiti čim širšemu krogu združenega dela aktivno vključitev v delovanje delegatskega in skupščinskega sistema. Dosedanje konference delegacij so namreč mnogokrat združevale teritorialno oddaljene delegacije. Mislimo na Avtoprevoz Šempeter in Zarjo Petrovca, pa MIK Prebold in INDE Vransko ter druge. V dosedanjem štiriletnem obdobju so bila nekatera področja združenega dela pravzaprav izločena iz skupščinskega sistema, nekaj pa je bilo delegatov iz OZD in delovnih skupnosti, ki se nikdar niso pojavili na seji konference ali zbora občinske skupščine. Kljub temu, da zakon določa sorazmerno število ljudi v posamezni tozdi ali delovni skupnosti, pa je od tega možno tudi odstopiti ter uporabiti druga merila. Predvsem zaradi ustrezne zastopanosti delovnih ljudi določenih področij v zboru. O razdelitvah delegatskih mest v zboru združenega dela so razpravljali v vseh osnovnih organizacijah Zveze sindikatov, prav tako pa tudi delegacije v združenem delu. Na predlog so prišle pripombe iz Tekstilne tovarne Prebold, kjer se niso strinjali z zmanjšanjem števila delegatskih mest, s tem se niso strinjali tudi v Hmezdovnem

tozdu Kooperacija, TOZD Gradbeništvo Ingrad pa je želel biti povezan v konferenco z ostalimi tozdi Ingrad. S pripombo tekstilne tovarne se niso strinjali. Kooperacija bo v zboru združenega dela še naprej zastopala šest delegatov, upoštevana pa je bila tudi pripomba TOZD Gradbeništvo, ki se je pred kratkim združila s TOZD Gradbeno operativno v eno TOZD, tozdi OZD Ingrad pa so v eni konferenci delegacij z delovnimi enotami Nivoja iz Celja.

JANEZ VEDENIK

PRIPRAVLJENI V VELENJU

Prvi so se danes v velenjski občini podali na volišča rudarji in to že ob štirih zjutraj. Vsi so dobro seznanjeni z volitvami in obljubljajo, da bodo svojo dolžnost čimprej opravili. Opravili tako hitro in dobro ter zavedno, kot to delajo v jami pri kopanju premoga in drugih vzporednih delih.

Vse pa je pripravljeno tudi za nedeljske volitve v petindvajsetih krajevnih skupnostih, kjer bo skupaj 62 volišč. Povsod pripravljajo lepo urejena volišča, postavljajo mlaje in zbošajo zastave.

T. VRABL

CELJE

Titov trg 1
telefon 234-48

POTUJTE Z NAMI ZA PRVOMAJSKE POČITNICE

Nudimo vam 6-dnevni izlet v PARIZ od 27. 4.—2. 5. z vlakom, z ogledom mesta, izlet v Versailles, ogled muzeja Louvre s sprehodom po Montmartru in grobnice Napoleona I.

23. aprila vas vabimo v MAKEDONIJO in GRČIJO na 7-dnevni izlet z ogledom kulturno-zgodovinskih znamenitosti Makedonije, Aten, Pireja, Korinta, Epidaurusa, Miken, Delf in Soluna.

Se vedno je čas za prijave na enodnevni izlet 1. aprila v BENETKE z ogledom znamenitosti mesta.

28. aprila pa je odhod v RIM — NEAPELJ in CAPRI. 5-dnevni izlet z vlakom za 2.550 din.

Z ZBORA LAŠKIH RUDARJEV

OBRAZ TEŽAVNIH RAZMER

V SPORU JE ZMAGALA RAZSODNOST IN POŠTENOST

Prod leti na ukinitve obsojeni rudnik rjavega preno-ga v Laškem je kasnejša energetska kriza obdržala v obratovanju. Ukrep, da rudnik ne smejo zapreti in rudarje premestiti v že zgrajeno tovarno TIM, je bilo praktično vse, kar je skupnost v tem primeru storila. Rudnik je lep del svoje akumulacije izdajal za preusmeritveni objekt, ko pa je bilo zaprtje rudnika odločeno, je bil rudniški obrat novonastalega TIM osiromašen za marsikaj; predvsem pa se je poznalo odrekajo na račun razvojnih posegov v jami. Tako so rudarji ostali v jami, tovarno so napolnili drugi ljudje. Vse bi bilo prav, če bi družba, ki je enkrat rekla zaprite!, drugič pa, da tega ne smejo storiti, prispevala tudi kakšno »injekcijo« v obliki kredita za investicije. Toda ne! Jarna je bila že itak izredno draga, zlasti odkop ob skrom-

nem izplenu in dolgem prevozu.

Eno z drugim, rudarji rudnika Laško so v marsičem na slabšem kot njihovi tovarniški sosesčini. Osebnih dohodkov je gotovo prenek za težko jamsko delo. V Timu še misli ne morejo na do-brote, ki so drugod same po sebi umevne: regres, jubilejne nagrade itd.

V takih razmerah vlada določena naelektrjenost, katere praznitev pa je povsem prirodna. Delavci pritiskajo na odgovorne, ki so jim najbližji, na slednje pritiskajo zadolžitve na ravni celotne organizacije združenega dela.

Zbor kolektiva, ki so ga zahtevali laški rudarji minuli četrtlet je bil eno takih prahnjenj naelektrjenosti.

Mnoga nerazrešena vprašanja so bila teža, ki je pritiskala; spor med predsednikom sindikata in direktorjem ter vodjem jame pa je bil povod za sklic zbora. Kolek-

tiv je bil tolikanj strpen, da zbor ni bil sklican na dan največje razburjenosti, ko je predsednik sindikata odstopil od svoje funkcije. Tako je ostalo nekaj dni za premislek in tehtanje. In spet se je ponovil že tolikokrat obravnavani problem: informiranost ter odnosi.

Prvi očitek, da sta direktor in vodja jamskega obrata na obratni konferenci nepravilno kritizirala predsednika sindikata, ki je bil na seji v svojstvu jamskega nadzornika in tako povzročila njegov odstop, je bil upravičen. Strokovni sestanki ni mesto za razračunavanja, katerim sindikalno članstvo ne prisostvuje. Predsednik sindikata Jernej Zohar, ki je mislil, da njegov odstop ne bo imel takšnega odmeva, je na zboru povedal svoje stališče in pristal, da po takšni zaupnici rudarjev ostane na čelu sindikata.

Drugi očitek, da je bil pra-

vilnik o delitvi osebnih dohodkov sprejet preveč »brzopleto«. Vodja jamskega obrata Franc Teršek je kot predsednik komisije pojasnil, da je bil rok prekratek, da je bila potrebna še vskladitev z drugimi rudniki. Rudarji so bili ogorčeni, da v komisiji niso sodelovali zastopniki vseh jamskih poklicev, kot bi bili morali. Sklep po tej točki, ki so jo precej časa razčistevali, nalaga skupnim službam učinkovitejše delo pri takih zadevah, kjer naj kolektiv vendarle ima dovolj časa, da o vsem razmisli in reče svoje.

Tretji očitek, kaj je z jamskimi obiski direktorja rudnika Franca Semeta, se je deloma obrnil v prid obtoženemu. Franc Seme je izrazil zadovoljstvo, da so mu omogočili nekaj, kar bi sam od sebe nerad storil. Tako je taksativno naštel svoje dolžnosti, ki mu jih nalaga statut, nato pa še tiste, ki jih je sprejel mimo statuta. Vse skupaj je ovrednotil še s finančnimi rezultati svojega dela. Obiski v jami, v dolžnostih niso zapisani.

Rudarji so morda res prvič dobili na vpogled obsežnost dela svojega direktorja tozd, vendar pa so vseeno izrazili željo, da bi se kot rudarski strokovnjak našel z njimi na delovnih mestih.

Seveda je bilo govora o odnosih, o načinu komuniciranja itd. Resnici na ljubo je treba povedati, da rudarji tudi niso pretirano »nežni« v iskanju izrazov in zlaganju stavkov. Res pa je tudi, da lepa beseda dobro mesto najde in tega bi se morali zavestati vsi, tembolj tisti, ki so na odgovornih mestih.

Po temeljitem prikazu odgovornosti in zadolžitve je vprašanje nezaupnice direktorju opadlo. Rudarji pa so vseeno vztrajali pri boljših stikih, večji povezanosti, informiranosti. Način, kako so rudarji sodelovali na zboru, dokazuje, da so zrel kolektiv, ki sicer hoče uveljaviti svoj prav, da mu je pa moč tudi kaj dopovedati.

Obravnavali so še vrsto zadev, ki resnično sodijo v sprotno obveščanje kolektiva bodisi po pisni ali ustni poti.

Zelo prav so rudarji imeli, ko so kritizirali nabavo jamskega lesa. Odgovornim za to se najbrž res ne sanja, da ni vseeno, kako suh ali moker, kako težak zaradi tega je les. JURE KRASOVEC

Delovna organizacija

SLOVENIJALES

SLOVENIJALES — TRGOVINA,
n. sol. o., Ljubljana, Beethovnova 11

TOZD LESNI IN GRADBENI MATERIAL

po sklepu komisije za medsebojna razmerja

oglašja

ZA PE CELJE

dela in naloge

BLAGAJNIKA — za določen čas

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:

— zahteva se srednja izobrazba ali KV delavec ekonomske, komercialne, blagovne ali splošne smeri, 6 mesecev oz. 1 leto delovnih izkušenj in znanje strojepisja

Za navedena dela in naloge se delo združuje za določen čas za nadomeščanje delavke na porodniškem dopustu od 1. 5. 1978.

Kandidati naj pošljejo svoje vloge z opisom dose-danega dela v 15 dneh po objavi v Sektor za kadrovske in socialne zadeve DO Slovenijales trgovina, Ljubljana, Titova 21.

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

EMO

USPELA SANACIJA!

ZAKLJUČNI RAČUN POKAZAL USPEHE

Vseh deset temeljnih organizacij celjskega EMO je minulo poslovno leto zaključilo brez izgube, kar je velik uspeh tega, zdaj že domala štiridesočlanskega kolektiva. V začetku preteklega leta je bil EMO poleg Cinkarne oziroma njenega tozda titanovo belilo tista delovna organizacija na celjskem območju, za katero so na osnovi večletnih težav in visoke izgube ocenjevali, da bo le stežka vnovič stopila na trdna tla. Še posebej slabe obete so prerokovali tozdom posode in container, kjer je bila izguba največja.

Zaključni račun pa je pokazal drugačno podobo in hkrati dokazal, da je EMO dobro zasnoval svojo sanacijo. Celotni prihodek milijardo in 409 milijonov dinarjev, dohodek 383 milijonov dinarjev in čisti dohodek 308 milijonov dinarjev so številke, ki dokazujejo lanskoletno uspešnost in prizadevanja vseh delavcev, da bi ozdravili EMO. Ne le, da je celotni EMO in vsi TOZD poslovali brez izgube. Prvič po

več letih so ustvarili tudi sklade v višini 28,5 milijona din in s tem postavili prve, še skromne, a vendar čvrste temelje svojemu razvoju.

Resnici na ljubo je sicer treba povedati, da vsi plani le niso bili doseženi. V proizvodnji so za planom zao-stali za 8 odstotkov. Treba pa je povedati, da so proizvedli količinsko za 29 in vrednostno za 30 odstotkov več kot leto poprej. Bistveno boljše pa so tržili, saj so prodali za 37 odstotkov več kot leto poprej in za 3 odstotke več, kot so načrtovali. Tudi izvoz je bil za 32 odstotkov boljši, a vseeno 10 odstotkov nižji od načrtov. Izvoz je šel predvsem na račun posode, ki so jo izvozili za več kot 5 milijonov dolarjev, dobre izvozne dosežke pa je zabeležil tudi najbolj problematičen tozd EMO container, ki je presegel 600.000 dolarjev izvoza. Ob razveseljivih novicah iz EMO je treba povedati, da rezultati niso naključni, ampak so sad jasno opredeljenih in odgovorno iz-

vajanih nalog. So tudi prvi korak k trajnejši stabilnosti in preusmeritvi EMO, kot je načrtovana v sanacijskih načrtih in kot jo snujejo v svojih planih razvoja. Dobri dosežki v kotligradnji, radiatorjih in prvič po daljšem času tudi v TOBI so potrdilo, da je usmeritev na področje toplotne in klima tehnike pravilna in da so prav tu za EMO največje možnosti razvoja. Seveda pa ne gre pozabiti tudi na tozd container, ki je, kot kaže, prebrodil dolgoletne težave in obeta postati perspektivno izredno uspešen. Še posebej seveda, če imamo pred očmi možnosti za uvažanje novih proizvodnih programov v ta tozd, predvsem programov elementov za nizke gradnje.

Skratka, EMO si je letos postavil temelje za uspešnejši razvoj v prihodnjih letih, delavci pa so dokazali, tako sebi, kot celotnemu Celju, da so sposobni v prihodnjih letih postati vnovič delovna organizacija s trajnimi perspektivami.

BRANKO STAMEJCIC

ŽALSKO IZPOLNJEVANJE SAMOPRISPEVKA

PREDVSEM OŠ CENTER

NA RAČUN TEGA OBJEKTA MANJ ZA DRUGE

Vlaganja sklada za ureditev programa izgradnje določenih objektov družbenih dejavnosti za letošnji seštevili v skladu s sprejetimi vrstnim redom vlaganj ter denarne zmogljivosti sklada. To velja predvsem za osnovno šolstvo. Zaradi gradnje žalskega osnovnošolskega centra, bodo referendumski denar, ki bo še na voljo, namenili le za najnujnejša dela. Mislino predvsem na pripravljala dela za zdravstvene in otroškovarstvene objekte ter redno dejavnost krajevnih skupnosti. Sklad bo imel letos na voljo nekaj manj kot 50 milijonov dinarjev. Za kaj bodo namenili ta sredstva? Dobri del za osnovnošolski center, ki bo prav gotovo eden izmed najbolj modernih in luksuznih v Sloveniji. Mislino na 31,5 milijona dinarjev. V centru bo osnovna šola, posebna šola ter večnamenska hala s telovadnico. Objekt naj bi bil končan do letošnjega avgusta, zgrajen

bo izključno z denarjem sklada, opremo za posebno šolo pa bo kupila občinska izobraževalna skupnost. Srednješolski center bodo uredili v zgradbi srednje osnovne šole, za najnujnejša adaptacijska in preureditvena dela pa bo potrebno tri in pol milijona dinarjev. V letošnji program je vključena tudi priprava tehnične dokumentacije za osnovno šolo v Petrovčah, za kar bodo morali odšteti 300 000 dinarjev, ter okrog 400 000 dinarjev za odplačilo anuitet za braslovsko šolo, nekaj pa tudi za osnovno šolo na Vranskem.

Letos bodo izvedli vse priprave za pričetek izgradnje otroškega vrta v Preboldu (500 000 dinarjev), za igralnice v novozgrajenem stanovanjskem bloku v Zabukovici bo potrebno 400 000 dinarjev, anuiteta za vrtec v Petrovčah pa znaša okrog 2,2 milijona dinarjev. Tri milijone dinarjev bo potrebno za nadgradnjo zdravstvenega doma v

Zalcu (del denarja bo prispevale tudi zdravstvena skupnost), končane bodo tudi vse priprave za pričetek izgradnje zdravstvenih postaj v Libojah in na Vranskem. Zadnji investiciji bosta veljali milijon dinarjev, polovico pa bo prispevala skupnost zdravstvenega varstva kot investitor.

Devet in pol milijona dinarjev je namenjenih za dejavnost krajevnih skupnosti. Sedem krajevnih skupnosti je denar, namenjen po referendumu, že dobilo, deset jih bo prejelo po 100 000 dinarjev letos in prihodnje leto, dve pa tudi po sto tisočakov prihodnje leto. Večina denarja, namenjenega za komunalno izgradnjo, bodo porabili za dokončno ureditev preskrbe s pitno vodo na Polzeli in v Parčičah (1.000.000 dinarjev). Med objekti splošnega pomena velja omeniti dober milijon dinarjev za izgradnjo doma SLO.

JANEZ VEDENIK

PRIREDITEV »ŽENA 78«

SMO PROTI

PRIREDITEV NI V SKLADU Z UVELJAVLJANJEM ŽENA-DELAVK

Svet za spremljanje družbeno ekonomskega položaja žensk in tudi družbenopolitične organizacije v Celju, menijo, da koncept, ki je zastavljen za organizacijo prireditve »ŽENA 78«, ni sprejemljiv in da ga ne podpirajo. To predvsem zaradi tega, ker je Celje delavsko mesto, v njem pa je zaposlenih 45 odst. žensk.

Programska zasnova prireditve in tekmovanje »ŽENA« namreč poudarja tiste elemente ženske dejavnosti, ki žene omejujejo na kuhinjski prostor in ne kažejo na realni družbeno ekonomski položaj celjske delavke ter njeno vlogo v družbi in samoupravljanju.

Prireditve bolj naglašajo potrošniški svet žene in v bistvu ostaja programsko v okviru malomeščanskih manifestacij in tekmovanj zahodnega tipa. Ne razvija niti spretnih prireditvev in srečanj, ki bi pokazale na resnično aktivnejši družbenoekonomski in samoupravni položaj celjske žene.

Enako stališče zavzema tudi konferenca za spremljanje družbeno ekonomskega položaja žensk pri RK SZDL.

LIZA LIK V ZALCU

Danes ob sedemnajsti uri bodo v Savinovem razstav. nem salonu v Zalcu odprli razstavo enkvastike in grafik Lize Lik. Uvodno besedo ob otvoritvi bo imela Marien Premšak, v kulturnem programu pa bosta sodelovali kitarist Igor Saje ter pesnica Neža Maurer z recitalom svojih pesni. Razstava bo odprta vsak dan do 19. marca.

J. V.

RUDARSKI REKORD

Velenjski rudarji so nadvse uspešno startali v letošnje leto, saj so samo v januarju nakopali za 10 tisoč ton več premoga, kot je bil zastavljen letni plan. Nekaj podobnega pričakujejo tudi za februar, čeprav kompletni podatki še niso znani. Dosegli pa so veljenski rudarji tudi nov rekord pri dnevnem izkopu, saj so 23. februarja nakopali kar 20100 ton premoga. Tako so prvič prešli magično mejo 20 tisoč ton in izboljšali v lanskem decembru zadnji postavljeni rekord kar za 400 ton.

tv

OBMOČJE

ZK: FRONTNO IN AKCIJSKO

POSVET O DOPOLNITVAH IN SPREMEMBAH STATUTA ZKS

Razprave o dopolnitvah in spremembah statuta Zveze komunistov Slovenije so sestavni del predkongresnih razprav, katerih osnovni namen je, kar najbolj konkretno dogovor in poenotenje stališč o bodočih oblikah in metodah dela Zveze komunistov. Tako so menili na območnem posvetu vseh sekretarjev občinskih komitejev Zveze komunistov, predsednikov komisij za organiziranost, razvoj in statutarne vprašanja na celjskem območju, ki so se ga udeležili tudi člani CK ZKS. Mislili, ki je prevladovala na posvetu, je bila, da se v vsebini dela organizacije ZK pravzaprav ne menja. Poiskati je treba le takšne oblike in metode dela, ki bodo usposobile komuniste za učinkovitejšo, frontno delo, tako v združenem delu, kot na terenu, s ciljem, da hitreje dosegamo uspehe v preobrazbi naše družbe.

Zveza komunistov mora v naslednjem obdobju delovati mnogo bolj akcijsko in predvsem frontno. Preseči je treba ustaljene metode dela, ko so komunisti domala izključno delovali le v osnovnih organizacijah. Zaprtost v lastno organizacijo je nevarnost za odtujevanje dela Zveze komunistov od delavskega razreda. Zveza komunistov je in bo nosilna sila v družbi, le ko bo njena politika politika množic, ko bo delovala v neposredni zvezi z delavskim razredom in ostalimi organiziranimi subjektivnimi silami, ko bo dejansko vodilna sila v naši družbi. Zato pa je treba preseči ustaljene forumske metode dela. Ne v nalogah, ki jih je treba odločneje izvajati in ki ostajajo iste, temveč v akcijskih metodah izvrševanja. Vizija razvoja naše družbe, kot jo je v svoji študiji orisal Edvard Kardelj, je platforma za delo Zveze komunistov, ta pa mora biti pri delu še bolj ustvarjalna, učinkovita in demokratična. Temelj dela komunistov morajo še naprej ostati osnovne organizacije, vendar ne v obliki nekakih institucij.

Institucionalnost v delu je treba preseči in preiti v akcijsko delo, v katerem se je treba nenehno in fleksibilno prilagajati potrebam. Glede svetov, tovarniških komitejev in podobnih vmesnih organizacijskih oblik komunistov, so na posvetu menili, da s spremembami statuta njihovega dela ne ukinjamo. Ukinjamo jih le kot organe, medtem ko oblike njihovega dela, kot tudi dela drugačnih interesnih in akcijskih povezovanj komunistov ostajajo mnogo bolj odprta. Komunisti se v svojem delu morajo povezovati tako kot zahtevajo potrebe. Na voljo s problemske in druge konference, pa različne delovne skupine, v katerih morajo delovati tudi predstavniki ostalih družbenopolitičnih organizacij. Vmesni institucionalizirani organi ZK pomenijo le odtujevanje vsebine dela osnovnih organizacij od družbe, delavskega razreda in komunistov samih. Akcijsko povezovanje pa je tisto, ki je lahko novo močno orožje komunistov v boju za hitrejšo spreminjanje družbeno-ekonomskih odnosov, za zagotavljanje takšnih družbenih pogojev, v katerih bo delavec dejansko nosilec celotne družbene reprodukcije, odločujoči dejavnik, ki v celoti razpolaga s pogoji in rezultati svojega dela, so poudarili na območnem posvetu o spremembah in dopolnitvah statuta Zveze komunistov Slovenije.

BRANKO STAMEJCIC

S SEJE SKUPŠČINE OBČINE LAŠKO

PRIZNANJE IZVRŠNEMU SVETU

ZBORI PODPRILI SKUPŠČINO KULTURNE SKUPNOSTI

Minulo soboto je bila v Laškem seja vseh treh zborov občinske skupščine, ki pa ni bila zadnja v tem mandatu in ji bo ob koncu meseca sledila še ena.

Na sobotni seji so z nekaj pripombami sprejeli statut skupščine občine. Sprejeli so tudi predlog odluka o ureditvi cestnega prometa v naseljih, kar je za prometni nered v večjih naseljih bil že skrajni čas.

Resolucijo o izvajanju družbenega plana za letošnje leto so tokrat razširili še za nekaj investicij. Investicijam, o katerih smo že pisali, so dodali zdaj še rekonstrukcijo cementarne v Zidanem mostu, izgradnjo skladišča

piva v Varaždinu in več manjših investicij za odpravljanje ozkih gri v TIM in drugod. Bistveno je tudi, da so priprave na gradnjo novega trakta šole v Laškem spremenili v začetek gradnje.

Poročilo o delu izvršnega sveta je bilo deležno vsestranskega prizadevanja. Ta novi organ, ki je začel delati z začetki delegatskega sistema se je vsebinsko vključil v proces poglobljanja samoupravne demokracije. En sam podatek, da je uspel v deset komisij in odborov vključiti še 122 drugih občanov, veliko pove. Tudi delavnost izvršnega sveta je več kot očitna. V štirih letih je imel izvršni svet 86 sej, ki

so imele skupaj 666 točk in 681 podtočk dnevnih redov, skupaj torej 1.114 zadev. Sklepnost izvršnega sveta je bila vedno zagotovljena. Izvršni sve je bil uspešen pri proučevanju, usklajevanju in usmerjanju vseh dejavnosti v občini.

Na seji so sprejeli še sklepe: o usklajevanju davčne politike, o družbenem dogovoru o organiziranosti proizvodnji in preskrbi občine s kmetijskimi pridelki, o posebnem prispevku za ojačitev vodovoda v Radečah, o pristojnostih komunalne inšpekcije in še nekaterih zadevah. Izvolili so tudi sodnike porotnike za občinsko sodišče v Celju.

Zbor združenega dela je na

koncu v celoti podprli stališče skupščine kulturne skupnosti v občini Laško, ki se zoperstavlja prispevku republiški kulturni skupnosti v višini, kot jo predvideva republiški finančni plan. V razpravi sta se zboru združenega dela priključila še zbor krajevnih skupnosti in družbenopolitični zbor, ki tudi soglašata, da je republiška kulturna skupnost upravičena samo na tista sredstva, ki so bila sprejeta s srednjeročnim programom, povečana za inflacijski faktor. Nemogoče so zahteve republiške skupščine, ki ne upoštevajo potreb kulturnega dela v bazi.

JURE KRASOVEC

(NE)GOSTOVANJU SKUPINE HAIR NA ROB

GOLO LASIŠČE „UMETNIKOV“

OPEHARJENO OBČINSTVO JE RAZUMELO ČUDNE »MIŠKOLANCE«

Medtem ko je predstave napovedanega musicala Hair lačno občinstvo v celjski hali Golovec v ponedeljek več kot dve uri čakalo na pričetek obljubljenih predstav, se je v pisarni vodstva hale odigravala zakulisna »hičkokovska« drama, polna vonja po denarju, izsiljevanju, nepoštenosti. Epilog je znan — predstava je odpadla z obrazložitvijo, da »poklicna skupina ni prejela honorarja in zaradi tega ne bo nastopila, ker pač živi od zasluženega denarja«. Toda, ali je ta resnica res prava? Kdo je kriv, da je celjska predstava musicala Lasje ostala oguljenega lasišča? Kakšen je bil zakulisni boj, ki je močno odjeknil v javnosti? Za kaj je pravzaprav šlo, saj je bil oder nared in skupina v kostumih?

Gostovanje skupine Hair v Jugoslaviji je organiziralo podjetje Emona Ljubljana—TOZD Turistična agencija Globtour—Koncertna poslovalnica Beograd. (Globkoncert). V pogodbi, ki je bila sklenjena že pred mesecem dni in ima številko 1029/1061, obsega pa 15 točk in 6 podtočk, so točno določene vse obveznosti organizatorjev gostovanja skupine v Celju, torej v Hali Golovec. V pogodbi je zapisano, da bo skupina gostovala proti plačilu 50.000 dinarjev na žiro račun agencije v 15 dneh po koncertu. Organizator je bil dolžan tudi zagotoviti postavitev desetih ton opreme skupine, pa prenočišče in kompletne hotelske usluge za 34 oseb, itd., itd.

Skratka, vse je bilo dogovorjeno in podpisano.

V ponedeljek ob 17.30 uri pa je pozvonil telefon in s tem klicom so se pričele zapletene »miškolance«. Predstavniki skupine Hair je zahteval plačilo šestih starih milijonov za nastop in to pred nastopom, v gotovini. To zahtevo je utemeljeval s tem, da organizator gostovanja do ponedeljka ni poravnal svojih finančnih obveznosti do skupine in ker gre za skupino poklicnih umetnikov, ki se s svojim nastopom preživljajo, ne bo mogla nastopiti, če ne bo za nastop takoj plačana. Četudi razumemo zadrego in morda tudi strah skupine zaradi nekorektnega in neodgovornega in predvsem nepo-

slovnega obnašanja glavnega organizatorja — Globkoncerta, oziroma njihovega odgovornega delavca Ljubomira Divjanoviča, ki je turnejo organiziral (v času turnee pa bil službeno v tujini), vseeno ne moremo razumeti skupine same. Če je šlo res za poklicno, umetniško skupino, ki naj bi s svojo predstavo musicala Hair celjskemu občinstvu prenesla humano, človeško, toplo, ljubezen in razumevanja polno sporočilo, po tem njihova reakcija prav gotovo ni bila profesionalna. Če so bili res poklicni umetniki, profesionalci, potem bi svoj profesionalizem morali pokazati pred približno 1700 glavno težko čakajočo in pričakujočo celjsko publiko.

Nedvomno drži, da je škandal, ki je na ta način izbruhnil, le vnovičen dokaz naše neodgovornosti in nepoštenosti. Prav gotovo je tudi, da je glavni krivec Globkoncert, vprašanje pa je, če bo za svojo nepoštenost in škodo, ki jo je prizadejal celjski hali, odgovarjal tudi pravno, materialno in moralno. Kriva je tudi skupina sama zaradi neprofesionalnega odnosa do občinstva. Ni pa kriva Hala Golovec, saj so si celjski organizatorji resnično do zadnjega trenutka prizadevali, da bi predstava vendarle bila. Toda, plačila šestih milijonov na roko, kar bi bil hud zakonski, finančni in devizni prekršek, res nismo smeli izvršiti. Z odpovedjo nastopa so naredili edino pravilno, pogumno dejanje, za katero jim gre vse priznanje. Se večje priznanje pa gre občinstvu, ki je v čudnih »miškolancah« je zaslužitveno resnico in mirno, brez izgovorov, razočarano, dostojanstveno zapustilo prizorišče neslavnega »oguljenega lasišča«.

B. STAMEJCIC

PORTRET PRED VOLITVAMI

OBLIKUJMO VSAK DAN

ZOFKA STOJANOVIČ PREPRIČANA V HUMANISTIČNO NOTO

Ime Zofke Stojanovičeve, kandidatke za predsednico skupnosti za socialno varstvo Slovenije, je v Celju tesno povezano z nitkami, ki povezujejo socialno na kakršenkoli način.

V prijetnem kramljanju z njo jo le sem pa tja izda notranjski naglas, ki je še ostal od tistih časov, ko je kot otrok vsrkavala materino govorico, v Starem trgu pri Ložu. Morda je že takrat začutila krivico, ko se je lahko kot kmečki otrok vpisala le v meščansko šolo na Rakeku.

Ko se je pričela revolucija, se je vrnila domov in že s štirinajstimi leti postala kurirka. Na Notranjskem so bile sile odpora proti sovražniku silno močne in pritegnile so večino prebivalstva. Tovarišica Zofka je bila med prvimi, ki so prižgali bakle za kres, ki je močno vzplamtel v naši zemlji in končno pregnal sovražnika.

Že v začetku 1942 jo najdemo v skofjevskih vrstah in v partizanih. Petnajst let je bila stara takrat in naenkrat se ji je zdelo, da šteje že več let. Tako mladosti ni imela, se pa je zato kalila v različnih četah in bataljonih. Za začetek v slivniškem bataljonu, kjer je bilo več družin z malimi otroci in jim je bilo treba pomagati. Ko so se partizanski družine pred represalijami umikale v Belo Krajino, je tovarišica Zofka postala sekretar SKOJ in bila je dodeljena v brigado Ljuba Šercerja. V njej je ostala do kapitulacije Italije, potem pa jo najdemo v ljubljanski brigadi.

Kot sekretarka bataljona se je vojskovala po Dolenjskem, Notranjskem in tudi v Boki Kotorski.

Po osvoboditvi je bilo ogromno terenskega dela, zato je Zofka Stojanovičeva poprijela tam, kjer je bilo treba. Petinštiridesetega leta je bila sekretarka okrajnega komiteja SKOJA na Vrhniki,

začela pa je tudi študirati.

»Kot mlad človek sem dala skozi naporno življenje in nobena žrtev mi ni bila odveč. Hvaležna sem življenju, da sem se rodila takrat, ko je šlo pri nas za obstoj našega naroda. Povojna graditev ni bila lahka. Vsak čas je zahteval svoje.

Tudi zdaj je treba politično delati, ker revolucijo še nadaljujemo. Živimo v času, ki je veliko bolj zahteven kot je bil včasih. Potrebne so drugačne metode dela, imamo pa standard. Dobrinam, ki jih prinaša današnji čas, se jim moramo aktivisti odpovedati. Nekateri imajo vikende in tako porabijo prosti čas. Jaz pa iz svoje kože ne morem. Za delo izven službe najdem prosti čas, in kdor pravi, da ga nima, ta laže.

Kaj pa po vojni? Imeli smo na stotine otrok brez staršev in znašli smo se pred drugačnimi problemi kot danes. Veliko smo na področju socialne že dosegli, veliko pa nas še čaka. Do kraja bi morali še obvladati sistem varstva in hitreje izenačevati socialne razlike. Teh je še vedno preveč, največ pa jih najdemo med kmečkimi in mestnimi otroci.

Saj res, le kdaj je tovarišica Zofka zajadrala v vode socialne, za katero vemo, da je eno najbolj subtilnih področij družbenega dela? Kot aktivistka se je šolala v šoli za socialne delavce in kot celjska štipendistka je prišla v Celje 1958. leta. Opravila je še visoko šolo za politične vede, Center za socialno delo v Celju, ki ga je ona ustanovila pa vodi že sedemnajst let.

»Kot komunistka mislim (mimogrede, komunistka je že od 1943. leta), mislim, da imajo danes ljudje še premalo možnosti za ustvarjanje in odločanje. To je humanistična nota naše revolucije, ki se nam vsak dan še oblikuje pod rokami. Zdaj vlagamo napore v krajevne skupnosti kot eno od oblik podružbljanja naše družbe. Še vedno nam ne uspe nekaterih stvari povezati, da bi jih videli kot celoto. Je družina osnovna celica naše družbe? Ni, je samo ena od oblik, prvi element, temelj nadaljnje ustvarjanja.

Idealistka tovarišica Zofka ni, diplomat tudi ne. Je pa proti frazarjenju in obljubam, ki se ne izpolnijo. Dosledna je do sebe in zato doslednost pričakuje tudi od drugih. V prti njenega vsakdana je vtakano veliko brezplačnega dela, zato ji malo časa ostane čisto zase. Tudi svoj kolektiv ima rada, pravi celo, da je eden redkih, kjer se med seboj dobro razumejo.

»Izpreči se ne mislim, dokler lahko delam. Aktivno in pošteno. Imam že leta za upokojitve, pa nočem. Dokler bom zmogla, bom delala še tu. Denar ni zame največja vrednota, bolj sem vesela drugačnega priznanja. Srečna sem bila, ko so me v Celju izbrali za botrico ladij, ki plove po svetovni celjski imenovan. Od začetka sploh nisem prišla do sapa. Na Japonskem, kamor sem šla, je bilo čudovito.

Je to vse, kar lahko povemo v Zofki Stojanovičevi, direktorici Centra za socialno delo v Celju in kandidatki pri volitvah za republiške organe? Najbrž ne, kajti vsakdo ima pravico do svoje srečne kamrice, kjer zapira svojo intimno. Pa smo kljub temu pokukali vanjo in izvedeli, da zelo rada v prostem času prebira knjige in ima rada tudi poštene in iskrene prijatelje.

ZDENKA STOPAR

ŠMARJE PRI JELŠAH

PRESEŽEK JE

KOLIKO DENARJA »PRITEKLO«

S prvim dnem lanskega leta so se šmarčani odpovedali delu svojega zasluga, ki so ga namenili za financiranje programov krajevnih skupnosti in izgradnje šol ter objektov otroškega varstva v občini. Kajpak je ta odpoved pomenila pridobitev: sadovi samoprispevka so že vidni in še bolj bodo.

Delavci v združenem delu so s samoprispevkom zbrali 23 % več sredstev, kot so pripravljali in izvajali referendum za samoprispevek sploh načrtovali, pri čemer pa moramo upoštevati, da so v načrtu predvideli le 10 % letno povečanje mase osebnih dohodkov in da se je ta dejansko povečala na nivoju občine za 21 %.

Zbrana sredstva pri obrtnikih znašajo 195 %, toliko pa predvsem zato, ker so obrtniki v lanskem letu poravnali nekatere obveznosti iz samoprispevka še za prejšnja leta.

Kmetovalci so z zbranimi sredstvi nekoliko pod predvidevanji, toda tudi tukaj je moč najti opravičilo: velik del sredstev iz samoprispevka je namreč ostal še neizterjan. Upokojemcem manjka le en odstotek, saj znaša indeks 99.

V celoti pomeni, da so v šmarški občini v lanskem letu presegli načrtovani zbrani znesek samoprispevka za natančno 19 %.

Ob koncu naj še povemo, da je iz pregleda zbranih sredstev za samoprispevek izpuščena krajevna skupnost Donačka gora, ker je ta skupnost samostojno uvedla samoprispevek, sredstva pa se zbirajo naravnost na žiro račun krajevne skupnosti.

Krajevne skupnosti iz samoprispevka že črpajo, potrebe pa so daleč preobsežne, da bi lahko bili vsi zadovoljni. Slišali smo, da bo treba načrte tako srednje-ročne kot tudi le za letošnje leto, korenito spremeniti in se postaviti trdno na tla. Odvreči iz njih vse, kar ta hip ni najnujnejše. Opustiti mi-

sel na sleherno megalomanijo. Močnejše sodelovati z drugimi krajevnimi skupnostmi. Na kraško: treba bo narediti vse, da bodo ti načrti kar se da uresničljivi in ne le sad pretiranih apetitov. Apetitov, zaradi katerih pozneje boli glava in ostaja razočaranje. Vsega čez noč ni mogoče postoriti.

In vendarle je še ena rešitev, takšna na primer, kot so jo izvirali v Kostrivnici. Kostrivničani namreč skupaj s trgovskim podjetjem Jelšo grade trgovino, gasilski in kulturni dom hkrati. Krajevna skupnost se tako prvič v šmarški občini pojavlja v vlogi soinvestitorja in ljudje v Jelši ta primer navajajo kot zgleden.

Konstrivničani prav tako kot mnogi v šmarški občini hočejo veliko. In ker hočejo, so pač pripravljeni na vse. Tudi na dodatne obremenitve, na obremenitve torej, ki so že tako ali tako dovolj velike. Od združenega dela kaj več zahtevati ni mogoče, to vedo vsi. Poiskali so si torej svojo rešitev.

In najbrž bo takšne rešitve treba iskati — po predhodnem čiščenju programov krajevnih skupnosti — tudi drugod. Iz plitve malhe je težko jemati.

MILENKO STRASEK

POZDRAV S KOROSKE

Sprejeli smo kartico. Lepo. Na njej šopek cvetic. Na drugi strani pa naslednje besede:

»Sprejmite lepe pozdrave od članic Rdečega križa v Ljubecni. Smo pri spomeniku na Poljanah na Koroskem.« In potem podpis.

Hvala za pozornost, hvala za pozdrave. Prepričani smo, da je bilo na izletu lepo. Hvala, da ste bili v mislih pri nas.

UREDNIŠTVO

TRGOVSKO
PODJETJE

CELJE

POSLOVALNICA MLADOST
Zidanškova ulica

LEPA IZBIRA OBLEK

SLOVENSKI LUTKARJI

POZDRAVLJENI, V CELJU

VIII. SREČANJE SLOVENSKIH LUTKARJEV IN SKUPŠČINA

Jutri se bo z otvoritvijo razstave v foyerju SLG začelo VII. SREČANJE SLOVENSKIH LUTKARJEV. V treh dneh se bo srečalo v Celju skoraj 200 članov amaterskih in profesionalnih lutkovnih delavcev, animatorjev, režiserjev in mentorjev. Poleg manifestativnega dela se bodo temeljito pogovorili tudi o bodočem delu, saj načrtujejo tri LUTKARSKE KAZIPOTE in SKUPŠČINO SLOVENSKIH LUTKARJEV.

Celje bo torej gostitelj letošnje največje lutkarske prireditve na Slovenskem. Želimo, da bi prav to srečanje prispevalo k razvoju te dejavnosti na naših šolah, vzgojno varstvenih zavodih, kulturnih društvih; predvsem pa bo prav gotovo nakazalo potrebo po stalnem lutkovnem gledališču v Celju. To bo prav gotovo prvo srečanje z gledališko umetnostjo za marsikatero mladega človeka.

SPORED:

V petek, 10. marca v Pionirskem domu

ob 9.30 — J. Wilkowski: »Trdoglavček« v izvedbi lutkovne skupine Pedagoškega šolskega centra v Celju
ob 11. uri — M. Pavlova: »Zajčkova pot k soncu« — Lutkovna skupina III. Osnovne šole Murska Sobota
— M. Pavlik: »Petelin, gospodar sveta« — Lutkovna skupina Osnovne šole Tišina

ob 12. uri — L. Kovačič: »Možiček med dimniki« — Lutkovna skupina Pionirskega doma iz Ljubljane

ob 15. uri — Pehr-Belina: »Neugnani Kljukeci« v izvedbi Lutkovne skupine »Dušan Jereb« Osnovne šole Grm Novo mesto

— S. Makarovič: HISA TETE BARBARE; lutkovna skupina Osnovne šole Sempeter pri Gorici

ob 17. uri — Lutkovna skupina Gimnazije »Ivana Cankarja« Ljubljana — Z. Florjan: »Tobijaa«
— S. Makarovič: »KOSOVIRJA NA LETECI ŽLICI« — Lutkovno gledališče Kranj

V soboto, 11. marca 1978 v Slovenskem ljudskem gledališču

ob 9. uri — M. Pavlik: »Trije snežaki« v izvedbi lutkovne skupine Pedagoške akademije Maribor
— Martinkova-Belina: »Rokomavha« — Lutkovna skupina »Pavliha« Prosvetnega društva »Bisernica« Celovec

ob 11. uri — M. Belina: »Užaljeni medvedek« — Lutkovna skupina Koroške dijaške zveze Celovec
— S. Makarovič: »Hiša tete Barbare« v izvedbi Lutkovne skupine VVO Murska Sobota

ob 13. uri — »Pegam in Lambergar« (po ljudski pesmi) — Lutkovno gledališče Maribor
— J. Streda: »Pravljica o princu in zmu graha« — Lutkovno gledališče Kranj

Nedelja, 12. marca v Pionirskem domu

ob 10. uri — G. Vitez D. Vranc: »Dve zgodbi o zajčkonu« v izvedbi lutkovne skupine PIKUD Osnovne šole »Martin Konšak« Maribor

— Thackeray-Pehr: »Roža in prstani« — Lutkovno gledališče »Jože Pengov« Ljubljana

Nedelja, 12. marca v Slovenskem ljudskem gledališču

ob 12. uri — A. Dolenc: RESNICNA PRAVLJICA — Lutkovno gledališče Ljubljana

Organizatorji si predvsem želijo, da bi se gostje čim boljše počutili v Celju in da bi si vse predstave ogledalo čimveč mladih Celjanov. Ob tem niso pozabili tudi primestnih šol. S pomočjo Društva prijateljev mladine bodo organizirali kar 6 avtobusov za pionirje iz Vojnika, Frankolovega, Črešnjic, Dobrne, Sirmca in drugod. Želijo, da bi srečanje potekalo v priskrbenem vzdušju. Ob tej priložnosti bodo pripravili tudi tovariško srečanje mentorjev, gostov in režiserjev s predstavniki Skupščine občine Celje, celjsko Kulturno skupnostjo in Zvezo kulturnih organizacij v Domu železarjev na Teharjih.

Torej, dragi slovenski lutkarji, izrekamo vam priskrbeno dobrodošlico v Celju in vam želimo čimveč uspehov pri gledališkem delu za naše najmlajše.

V SPOMIN FRANU ROŠU

LE DEL VSEGA

RAZSTAVA V OSREDNJI KNJIŽNICI

Osrednja knjižnica nas je že večkrat podrobneje seznanila z deli posameznih slovenskih literarnih ustvarjalcev. Tako se lahko te dni srečujemo z delom bogate literarne zapuščine Frana Roša, ki bi letos 14. januarja dopolnil osemdeset let. Še zdaj nam je živo pred očmi njegov lik, še v starosti visoko dvignjena v mogočni postavi in vedrega duha. Ni ga Celjana, ki ga ne bi poznal, poznali pa so ga tudi mnogi drugi, saj iz omenjene razstave, ki je delo profesorja Vlada Novaka, vodje oddelka raziskav in posebnih zbirk v Osrednji knjižnici, šele vidimo, koliko je Fran Roš napisal in kje vse je objavil svoja literarna in publicistična dela.

To, kar prikazuje razstava v prvem in drugem nadstropju knjižnice na Muzejskem trgu, je le polovica evidentiranega gradiva. Gradivo je postavljeno kronološko: poezija, proza, publicistika in na koncu objavljena dela o Franu Rošu. Vmes se prepleta kot simbolična rdeča nit mladinska literatura, ki ji je Fran Roš posvetil mnogo pozornosti in ustvarjalnega truda.

Tako najdemo v vitrinah njegove prve pesmi v »Savinji«, ki jo je izdal celjski literarni klub Kondor (1914–1915). Preveč bi bilo za ta

obseg in ta namen pisanja, če bi hotel naštevati vse zbirke in vse revije ter publikacije, kjer najdemo tiskano besedo Frana Roša. Seleta ko sistematično urejena razstava nam pomaga razširiti obzorje vednosti o častnem meščanu Celja, dolgoletnem kulturniku, ki je vse svoje življenje posvetil vzgoji mladih, ki je od nekdaj zastavljal besedo za dobro človeka, ki se v sleherni misli bojuje za svetle človeške dni. Od časov, ko je pod Maistrovom stopil na prve branike slovenske zemlje, pa vse do zgodbe in pesmic za otroke. Njegova dela najdemo v predvojni Obzorjih, Novi dobi, povojnih Obzorjih, v Celjskem in Novem tedniku, nekdanjem TT, Borcu, TV-15, Nedeljskem dnevniku, pa v mladinskem tisku, kot so listi Galeb, Zvonček, Naš rod, Čičiban, Pionir, Pionirski list, Kurirček. Med knjigami najdemo vrsto del za otroke, pa Zvesto četo, Korporala Huša in druge zgodbe, Letalca Najčka, pa Tince brez mezinca in druge. Tudi na področju dramatike je Fran Roš dokazoval svojo ustvarjalnost: Ušesa cara Kozmijana, Desetnica Alenčica, Mokrololci ter mnogo priložnostnih tekstov za šolske odere. Napisal je tudi libreto za opero »Gospodski sen« Rista Savina sodeloval pa je

MINI FEST V CELJU

PARADA DOBRIH FILMOV

VIDELI BODO SEDEM FILMOV Z LETOŠNJEGA FESTA

Kot lani, je tudi letos celjskemu Kinopodjetju uspelo, da je že kmalu po zaključnem beograjskem Festu pridobil izbor sedmih filmov s tega festivala festivalov. Že v uvodu je treba poudariti, da je letošnji izbor mnogo boljši kot lani, ko razen dveh filmov nismo imeli priložnosti videti »smetan« Festa. In če je bil letošnji Fest bolj komercialno ugrađen, če je postregel z mnogo bolj izenačenimi, neizstopajočimi filmskimi deli, je treba kljub temu priznati, da je v okviru možnosti izbor res dober. Tako bomo imeli priložnosti videti sedem filmov, ki so že odkupljeni in podnaslovljeni za prikazovanje v Jugoslaviji, in to med prvimi v naši domovini. Toda, saj prav to je osnovna pridobitev, ki jo ponuja Fest. Možnost, da prej kot kjerkoli drugje v svetu vidimo najnovejša filmska dela, ki tudi predstavljajo domala tretjino filmskega repertoarja domačih kinematografov.

Verjetno najboljši film te revije prihaja na platno kina Union že jutri. To je italijanski film bratov Taviani »Oče gospodar«, ki so ga novinarji na Festu proglasili za najboljši letošnji film. Zgodba tega filma je resnična. Pripoveduje o drami mladega pastirja s Sardinije, ki ga je oče obsodil na samoto in izolacijo prostranih pašnikov. V prepričanju, da izobrazba in šola le kvarijo človeka, ga je oče-gospodar obsodil na 20 let samote, na nepismenost, preprosto bivanje v tišini narave. Toda prav ta tišina povzroči v bistrem mladeniču upor, ki raste in sledi njemu izbruhne. Mladenič odide v šole, konča univerzo in postane profesor — kakšna simbolika — lingvistike. Film »Oče gospodar« je dokument časa in odnosov v zastali sar-

dinski vasi, posebno vrednost pa mu dajejo njegova življenjskost, resničnost in iskrenost.

V soboto pride na spored spektakl »King Kong«, puha zgodba o zaljubljeni gorili, ki uničuje vse, kar ji pride pod ogromne šape in pustoši po New Yorku. To je izredno komercialen, lahкотen film, ki pa je zaradi tehnike in trika pri snemanju vsaj zanimiv.

V nedeljo posebej opozarjamo na ameriško-angleški film »Julia« slovitega režiserja Freda Zinnemanna z izjemnim igralkama Jane Fonda in Vanessa Redgrave. To je film o globokem prijateljstvu dveh žena — hčerke znanega pisatelja in bogate Julije. Lillian postane pisateljica, svoj uspeh doživi v času rasti fašizma v Ameriki. Je strahopetna ženska. Julia pa je njeno nasprotje. Hrabra je in odločna. Poveže se z odporniškim gibanjem v Avstriji, toda fašizem jo zlo mi in uniči. Poskus Lillian, da bi jo rešila z denarjem, se izjalovi, prinese pa preobrazbo, ko tudi Lillian postane pogumna, kot njena Julia. Občuten in doživet film z bleščečo igro in scenografijo.

O ponedeljkovem filmu »New York, New York«, smo pred tednom dni že pisali. Naj je ponovimo, da je film bolj zanimiv po glasbeni kot po filmski plati in da je njegova osnovna vrednota izjemna igra Roberta De Nira.

V torek bomo videli iranskega kupačjskega super spektakla »Pod zastavo Muhameda«, ki na klasično spektakularen, akcijski način govori o nastanku islama in Muhamedu kot njegovem preroku.

V sredo pa nas čaka srečanje z odličnim sovjetskimi filmom »Noč nad Cilom«. Film je drama o usodi mirnega,

apolitičnega arhitekta, ki ga zmelje Pinohetov režim samo zato, ker je ponudil za točišče ubežniku iz zloglasnega Stadiona. Stadion sam, mučenja, tragedija Cilencev, to je šok za dotlej nezainteresiranega arhitekta, ki doživi v nasilju časa popolno preobrazbo in tudi takrat, ko ga nameravajo spustiti v mlake odskloni ter ostane z novimi somišljeniki, mučeniki fašističnega režima.

Za slovo od letošnjega mini festa pa bomo čez teden dni gledali še najnovejšo mojstrovino Roberta Altmana film »Tri žene«. To je film, ki je vzbudil ogromno zanimanje, pri enih navdušenje, spet pri drugih nerazumevanje in odklanjanje. Film na

»bergmanovski« način obravnava usode treh žena v nekem kalifornijskem zdravilišču. Njihove usode se prepletajo, spreminjajo in slednjic kljub različnosti zlijejo v eno samo. Film je sicer v dobri meri nejasen in izredno »težak«, a šokanten, skratka tipično »altmanovski«.

Opozorimo naj le še na to, da je Kinopodjetje razpisalo za ogled vseh filmov abonma s posebnim popustom in ljubiteljem sedme umetnosti toplo priporočamo, da si ogledajo vsaj večino, če ne že vseh filmov, saj bi bilo škoda zamuditi enkratno priložnost, ki nam jo ponuja letošnji celjski mini fest.

BRANKO STAMEJCIC

Gozdno gospodarstvo Celje

delovna skupnost skupnih služb

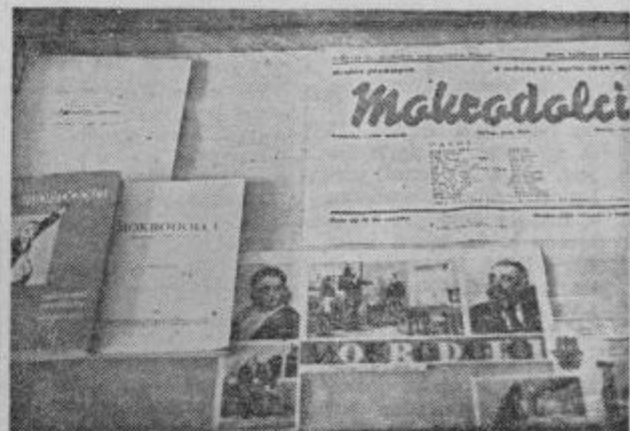
vabi k sodelovanju delavce za opravljanje naslednjih delovnih nalog:

1. operaterja na luknjaču za nedoločen čas
2. vodjo finančne službe za nedoločen čas
3. materialnega knjigovodjo za določen čas 1 leta

Za opravljanje delovnih nalog so določeni naslednji pogoji:

pod 1.: osnovna šola in najmanj 6-mesečna praksa na ustreznem delovnem mestu
pod 2.: ekonomska šola in 1 leto delovnih izkušenj
pod 3.: ekonomska šola

Pismene ponudbe z dokazili o izpolnjenih pogojih naj pošljejo kandidati v roku 10 dni po objavi na naslov: Gozdno gospodarstvo Celje — Kadrovske splošni sektor, Celje, Ljubljanska cesta 13.

Detajl z razstave

HEINRICH SCHIFF V CELJU

Na VI. abonmanskem koncertu 10. marca bo izvajal dela Beethovna, Faureja in Francka čelist HEINRICH SCHIFF (1951), ki je študiral v Linzu in na Dunaju. Ze ob koncu študija je prodrl s svojim izjemnim talentom na največje svetovne koncertne odre. Bil je solist z znamenitimi orkestri kot Dunajski simfoniki, BBS London, Royal Philharmonic London itd. ter posnel že večje število gramofonskih plošč.

Kritiki ga imenujejo »vulkan s čelom« enačijo ga z velikani violončela kot so Fournier, Casals ter mu pripisujejo superlative »izjemni virtuoz, genialni muzik — popolni glasbenik«. Z njim bo igral naš mladi virtuoz pianist ACI BERTONCELJ, ki se je že močno uveljavil kot solist doma in na tujem, še bolj pa kot izvrstni komorni muzik.

Profesor Vlado Novak bo pripravil tudi bibliografijo o Franu Rošu. To bo dolgo trajno in zahtevno delo, ravno zaradi izredne ustvarjalnosti Frana Roša in razvejanih objav v različnih revijah in publikacijah, časnikih in knjigah. A bo to obenem tudi spodobna oddolžitev ustvarjalcu, ki je vse, kar je imel, pustil svojemu narodu. In del tega prikazuje razstava v Osrednji knjižnici. Zdjaj imajo priložnost za svoje konkretno delo tudi prosvetna društva v šolah in organizatorji kulturnega življenja.

DRAGO MEDVED

SMUČANJE Z LUKNJAMI ALI

ZANEMARJENE
GRBINEJE SMUČANJE V TUJINI RES LE
MALOMEŠČANSKA MUHA?

Smučam rad. Ze dolgo, čeprav ne smučam dobro. Snežni opoj pa je prečuden, da bi popustil malo meščanski muhavosti in raje ostajal doma, če že ne želim razkazovati leta stare opreme, prekratke smučarske bunde in nerodnega vijuganja.

Letos sem že drugič zimoval v tujini. V italijanskih Dolomiti. Drugič zato, ker je bilo že prvič čudovito. Ker sem bil prav z vsem zadovoljen. In zadovoljen gost se vrača...

Na Golteh sem letos malo smučal. Časa ni bilo, to je edini razlog. Toda nekajkrat sem na Golteh bil. In na Rogli, pa še kje na domačih smučiščih. Nikoli, prav nikoli ni bilo vse v redu. Vsaj tako ne, kot v tujini.

Berem reportaže v različnih revijah. Razmišljam o v leporečje zavita posploševanja o tem, zakaj neki vse pogostejše in vse raje odhajamo v tujino poklanjati se slabostim tuje belega opoja. Zakaj? Zaradi modne muhe, porojene v malomeščanski samovšečnosti in prestižu, nem boju s sosedi? Zaradi samohvale? Zaradi cen? Odgovor je: Ne! V to trdno verjamem, čeprav nas prav avtorji mnogih časopisnih prispevkov prepričujejo, da so to osnovni razlogi. Pa niso, vsaj vselej in vseveljavno ne. Pozabljam mnoge stvari, ki so mogočn aduti v rokah tujih zaslužkarjev, ki nas leto za leto zvabljajo v tujino. Za domala enako ali le zanemarljivo višjo ceno, kot je tista, ki jo ponujajo domači turistični delavci na naših smučiščih. Pozabljam na vselej urejena smučišča, varno označene proge, neskončne zmožljivosti vseh vlečnih naprav, licemerno, a pričakovano skrb za goste in še bi lahko našteval.

Stresam prah in pepel (o žveplu tokrat raje ne pišem) na domače terene, domače turistične delavce? Ne absolutno in brez zastržkov. Vsekakor pa želim povedati nekaj misli, ki so me sploh pripravile do tega, da utrujen od smučanja po nasteptanih grbinah pišem tele vrstice.

Kako je bilo na smučanju v tujini? Lepo urejen penzion s prijaznimi lastniki je bil varno zatočišče za z utrujenostjo prevete smučarje, pijane od snežnega opoja smučišč. Sveže steptan sneg, ki ga je krepko primanjkovalo, me je vsako jutro smučarja vnovič potrdil v prepričanju, da se tuji lovci za novci še kako zavedajo, da so v celoti odvisni od snega. Zato ga varujejo bolj kot punčico očesa. Teptajo ga, plužijo, ravnaajo, božajoče skrbijo zanj VSAK DAN. Ne, narobe

sem zapisal. Vsako noč sta besedici, mnogo bližji resnici. Ko se okoli četrte ure popoldan smučišča sprazni, ostanejo na njih delavci z lopatami, teptalni stroji s plugi in valji za teptanje. Tudi do štirih zjutraj je slišati njihov hrum s strmih pobočij. In zjutraj so smučišča naređ (ravna, kot miza za bili-jard, je slikovito povedal prijatelj). Na njih ni grbin, ki bi bile domala neprevozne. Vsi sistemi žičnic in vlečnic obratujejo brez opoldanskega počitka (za kosilo). Postrežki v ljudno obrišejo sidra vlečnic, da ne bi po nepotrebnem smočili za smučanje tako potrebnega človeškega dela. Sidra podržijo, da se smučar ne trudi sam. Vlečnice tudi ustavijo, po potrebi seveda, če je kdo le preneroden in se ne namesti pravočasno. Vse vlečnice delajo, vrtilo se, četudi v prazno ali le za peščico smučarjev. Kajti vsaka vlečnica je del sistema. In če zataji, zataji celoten sistem. Okvara je vzrok slabi volji in nezadovoljstvu. Vrača pa se le zadovoljen gost. Za zadovoljstvo je plačal in pričakuje ga. Ni plačal malo, torej mora biti tudi zadovoljstva dovolj.

Kljub odjugi med tednom smučanja na terenih, kjer ni bilo več kot 40 centimetrov snega, nevšečnosti s snegom ni bilo. Na mestih, kjer je snega zmanjkovalo, so ga čez noč nasuli. Z lopatami. Grbine so zravnali, odveč-

Ko pišem tele vrstice, se sneg še ni povsem odcedil s smuči. Noge še bolijo od težkega snega, v katerega sem vztrajno zarezoval smučine danes, v soboto (25. 2. 78), na Golteh. Kolena še ječijo in me opominjajo, da vsi pač nismo akrobati, hot-dogeri, ki jim je smučanje na grbinah le ena od akrobatskih disciplin. Bolečine opominjajo na neurejeno smučišče, ki ga je tako neusmiljeno prizadel nepriljubljeni fen — topli veter, najhujši sovražnik vseh, ki živijo od snega in smučanja želnih gostov. V obrobju današnjih slik pa v polmraku delovne sobe in nežnem zvoku prvih deževnih kapelj v dolini, vse bolj silijo v ospredje slike s smučanja v tujini. In z njimi vprašanja, ki glodajo...

ni sneg pa odplužili tja, kjer ga je manjkalo. In nato vse steptali.

Vrača se le zadovoljen gost...

Pri nas je, za sužnje belega smučkega opoja, žal, še vedno drugače. Morda posplošujem?! Toda, kot ocenjujem delo tujih lovcev za novci, ocenjujem po lastnih izkušnjah tudi delo domačih turističnih delavcev.

Predvsem smo v smučanje in smučke užitke vložili mnogo premalo, da bi se te možnosti ustrezno obračale in prinašale kaj drugega kot nevšečne izgube (na Golteh v letu 1977 po oceni okoli 3 milijone dvestotisoč dinarjev, od česar okoli 1.700.000 nekrite izgube). Oglejmo

si Golte, pa alpski center Kanin, morda še kakšno smučišče. Kako malo ponujajo v primerjavi s prvotnimi načrti! Golte so ostale nedokončane (ni ceste, ni vmesnih žičniških povezav, ki bi iz Golte naredile sistem in ne prenatrpano smučišče). Enako je s Kaninom. In sedaj pričakujemo, da se bodo ti centri izvlekli iz izgub, ki so jih med drugim povzročile prav neurejene razmere, slabo vožnje, s snegom skope zime in predvsem njihova nepopolnost — nedokončanost.

Letošnja zima je bila radodarna. Večkrat je vrgla sneg. Mnogo snega. Še pred tednom ga je bilo na Golteh meter. In danes?

Je mogoče, da se v začetku tega tedna na Golteh skorajda ne bo dalo več smučati? So odgovorni naredili res vse, da bi ohranili sneg kakor dolgo se da? So sneg negovali, ali pa so ga vzeli le kot ugodno danost? Morda sodim preostro, a sodim na osnovi (skromnih) izkušenj. Ostrega ušesa, ki je tudi nepovabljen pristojnik godrnjanju gostov in sakramentiranju prijateljev ter znancev.

Topli veter je zapihal pred tednom dni. Prej vzorno steptano smučišče je postajalo mehko. Smučarji so smučali naprej, vlečne naprave so se vrtele. Ne vse, a vrtele so se. Prišla je noč in vse mehkejši je bil. Prijatelj je

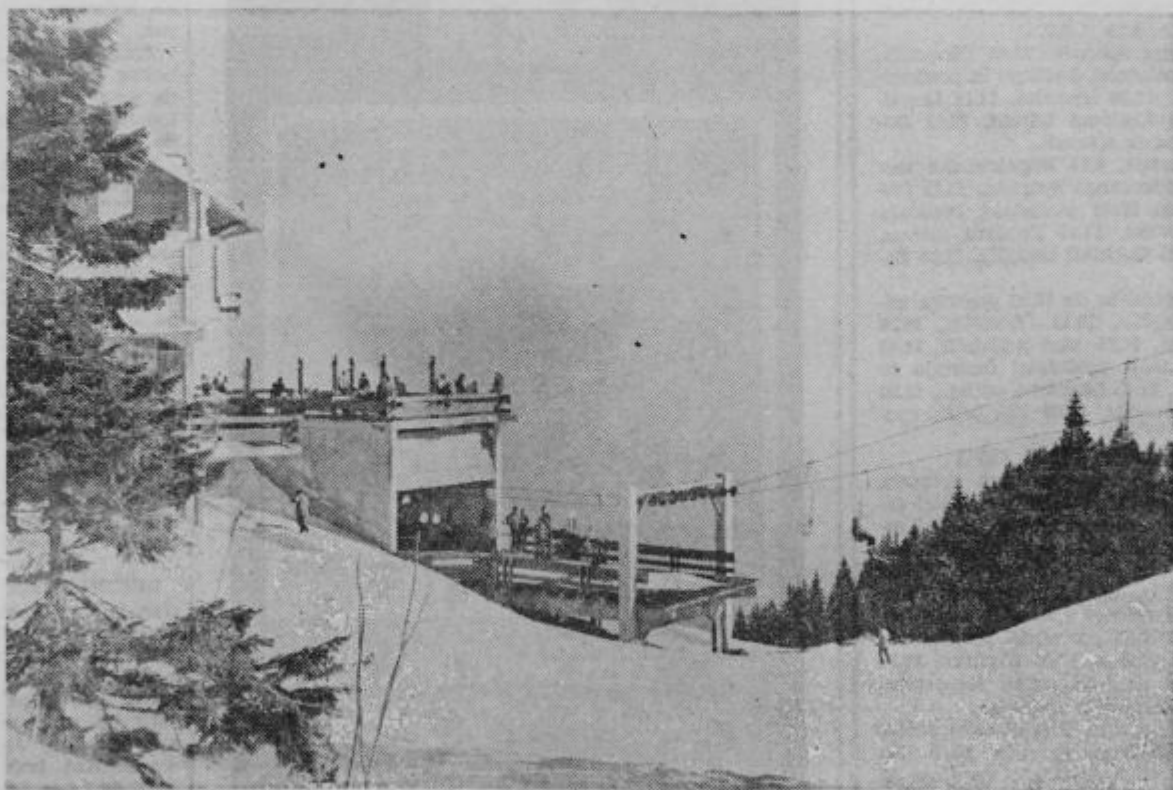
svojega znanca, ki sicer občasno tepta smučišča, vprašal, zakaj ne teptajo in ravnaajo smučišča. Da je zdaj še čas, če želijo sneg ohraniti. Pa mu je vprašani odgovoril, da to sam dobro ve, da pa nima snavodil predpostavljene, ki ostro nadzirajo porabo nafte za hudo žejne teptalne stroje.

Danes dopoldan (sobota, 25. 2.) je bilo smučanje že domala nemogoče. Tekoč, lepljiv sneg je bil prava past za utrujene noge in krhke kosti. Grbine pa takšne, da bi jih bili veseli le hot-dogari. Povprečni smučarji smo pospravili opremo in odšli. Nezadovoljni. Vrača pa se le zadovoljen gost. Zato sprašujem, zakaj smučišča niso bila vzdrževana? Zakaj niso obratovalle vse vlečne naprave? Zakaj je do Starih sten treba peš, v nič kaj mikaven klanec? Zakaj ob vlečnicah stojita vselej po dva postrežčka, pa sider (mimogrede, že kar redki so, vse preveč jih manjka) nihče ne podrži smučarjem, da o brisanju nadižne mokrote s sider niti ne govorim!

Očitam preveč, če očitam še enolično hrano (pet obrokov vsak dan enakih, celo zimo), pa stočke na sedežnicah, od katerih ima morda le še vsak deseti celo sediše in varnostno zaporo, da o nalogu za smuči, ki jih ni več na niti enem sedežu, sploh ne govorimo? Redno in POPOLNO vzdrževanje smučišč, vključno s skrbjo za vse naprave in predvsem redno vztrajno in celovito teptanje snega, stane veliko. Zelo veliko. A ohranja sneg. In sneg privablja goste. Če je smučišče urejeno, gostitelj prijazni (mimogrede, v ljudnostni napisi v jedilnici hotela; uporaba lastne hrane v hotelu ni zaželena ipd. — niso ravno prijazni), grbine usmiljene s koloni, je smučar zadovoljen. In le zadovoljen gost se vrača... Drobne napake stanejo veliko. Gotovo več kot nafta za teptalni stroj in ljubeznivost postrežka na vlečnici, ki obriše in podrži sidro.

Smo razvajeni? Terjamo preveč? Morda? Toda prav to, kar želimo, drago, zelo drago plačujemo. In če potem dobimo celo manj, kot smo si predzno upali pričakovati, nismo zadovoljni...

Vlečne naprave v tujini delujejo brez predaha. Vse. Smučišča so vsak dan sveže steptana. Pa energija v tujini ni nič cenejša. In vlečnice v tujini ne vozijo izgub. Vozijo zadovoljne smučarje, ki jih je tja privabil čober glas, poslovnost v odnosih in iz prijaznosti ter skrbnosti izvirajoči vrto-glavi dobički.

SNeg NA GOLTEH POBIRA — Pobrala sta ga zadnja odjuga in dež.

M. B.

BRANKO STAMEJCIC

SKRBI ME ONESNAZENOST ZRAKA

Zal, ne morem preko dejstev, da ne bi napisala nekaj misli o tem problemu, ki tare gotovo večino Celjanov, zlasti pa tiste, ki nam je zdravje na kakršen koli način ogrozilo.

Tudi, sem bila na zdraviljenju v zdravilišču in tu sem se srečala s Celjani. Ni jih bilo malo. Nekateri

Zakaj do takih ugotovitev? Preprosto zato, ker ne vzdržim dolgo pod vplivom takšnega zraka.

Zaradi tega, ker sem že lep čas poskusni zajec za onesnažen zrak, zastavljam nekaj vprašanj Skupnosti za varstvo zraka.

Zdi se mi, da bi morali ljudje večkrat piti vošč in

SPORED OD 9. DO 15. 3. 1978

Sreda, 15. 3.: 8.10 Poročila, 8.15 Dopolandiska srečanja, 9.00 Zaključek dopolandiskega sporeda, 15.45 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Vedri zvoki, 17.30 Aktualno, 17.45 Iz arhiva resne glasbe, 18.00 Zaključek sporeda.

Zaradi tega, ker sem že lep čas poskusni zajec za onesnažen zrak, zastavljam nekaj vprašanj Skupnosti za varstvo zraka.

Zdi se mi, da bi morali
ljudje večkrat piti vočjo in

Uredimo si skratka življenjski in delovni prostor tako da bo življenje zdravo in srečno!

JOZICA JELENC

Anonimnim pismom dosti-
krat botruje strah, nemoč
razne razmere, veze. Niso vsa
pisma, ki so pisana anonimno.

Skratka, veliko problemov. Pa še neka — sprašujete, ali pisma dosegaajo svoj namen? Iz prakse vam lahko povem, da so pri nas objavljena pisma velikokrat pošteno zalegla, pa zaradi tega ni bil nihče preganjan. Ne poznam takšnega primera, da bi kdaj zaradi pisanja pisma, ki smo ga objavili, trpel kakršnekoli

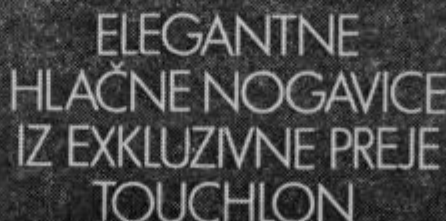
Lestvica zabavnih melodij je na sporedu Radia Celje domačih zabavnih melodij pa vsak torek ob 17.15. Iz slovi: Novi tednik — Radio Celje, Gregorčičeva 5, 6300

B. LANIŠEK
UREDNIŠTVO: Hvala za
pismo in opozorilo. Tisto
glede kiča v gostilni, vsaj po
našem mnenju, nima nobene
zveze s kovačijo. Klif, o ka-
terem piše avtor omenjenega
sestavka, ni posledica nekda-
nje kovačije. Je pač izraz
okusa. Kaj hočemo. Vsi b-
radi, da bi ga bilo čim manj.
Povsod. Ne samo v gostinah.
Zaradi džuboksa pa imate
prav. Veliko lepše bi bilo, če
bi avtor zapisal lepo po naše

azarje; 2

2x5
NA R
50 OTROK

Učiteljci MARIJA SPEJ
MARINKA ŽGANK sta
zaupali, da so se otroci li
no dobro živeli v plani
živiljenje in da z njimi n
lo nikakršnih problemov
krbnik doma, simpatični
ko pa se je ob tem le zad
lino smehljaj in povedal
niso otroci v dveh tednih

Okrog vogalov piha pla
ljajo na spanec v toplih
klepeti o dogodivščinah,

obzornikobzornikobzornik »!u.10zqo»!u.10zqo»!u.10zqo

mesečna priloga novega tednika

»SAMI MORAMO ODLOČATI, LE KDO DRUGI BI NAMESTO NAS?»

KO SE ODPRE DELAVSKO SRCE

SREČANJE Z VERO VODEB

Ze na prvi pogled je napravila namestila odločne ženske. Crtje njenega obraza so jo razkrivale, pripovedovale so, da ve, kaj hoče in kaj si želi. Videti je bilo, da se zna bojevati za cilje, ki si jih postavi sama, pa tudi za tiste, ki so povezani s tovarno, družbo, s partijo.

Vera Vodeb je delavka v celjskem Emu. Šestindvajset let še dela s strojem, s katerim vari različne vrste posode. Zadovoljna je, čeprav...

NT: Delate v tozd Posode v Emu. Ta tozd je imel še do nedavna veliko težav. Kako ste si delavci prizadevali, da bi jih odpravili?

Vera Vodeb: »Delavci smo se res trudili, da bi gospodarske težave našega tozda čimprej rešili. Vendar so bile te težave takega značaja, da jih nismo mogli kar čez noč odpraviti. Predvsem zato ne, ker izvirajo iz dotrajanega strojnega parka in dotrajanih strojev. V tem je tudi vzrok, da še sedaj zelo težko dosegamo zastavljeni plan. No, sedaj se o teh stvareh bolj resno pogovarjamo. Tako se vedno dobimo skupaj člani partije, mladine, sindikata in vodstvo tozda in se dogovorimo za naloge, ki so najbolj nujne. Potem pa se v njih navadno pogovorimo še na zboru delovnih ljudi. Tako lahko rečemo, da smo res vsi delavci obveščeni o vsem, kar nas v tozdu gloda. Zato sem zadovoljna, kajti vidi se, da želimo skupaj nekaj napraviti. Prej pa se je pogosto dogajalo, da smo se delavci med seboj v načrtih razhajali.«

NT: Nedvomno je šestindvajset let dela v nekem podjetju kar lep delovni staž. Povejte mi, tovarišica Vodeb, kako ste v vseh teh letih čutili spremembo odnosov pri delu in kako ste sami pomagali, da bi novi družbenoekonomski odnosi zaživel tudi v vašem tozdu?

Vera Vodeb: »Jaz sama sem poskušala nove odnose uveljavljati povsod, kjer sem delala. In delala sem marsikje, od različnih komisij, do partije, v raznih koordinacijskih odborih in kaj vem še kje. Povsod sem poskušala kar se da stvarno govoriti o položaju delavcev, saj sem ga poznala tako iz lastnih izkušenj, kot iz pripovedovanja mojih sodelavcev. Velikokrat smo delavci čutili, da nas ne upoštevajo tako, kot bi morali in da se nam marsikdaj dogaja krivica. No, in o akcijah stvareh, ob stvarnih primerih sem jaz razpravljala in opozarjala na različnih mestih. Menim, da sem tako poskušala — res samo poskušala — ustvarjati nove odnose. Seveda pa sem se tudi fizično trudila, da bi z dobrim delom pomagala dosežati boljše gospodarske rezultate.«

NT: Kdaj pa ste delavci začutili, da gre za resnično velike spremembe odnosov v proizvodnji?

Vera Vodeb: »Mi smo to kar kmalu začutili. Veste, ko neka velika masa ljudi sprejme nove odnose za svoje, potem jih je kaj kmalu začutili v vsej njihovi širini.«

NT: Ste sočasno s spremembo odnosov začutili tudi spremembo v odločanju delavcev?

Vera Vodeb: »Mislim, da se je pravo delavsko odločanje začelo pravzaprav šele z ustanovitvijo samoupravnih delovnih skupin. Vse, prav vse zadeve gredo preko njih in tako ima sleherni delavec možnost, da pove svoje mnenje. Samoupravne delovne skupine so tako postale celice, v katerih je baza odločanja v naši delovni organizaciji. Zato gre marsikatera stvar, o kateri razpravljajo delovne skupine, tudi na dnevne rede sej delavskega sveta.«

NT: Kako pa dela samoupravna delovna skupina, v katero ste vključeni tudi vi?

Vera Vodeb: »Naša samoupravna delovna skupina se sestaja po potrebi. Ko se nam nabere nekaj več gradiva, o katerem moramo delavci razpravljati, skličemo delovno skupino. Navadno se dobivamo v času malice. Saj veste, proizvodnja ne sme stati. Hitro se pogovorimo o akcijah, ki jih je treba sprejeti, nato pa nekaj minut izkoristimo tudi za pogovor o problemih, ki zadevajo samo naš tozd. Navadno se te razprave skukajo okrog osebnih dohodkov ali pa okrog norm, ki še sedaj niso usklajene.«

NT: Vi, tovarišica Vodeb, ste tudi komunist. Ali se pri vašem vsakodnevnem delu pozna, da ste član partije?

Vera Vodeb: »O ne, to pa ne! S tem pa nisem zadovoljna! Veste, vsega ne zmorem. Ko gre za stvari, ki so manjšega značaja oziroma za tiste partijske sklepe, ki so kratkoročnega značaja, potem mi gredo stvari od rok. Pri večjih stvareh, ki pa bi jih morala kot komunist prav tako uresničevati, pa mi zmanjka sapa.«

NT: Zakaj pa to?

Vera Vodeb: »Veste, pri nas še nismo prišli tako daleč, da bi vsak komunist prevzel na svoja ramena delček partijske odgovornosti. Moram reči, da je še vedno precej komunistov, ki zelo malo ali pa celo nič ne delajo. Tako ostaja le peščica komunistov v osnovni organizaciji, ki so pripravljeni delati povsod in kadarkoli. Res ne vem, zakaj se nekateri komunisti držijo še tako v ozadju. Morda se počutijo nesposobni ali premalo izobraženi? Zaradi tega naša osnovna organizacija tudi ni tako aktivna, kot bi lahko bila. Ravno sedaj delamo pregled obveznosti, ki jih ima vsak od naših komunistov, da bi lahko v bodoče nekoliko bolj enakomerno razporedil partijsko delo med vse člane.«

NT: Koliko članov pa šteje vaša osnovna organizacija?

Vera Vodeb: »Ja, sedaj nas je okrog šestdeset članov. Pripravljamo pa še deset delavcev za sprejem v partijo. Vendar bi moralo biti v našem tozdu še več komunistov, saj nas je okrog dva tisoč zaposlenih. Morali bomo v vrste komunistov pritegniti še več delavcev, predvsem pa mladih.«

NT: Pa komunisti v vaši osnovni organizaciji res razpravljate o vsem tistem, kar je problematičnega za vaš tozd? In ali sprejete sklepe tudi uresničujete?

Vera Vodeb: »Ne bi mogla reči, da se komunisti v osnovni organizaciji res pogovarjamo o vsem, kar bi se sicer morali pogovarjati. Pa vendar lahko kljub temu trdim, da ne gre mimo nas nobena večja

stvar. Kar zadeva izvrševanje sklepov, je pa odvisno od posameznega komuniste. Ne kateri so zelo dosledni pri svojem delu, drugi delajo tako, kot bi jih članstvo zvez komunistov prav nič ne obvezovalo. Upam, da bo kongres slovenskih komunistov dal določene pobude za boljše delo vsakega posameznega komuniste. Sploh pa menim, da so starejši komunisti veliko bolj odločni pri svojem delu kot so mlajši.«

NT: Pa vi starejši komunisti spodbujate mlade pri njihovem delu?

Vera Vodeb: »Menim, da jih spodbujamo. Saj smo tudi zadolžili določene komuniste v osnovni organizaciji za delo z mladimi.«

NT: Ena najvažnejših obveznosti komunistov v sedanjem času je vsekakor boj za uveljavitev delegatskega sistema in delegatskih odnosov. Kako se vaša osnovna organizacija in vi sama kot komunist zavzemate za to, da bi postali delegatski odnosi res del vsakega dnevnega življenja?

Vera Vodeb: »Ja, jaz sama poskušam povsod, kjer koli se nahajam, na kateremkoli sestanku sem, povedati svoje mnenje. Povem pa to, da je treba izvoliti čim več delegatov iz proizvodnje in jim pomagati, da bodo začeli res dobro delati. Delegate pri tem spodbujam pri njihovem delu, jih bodrim in jim dopovedujem, da biti delegat ni težko. Da moramo sami odločati, le kdo bo drugi namesto nas?«

NT: Pa so vas delegati obveščali v svojem delu?

Vera Vodeb: »Čisto odkrito vam bom povedala o tem. Delegati so posamično ž govorili o svojem delu, povedali so tudi kaj so obravnavali na skupščinah. Vendar to ni bila organizirana informacija o njihovem delu, ampak le posamična, za katero so navadno dali pobudo delavci — nedelegati. Da pa bi delegati kdaj spregovorili o svojem delu na seji samoupravnih delovnih skupin, se še ni zgodilo.«

NT: Kaj pa partijska organizacija, je spremljala delo delegatov?

Vera Vodeb: »Nekajkrat smo res govorili o njihovem delu in o težavah, s katerimi se srečujejo. Ne spornim pa se, da b naša osnovna organizacija kdajkoli obravnavala kako gradivo za sejo skupščine ali kako točko dnevnega reda ali pa informacijo iz Delegatovega poročevalca. Menim, da b morala partijska organizacija v bodoče veliko bolj pomagati delegatom pri njihovem delu.«

Nekje pa sem v celoti zatajila. Namreč nikdar nisem zbrala toliko poguma in moči, da bi se izražala ob delu. Tako sem po šestindvajsetih letih dela še vedno po kvalificirana delavka. Naša kadrovska služba bi res morala pogledati naokrog po tistih delavcih, ki so v podobni situaciji kot jaz. Počasi bomo odhajali v pokoj, pa bom še vedno polkvalificirani delavci, čeprav smo tu že leta in leta zaposleni. Želim, da bi to uredili. Predvsem zato, da se ne bi mladi, ki sedaj prihajajo v tovarno, srečevali čez leta s podobnimi problemi, kot jaz sedaj.«

DAMJANA STAMEJCI

MAMICA JE KAKOR SONČEK

Mamica je kakor sonček... To misel smo povzeli od otrok, ki smo jih v dneh pred praznikom Dneva žena obiskali na osnovni šoli Slavka Slandra v Celju. Prišli smo prav v času, ko so se učenci skrbno pripravljali na praznik svojih mamic. Pravzaprav je bilo iz utripa na šoli čutiti, da ta praznik z velikim veseljem pričakujejo tudi otroci. Lahko bi celo zapisali, da so se pravljali na nekak skupen dan ali skupen praznik. Vsa, ka razredna skupnost je pripravila slavnost zase. Male glavnice so se naučile pesmic in recitacij, pridne roke so pri likovnem pouku že nekaj dni pred praznikom hitele z izdelovanjem različnih okrasnih izdelkov. Velika želja vseh pa je bila: razveseliti in presenetiti mamico. Naj vidi, česa vse se v šoli naučijo in kaj vse znajo narediti. Toliko za ta dan. Za vse ostale dni v letu pa so mamice zvesto obljubili, da bodo pridni (kar se le da, seveda) v šoli in doma in da jih bodo z drobnimi presenečenji razveseljevali skozi vse leto. Mamice jih imajo vendar skozi vse leto enako rade!

Nekatere izmed najmlajših učencev te šole smo poprosili, zakaj imajo pravzaprav radi svoje mamice. Veliko lepih odgovorov smo slišali, mnogo pristranih želja.

Vikica Seruga, 2. razred: »Kot sonček je moja mamica, zato jo imam rada. Čeprav ima vedno polne roke dela, ima vselej čas tudi za mene. Za praznik ji bom čestitala in ji dala šopek rož. S cvetjem in recitacijami pa bomo učenci naše šole razveselili tudi mamice iz krajevne skupnosti Medlog.«

Danči Bračič, 2. razred: »Mamico imam rad, ker vem, da ima tudi ona mene zelo zelo rada. Skrbi zame in za mojega brata, hodi v službo in še veliko drugega dela ima. Pogamam ji, kolikor morem. Za praznik ji bom voščil s cveticami. Vem, da bo vesela.«

Nadja Jazbec, 1. razred: Vse mamice so lepe. Mamico imam zelo rada, ker je dobra. Veselim se njene praznika, ker vem, da bo mamica zelo vesela darila, ki sem ji ga naredila pri likovnem pouku. Zelo sem se potrudila, samo da bi mamico kar najbolj razveselila.«

Maja Gorenc, 1. razred: »Mamica ima zmeraj polne roke dela, pa ni nikoli slabe volje. Tudi zato jo imam rada. In zato, ker skrbi zame in mojo sestro. Nabrati ji bomo zvoncev, veliko zvoncev in obljubili, da bomo prazni doma in v šoli. V razredu pripravljamo proslavo in darila. To bodo mamice vesele!«

Tekst in foto: MATEJA PODJED

Nadja Jazbec

Danči Bračič

Vikica Seruga

Maja Gorenc

KLEPET V ODMORU MED CELJEM

SPREMENITI GLEDAL INSTITUT

MILENA ZUPANČIČ O IGRALSTVU IN SVOBODI

nas potem pripelje do datuma, ki mu pravimo premiera. Torej ne puščamo dvomu časa, prerasti je treba krizo z delom, novo kretnjo, novim naglasom.

— Pravijo, da takomenovni sodobni izraz na odru, kjer naj bi besedo zrinila luč, pa scena in gibanje, omogoča režiserjem, da z vami, igralci, manipulirajo in da ste nekakšne lutke v njihovih projektih. Je to res, je to sploh možno?

»Ja kje pa! To je povsem nemogoče in kdor tako trdi, ne pozna gledališča, ne pozna igralcev. Če je igralec kompletna osebnost, če se zaveda svojega dela in za njim stoji, je vsaka manipulacija z njim nemogoča. Danas je teater več, ko je kdaj bil. Časi recitiranja so minili. Igralec mora tudi plesati, igralec mora biti tudi fizično na celotnem odru. In ima seveda tudi večje možnosti, da pokaže kaj zna. Zato tudi mislim, da je monodrama gledališka zadeva in da se vanjo zatekajo tisti, ki odra ne obvladajo z vsemi možnimi izraznimi sredstvi.«

— Kaj pa razlika med posameznimi mediji: gledališče, film, televizija?

»Se enkrat pravim: za kompletnega igralca ni razlike. Igra je igra. Res je, da ima vsak medij svojo specifikko, vendar jo igralstvo kot stro-

Med preveč stisnjenimi se-deži v celjskem gledališču je vladala tema. In čeprav preveč stisnjeni in dolgonogi obiskovalci gledaliških predstav nimajo kam dati svojih kolien, imajo ti sede-ži eno veliko prednost: ne škripajo. Čeprav ima človek občutek, da bo zdaj zdaj skočila vzmet iz kakšnega utrujenega stola, se to ne zgodi. Sicer je pa važno, da ne škripajo in s tem ne motijo spoštovanega gledališkega občinstva.

Tistega dne tega spoštova-nega gledališkega občinstva ni bilo v dvorani. V mraku, ki ga je redčila slabotna sve-tloba delovne luči na odru med vajo, se je prikradla v vrsto ženska postava, zavita v dolgo krilo in ohlapno blu-zo. To je bila Milena Zupan-čičeva, že kar utrujena od dela na odru in od številnih kilometrov med Celjem in Ljubljano, ki jih je zadnje tedne vsakodnevno premago-vala preko Trojan s svojim zvestim spačkom. Že preneka-tera cigareta tistega dne ji je tlela med prsti. Vaje za Tosco so se vrstile, obvez-nosti v Mestnem gledališču ljubljanskem, dvojne vaje na dan in vmes vožnja.

»Menim, da je Slovensko ljudsko gledališče v Celju najbolj živo gledališče pri nas. Zato je tu prijetno de-lati. Ne mislim sedaj ravno na vlogo Tosce, kot ne mi-slim več na tisto, kar je bilo pred tem in o čemer so se razpisali časopisi. Tu rada de-lam zaradi tega, kot sem že rekla na začetku: zaradi ži-vosti, polnokrvnosti dogajanja v tej gledališki hiši. Je v pol-nem smislu odprta in takšni bi morali biti vsi teatri pri nas. Večkrat bi morali delati v različnih hišah. Tako bi se izogibali nevarnosti klišejs-tva, srečevali bi nove sodelavce, prepričana pa sem, da si igralske spremembe na odru že-lijajo najbolj gledalci.

— Slišati je, da odhajaš v svobodni poklic, da ne boš imela težav za vloge, ker si dovolj znana, posebno še po obeh filmih — Cvetje v jese-ni in Zašlerica?

»Ne, to ni res. Ne odhajam v svobodni poklic, ker je to pri nas še vedno zelo težko. Naši teatri so vse preveč za-prti, so vse preveč instituci-onalni in ravno v tej luči je ta takomenovana institucija zaviralni moment za mnoge projekte, ki bi jih lahko do-segli z večjim medsebojnim sodelovanjem in odprtostjo. Ostajam v Mestnem gledališ-ču ljubljanskem.«

— Kako igralci občutijo v gledališču svojo samoupravno vlogo, v ustanovi torej, za ka-tero mnogi trdijo, da je sa-moupravljanje domala nemo-goče, ker se vse odločujoče stvari tičejo umetniških vpra-sanj, za reševanje teh pa so poklicani le strokovni kad-ri...

»Glede na specifičnost dela v teatru je samoupravljanje večkrat v podrejenem polo-žaju. Pa ne zaradi diktator-stva uprave ali nekega tehnokratizma. Večkrat smo v za-dregi zato, ker sosveti ne de-

lajo, pa odločajo o reperto- arju ali drugih za nas bistve-nih stvareh tudi takšni ljudje, ki ne poznajo vsebine. Po-javlja pa se zadnje čase v gledaliških tudi nekaj druge-ga. Imamo veliko sestankov, zaradi katerih resno trpijo vaje. Te so zdaj nekoliko v drugem planu. Se zgodi, da je kakšna seja že zjutraj in traja vse do popoldneva, va-ja pa preprosto odpade. Ved-no manj posvečamo pozor-nost našemu neposrednemu umetniškemu delu, vedno manj se o tem pogovarja-mo...«

— Ze velikokrat izrečeno vprašanje, pa nikoli docela odgovorjeno: kakšen je pr-vinski odnos igralca do vlo-ga, do dela torej, ki igralca skozi življenje spreminja iz osebe v osebo, iz značaja v značaj...

»Ta odnos se brez dvoma spreminja in ne more biti v vsem svojem trajanju enak,

ni v eni isti vlogi ne! Naj-bolj bistveno je to, da ig- ralec pri svojem delu verja-me v projekt, verjame v tisto, kar počne. Spreminja se se-veda notranje počutje, tudi glede na časovna razdobja pred samo premiero. Obsto-jajo določeni časovni razpo-ni, v katerih igralec živi.

— Pa se kdaj pojavi dvom, sredi dela, da ne bo šlo?

»Kaj se ne bi, saj to je povsem človeški pojav. Vsa-ko pri svojem delu naleti na čeri. Samo pri igralcih je ma-lo drugače. Če tebi ne teče pisana beseda, odložiš delo in nadaljuješ čez dan, dva, ali čez teden dni. Pisatelji so imeli celo večmesečne presle-dke pri svojem delu. Igralec pa mora vse to nadaljevati na vaji naslednjega dne, ta-koj. In to je tudi rešitev. Kajti rešitev je delo samo, morda je sreča, da nastaja-nje predstave poteka kot vsa-kodnevna kontinuiteta, ki

IN LJUBLJANO

IŠKO
VICIJO

DNEM POKLICU

ka mora obvladati, saj to je naše delo! Razlika je samo v obliki preverjanja, ali pa lastnega igralčevega opazovanja. Na filmu se vidiš na platnu, v gledališču pa se vidiš v občinstvu, v reagiranju dvorane. Tam je igralčevo ogledalo.

— Bi ti gledališka kritika pomagala pri delu?

»Brez dvoma, samo je še nimamo, oziroma še ni taka, da bi bila enakovreden soustvarjalni element gledališke umetnosti.«

— V Sloveniji niti ni tako malo gledaliških režiserjev. Tudi igralcev ni tako malo. Kako bi razdelila to razmerje, v proporcionalnem odnosu, seveda?

»Pravim, da je več dobrih igralcev kot režiserjev pri nas.«

Takole steče klepet v eni uri ob kavici v Merxovem hotelu. Vmes je prišlo še nekaj maškar in čisto na koncu še pomočnica režiserja pri Tosci Nada Kokotović, ki je Mileno dobesedno odgnala na vajo. Večerno seveda. In sem jo spet gledal v tistem dolgem, naluče mahedravem krilu, kako vihra po odru s francosko zastavo in ključke Marla. In se opolnoči odpelje s spačkom v Ljubljano. Pa nazaj v Celje, da bi na premieri stopila na oder v dolgi, rdeči obleki in ubila zlobnega Scarpla. Taka je igra.

DRAGO MEDVED

MAJHNE
MODROSTI

Se ni dolgo tega, ko so z denarjem, ki ga zahteva vzdrževanje miru, financirali kar »čedno« vojnico.

Teško delo ni še nikomur škodovalo, res pa je, da se v brezdelju zgodi manj nesreč.

V težkih trenutkih nekaterim zrastejo krila, drugi pa se oskrbijo z berglami.

Pravila začnejo veljati tam, kjer razum odpove.

Tragika življenja ni toliko v tem, kaj človek vse prestane, marveč v tem, kar se mu ni izpolnilo.

Prosti čas je tisti, ko počenjamo reči, za katere nismo plačani.

Optimist je ženin, ki je prepričan, da nima slabih lastnosti.

ŽENSKA JE TOLIKO
ENAKOPRAVNA, KOT
JE BIL VZGOJEN MOŽ

Zelja, da ob osmem marcu predstavim žensko, ki je hkrati mati, žena, delavka in aktivno vključena v družbenopolitično življenje, me je napotila v Zdravstveni dom Nazarje, k medicinski sestri — Mariji Strbenkovi.

Kazalec ure se je sicer že pomaknil čez uro, določeno za konec »šilta«, vendar sem vseeno potrkala na vrata čakalnice. In ne zaman.

»Zakaj pa ravno mene?« ureže kot iz topa!

Čutim, da sem naletela na odločno in energično tovaršico, in da bo potrebno prepričevanje. Na srečo vstopi predsednik občinske konference ZKS Mozirje, Jože Rakun, ki takoj soglaša, da je izbira prava. Toda piko na i postavi šele Marija sama, ko mi razloži, da se danes nima časa pogovarjati, ker ima jo sestanek, pa jutri tudi; da, v nedeljo bi pa lahko.

V nedeljo popoldan se odpeljem v Bočno, kjer živi Strbenkova in zaradi na novo zapadlega snega, puščajo v njem sledi moji škornji in ne gume avtomobila, ko se vzpenjam po strmim klancu proti stari šoli na gričku. Tu namreč stanuje Marija, ker je mož prosvetni delavec.

Ob topli peči in prikupni hčerki Marije, osemnajstletni Tatjani, ki nevstijevo skrbi, da je na mizi red (kava, sadna kupa, čist pepelnik) in v prostoru glasba, se z materjo (očetov tako po navadi

ni doma) zapleteva v sproščen klepet.

»Rodila sem se v kmečki družini, leta 1934 v Belih vodah. Bilo nas je enajst otrok.« Pripoveduje Marija in oči ji obda toplina, ko spomin blodi v tistih lepih, prečudovitih otroških letih, ki se jih takole spominja:

»Otroštva se vedno rada spominjam. To je bilo bogato življenje. V hiši smo veliko brali, na vasi smo se zbirali mladi in izmenjavali svoja mnenja. Pri nas je vladala prijetna domačnost, kljub temu, da otroci nismo imeli vsak svoje postelje, kljub lakoti, ki je obiskala po vojni tudi nas. Še sedaj, ko smo vsi odrasli, se med sabo pogrešamo in velike razdalje med nami nas ne motijo, da se ne bi obiskovali. Vse kar smo dosegli v poklicu, smo dosegli z lastno voljo in iznajdljivostjo.«

In kdaj ste se odločili, da postanete medicinska sestra?

»Po končani nižji gimnaziji v Soštanju sem ostala doma na kmetiji, ker sem bila najstarejša od deklet. Pomagala sem staršem pri kmečkih opravilih, gospodinjstvu, saj se je med in po vojni naša družina povečala še za pet otrok. Nato je zbolela mama. Zdravnik, ki je prišel k njej, mi je svetoval naj grem v srednjo medicinsko šolo v Maribor. Dvajsetletna, s štipendijo okraja Soštanj, ki mi je zadostovala samo za plačilo

internata, sem si z delom med počitnicami služila dodatni denar, da sem lahko končala šolanje.«

Marijino prvo službeno mesto je bilo v Soštanju, kjer je spoznala moža Sašo, ki je bil učitelj v Velenju. Ker nista dobila stanovanja, sta se leta 1960 preselila v Bočno, kjer sta še sedaj. Marija je bila najprej patronažna sestra v Gornjem gradu, od leta 1965 pa dela v splošni ambulanti v Nazarjah.

Zdajšnje njeno delo, je delo sestre v ambulanti, kjer je vključen tudi Dispanzer za medicinska dela. Delo je pestro, saj je ob enem pomočnica zdravnika in administratorka. Prevelika frekvenca bolnikov, obsežno in preobsežno dokumentiranje vsake zadeve pripomore, da se njeni čas ne konča ob uradno končanem delovnem času.

Na katere probleme najpogosteje naletite v službi?

»Bolj se prepletajo medicinske dejavnosti, več je administracije. S prvim majem, ko bodo sprejeti vsi samoupravni akti se bo obseg administrativnega dela razširil in ga v rednem delovnem času ne bo mogoče opraviti. Zelo razširjena mreža zdravstvenih postaj, neenakomerna naselitev v občini, vse to je vzrok, da so večji stroški zdravstvene zaštite in tudi delitev dela same zdravstvene organizacije v občini je težja,« ugotavlja Marija.

Marija Strbenk ni samo medicinska sestra, ampak tudi vzorna družbenopolitična delavka. Članica ZK je od leta 1962. Je član družbenopolitičnega zbora SO Mozirje, član zbora izvajalcev občinske Zdravstvene skupnosti Mozirje in njene izvršilnega odbora, predsednica Sveta za opravljanje javnih pooblastil pri Skupnosti socialnega skrbstva Mozirje, član delegacije Delavskega sveta SZSD Velenje in predsednik izvršilnega odbora SZDL Bočno.

Leta 1975 je dobila občinsko priznanje OF za delovanje v organizaciji Rdečega križa.

In potem jo vprašam o tej, naši ljubi enakopravnosti. Njena beseda postane zopet tako odločna, kot pri najinem srečanju za ta pogovor.

»Ženska je toliko enakopravna, kolikor je bil vzgojen mož! Naša enakopravnost je pogojena že od vzgoje doma, če sta si starša delila vse skrbi in delo enakovredno, potem bodo njihovi otroci ne glede na spol, vzgojeni v duhu enakopravnosti in problemov okrog tega vprašanja ne bo več. In obratno, seveda!

Zato bi ob osmem marcu ženam — materam in očetom dejala samo to: vzgojite otroke v enakopravne delovne tovaršice, tako doma kot v širši družbi. Otrok ne smemo vzgajati po zastareli tradiciji; to je naša dolžnost in to je samo žensko delo. Prav od takšne vzgoje je odvisno enakopravno delovanje obeh partnerjev v družini, izven družine, tako na družbenem, kot političnem področju. Potem ne nastane več problem, kdo bo sprejemal funkcije in se vključeval v politično življenje, ker se bosta pod temi pogoji lahko vključevala enakopravno oba.«

Ni mi vseh praznovanj osmega marca v obliki veselja, kampanjskem nakupovanjem rož, saj smo ženske v Jugoslaviji menda že dosegle tisto stopnjo enakopravnosti, da bi se lahko oblika praznovanja spremenila niza svojo misli Marija.

To usklajevanje dela v službi, doma in še v družbenopolitičnih organizacijah vam vzame ogromno časa in seveda dodatnega izobraževanja.

Imate čas še zase, za svoje konjičke?

»Bolj malo ga res ostane.« prizna Marija. »Vendar imam tudi jaz svojo rekreacijo. Poleti vrt in zelo rada hodim v hribe.«

LIZA LIK

ALAŠEVIĆ

V besedilu razpisa prostih del in opravil pri delovni skupnosti upravnega organa SOB Šentjur pri Celju, objavljenem v 9. številki »Novega tednika« z dne 2. marca 1978 se je ugotovilo neskladje z vsebino sklepa sveta delovne skupnosti, zato se daje naslednji

POPRAVEK

V točki 2. se namesto dveh razpiše mesto

treh davčnih knjigovodij

točka 3. pa se črta.

K drugemu odstavku se besedilo: »za opravljanje del pod zaporedno številko 3. in 4. ter enega davčnega knjigovodja nadomesti z besedilom »za opravljanje ostalih opravil.«

VIDA LONČARIČ

DIJAŠKA SAMOUPRAVA NI PRAZNA BESEDA

NA PŠC IMAJO VEČ KOT 40 RAZNIH AKTIVNOSTI

Vida Lončarič, dijakinja četrtega letnika vzgojiteljske šole na Pedagoškem šolskem centru v Celju je prijetna sogovornica. Predvsem pa ima pogledati resnici v oči in biti objektivna. Pove, kar misli, da je prav, da pove. Kramljava o tem in onem, seveda največ o šoli, o delu in dejavnostih, ki so tesno povezane z življenjem na tem šolskem centru.

»Kako si se pravzaprav odločila za poklic vzgojiteljice, oziroma za vzgojiteljsko šolo?»

V štirih letih se veliko zgodi. Marsikatera odločitev izpred let bi bila danes morda drugačna. Vendar sem vesela, ker vem, da sem se pred štirimi leti pravilno odločila. V novo delo in okolje na pedagoškem centru sem se hitro vživela in morda tudi zato nisem naletela na kakšne večje težave ali probleme. Več kot polovico dneva preživim na šoli. Dopoldne imam pouk, popoldne pa so na vrsti druge dejavnosti. Dolgčas ni v nobenem primeru ni.

»Pa se ustaviva za hip kar pri izvenšolskih dejavnostih. Kaj lahko poveš o tem delu?»

Prav te dejavnosti daje tako pritegnajo, da se jim ne moremo izogniti, če tudi bi se hoteli.

»Kaj delaš ti?»

Vsa štiri leta delam predvsem pri mladinski organizaciji. To delo mi je všeč. Srečujem se s stvarmi, ki so nam skupne. No, najprej sem bila predsednik razredne skupnosti, kasneje sem bila predsednik mladinske organizacije, letos pa sem začela delati tudi pri občinski konferenci ZSMS. Tu sem predsednik konference mladih v izobraževanju. Tako moram letos skrbeti za to področje v Celju, oziroma za vse osnovne, srednje in višje šole.

»Kaj pa v tem času počne vaša osnovna organizacija ZSMS?»

Ravnokar smo se pripravljali na informiranje vseh tistih, ki prihajajo iz osnovne šole in ki se bodo odločili za srednjo šolo, oziroma za šolanje na pedagoškem šolskem centru. Tako smo pred dnevi imeli na šoli za te osmošolce netak informativni dan. Seznani so se z načinom dela in življenja na naši šoli. Povedali smo jim veliko o profilih poklicev, ki jih šola izobražuje. Govorili smo torej o usmerjenem izobraževanju. Pedagoški šolski center je namreč že dve leti v usmerjenem izobraževanju in prav zato ima kar precej novosti. Tem mladim smo

skušali tudi povedati, kaj lahko s svojim delom prispevajo tudi pri mladinski organizaciji.

»Povej kaj več o usmerjenem izobraževanju na šoli.»

Usmerjeno izobraževanje na našem centru je zaenkrat razdeljeno na več smeri. Pri nas je tako, da imamo to shemo deljeno na predmetne učitelje, za naravoslovce in družboslovce, za razredni pouk in pa vzgojiteljsko smer. Vsi dijaki imajo v prvem letniku popolnoma enako osnovo.

»Bi lahko nekoliko razčlenila izvenšolske dejavnosti na šoli, za katere si omenila, da jih ne manjka?»

Več kot 40 prostovoljnih aktivnosti imamo na šoli. Lepo, število, kajne? To so predvsem razni krožki, pri katerih se dijak poglablja v predmetu, ki mu je najbolj pri srcu. Omeniti moram kup sekcij pri šolskem športnem društvu. Celo Celje, pa še marsikje drugje, pozna naš dekliški pevski zbor pod vodstvom Vida Marcena. Zbor je letos za svoje delo prejel Prešernovo nagrado. Vidna priznanja dosega tudi krožek za kreativni ples. Najmočnejša organizacija je vsekakor dijaška skupnost, takoj za njo pa je osnovna organizacija ZSMS. Močna sta tudi oba marksistična krožka in še bi lahko naštevala.

»Kako je pri vas z dijaško samoupravo?»

Dijaška samouprava pri nas ni fraza. Lahko rečem, da smo morda pravi na tem področju za korak naprej od drugih šol. Predvsem se to kaže pri samih odnosih na relaciji učitelj—dijak. Ti odnosi so zelo dobri, bolj jih si skoraj niti želeli ne moremo. Poleg tega imamo tudi oddelčne konference, kjer se na enakopravni ravni pogovarjamo o vseh morebitnih problemih in težavah, ki se porajajo v naši sredini. Seveda se predhodno o tem pogovorimo v svojih razrednih skupnostih, kjer rešujemo sami, kar se rešiti da, drugo pa se dogovorimo skupaj s profesorji. Oddelčne konference pripravi dijaška skupnost skupaj z mladinsko organizacijo.

»Ko boš končala peti, zadnji letnik šolanja, kam potem?»

Izbrala sem si poklic, ki mi je všeč in vem, da ga bom z velikim veseljem opravljala v kakšni vzgojno varstveni ustanovi. Ne vem, morda se bom odločila še za nadaljnji študij, seveda v isti smeri. Za ta korak imam še nekaj časa za premislek in odločitev.

MATEJA PODJED

JOŽICA FARČNIK

ZRASLA JE S CINKARNO

ZENE SE Z LEPOREČJEM NE UKVARJAJO

ustnice odpro in oči se zalesketajo. Ljudem resnično ostajajo v spominu najraje povojni dnevi, ko je bila zagnanost na višku in ni nihče vprašal ali zmoraš ali ne. Pa je vseeno vse sklapalo!

Kot inženirka agronomije se je zaposlila na posestvu Slom pri Sentjurju. Planirala je tudi na okraju in končno pristala v Cinkarni v Celju, ki ji je zvesta že sedemnajst let. »Delam na proizvodih za kmetijstvo, v tozdu kemija. V naši Cinkarni je težko. Vse je dotrajano. Pred leti smo že slavili njeno stoletnico, zato je potrebna temeljite obnove. Po vojni pa je veliko dala, kar pa danes nihče ne šteje za dobro. Pa je zraven še precej natočevanja... To boli.»

Tu je inženirka Farčnikova močno prizadeta. Govori tako, kot da bi ji odrglali delček srca. Vidi se, da ji ni vseeno, kaj se v Cinkarni dogaja. Včasih je bila v tovarni bolj angažirana, zdaj pa več sodeluje v gospodarski zbornici. Je tudi članica medobčinskega komiteja ZKS v

Celju in sicer spremlja področje gospodarstva.

»Človeka prisili, da je angažiran. Pa se mi to ne zdi najbolj koristno. Eden si nakopiči toliko funkcij, da jih ne zmora, stvari pa čakajo, da jih kdo reši. Le kdo? Tisti, ki jih ima že itak preveč in to samo zato, ker misli, da morajo biti stvari opravljene. Celo trdim, da je veliko nepotrebnih sestankov, ker so slabo pripravljeni. Dela in aktivizma se ne bom nikoli branila, kajti nekje moraš biti aktiven.

V gospodarski zbornici ima vsaka panoga svoje združbe. Jaz delam na področju kemijske in gumarske industrije in sem tam tudi predsednik izvršnega odbora. Najbolj pa sem angažirana v kemiji in sicer delam pri programu srednjeročnega obdobja od 1980 do 1985. Zelo rada bi zadostila svojim ambicijam, da bi kemična industrija bila v stanju pokriti več potreb po surovinah in repromaterialu. Uvoz surovin raste in to ni prav.

Jožica Farčnikova ima zelo rada svoj kolektiv. Pravi, da

zato tudi tako dolgo vztraja v njem, ker so medsebojni odnosi dobri.

Ob vprašanju za praznik žena malce pomisli in s prijetnim glasom, ki je njena odlika, dokaj premišljeno odgovori: »Praznik — osmi marec se je zadnje čase izrodil in je bolj v posmeh žena kot kaj drugega. Zdaj, letos upam, da bo to delovno praznovanje in tudi družbeno obleženo.

Če se žene v delo ne vključujejo rade, je to zato, ker so slabo organizirane. Imate veliko poklicnih diskutantov, žena pa med njimi ni. Poznate katero? Zelo malo bi jih našli na prste. Žene se z leporečjem ne ukvarjajo.

Kot revolucionarka v prvi vrsti spoštujem doslednost pri sebi in pri delu. Tudi strpnosti bi moralo biti več in naš delavec bi moral biti z delom, tudi političnim, bolj seznanjen. Človek marsikaj vidi in se hoče tudi sam korigirati. No, in kaj je posledica — v osnovi ostanek tak kot si in spelješ stvar ravno tako, kot si si jo prvotno zamislil.

Materialne dobrine ne cenim preveč, cenim pa moralne vrline. Gledam današnjo generacijo in ugotavljam, da ne naredi nič zastoj. Leto in leta nisem dobila nadomestila za delo. Mladino bi lahko pritegnili v več dejavnosti, a kaj ko vsakdo vpraša koliko bo dobil. Mogoče bi jih s »stimulacijami« ogreli in bi bilo potem z njimi tudi lažje delati!«

In krivice v življenju? »Sreča, nanje pozabim dovolj hitro. Okoli sebe imam rada prijatelje, na kupe prijateljev. Hodim v hribe in to čisto za res. Tudi po osem ur skupaj hodim. Na morje pa tudi moram vsako leto.»

Nikoli se še nisva videli. Med kavico sva izbirali misli, ki jih poveva druga drugi. Ni bilo potrebno veliko govoriti, kajti klopka razumovanja se je odvijala zelo hitro. Najživahnejše tedaj, ko je inženirka Jožica spregovorila o svojem delu in o Cinkarni. Morda se razdaja celo preveč, kajti v vsaki stvari, ki se je temeljito loti, pušča tudi košček svojega srca.

ZDENKA STOPAR

Mladosti ni imela, detinstva še manj.

Rodila se je na Teharjih, v hiši, kjer je bila prva javna Prva celjske čete. Tako je izgubila mamo, pa še naprej kopala jarko kot celjska gimnazijka in kot ena izmed njih je morala tudi ona govoriti samo nemško.

Zato pa niste slišali po vojni med gimnazijci v Celju

nobene nemške besede. Tudi iz ust naše današnje portretiranke ing. JOŽICE FARČNIK — MRVARJEVE, ne.

»Študirala sem v Ljubljani. Tako preprosto in prisrčno je bilo v študentskih časih. Nihče ni nikamor hitel, imeli smo čas.»

Bila je skrajevka in partijka že v študentskih letih. Ko seže v spominih nazaj, se ji

NAŠ KRAJ

VELENJE: GASILSKI PROBLEM JE LESTEV

Na zadnjem običnem zboru so člani Prostovoljnega gasilskega društva Velenje ocenili svojo dejavnost v prejšnjem letu. Za gašenje požarov so bili klicani šestindvajsetkrat, od tega kar osemkrat v stolpnice v Velenju. Prav pri slednjih pa imajo največ problemov, saj ni zasilnih izhodov in tudi lestve nimajo. Pri vseh lanskih požarih so opravili 1225 prostovoljnih ur. Letos kupujejo nov gasilski avto, za katerega bo dalo sredstva združeno delo. Avto bo stal 165 starih milijonov, Gorenje pa je že prispevalo 50 starih milijonov. Ob koncu običnega zbora, ko so sprejeli tudi program dela za leto, so podelili priznanja Gasilske zveze Slovenije članom Jožetu Kobaletu, Avgustu Terglavu st. in Francu Geršaku. Zapel je tudi gasilski pevski zbor, ki ga vodi Janko Lukman.

LOJZE OJSTERSEK

KRŠKO: POLITIČNA SOLA

Pred dnevi se je v Krškem končala mladinska politična šola, ki so se je udeležili tudi nekateri mladi iz našega območja. Politična šola je tekla na temo mladitve in izobraževanja in je bila priprava na X. kongres ZSMS.

Na posvetu o idejno akcijskih vprašanjih uveljavljanja vloge ZSMS v preobrazbi vzgoje in izobraževanja so mladi začrtali nekatere naloge in akcije, ki jih je potrebno opraviti.

Pridobljeno znanje so poneli med svoje vrstnike v osnovne organizacije ZSMS, oziroma v svoje delovne središče.

V. FURMAN

ROGASKA SLATINA DRUGIM ZA ZGLED

Po gasilcih bi se lahko zgledovala številna društva v šmarnski občini. Na tekmovalni, ki ga je v Rogški Slatini organiziralo domače gasilsko društvo, je nastopilo kar 31 ekip in to: v šahu 13, v streljanju z zračno puško 10 in v pikadu 8.

Tekmovanje je hkrati napovedovalo novo obdobje v vsestranskem udejstvovanju gasilcev. Prvi korak je bil prijetno presenečenje, še zlasti glede na udeležbo in zavzetost mladih gasilcev.

Ob zaključku tekmovanja so podelili praktične nagrade, diplome, pohvalili so mentorje in seveda vse, ki so vodili tekmovanje ter zaželeli, da bi bilo takšnih srečanj čim več.

Rezultati: SAH: 1. Lesično (dečki), 2. Lesično (deklece), 3. Imeno. STRELJANJE: 1. Rogaska Slatina, 2. Mestnjo, 3. Kozje. PIKADO: 1. Kostivnica, 2. Kozje, 3. Imeno itd.

JOVO TIŠMA

CELJE: PLANINSKI PRAPOR

Člani Planinskega društva »Železnica« Celje so ob koncu februarja pod pokroviteljstvom kolektiva celjskega železniškega vozlišča razvili svoj društveni prapor. Ta dogodek so povežali s peto obletnico društvenega dela in 200 letnico prvega vzpona na Triglav.

Slavje je bilo dobro pripravljeno. V programu je sodeloval moški pevski zbor Ivan Cankar iz Celja pod vodstvom Marjana Lebiča. Iz osnovne šole Slavka Šlandra pa so pionirji pod vodstvom tovarišice Elice Rozman izvedli prisrčen in bogat kulturni program.

Pomembno je, da so ob tej priložnosti pristopili k društvu vsi člani pevskega zbora.

Društveni prapor bo spodbuda za še večjo aktivnost pri širjenju planinske misli in negovanju tradicij jugoslovanskega planinstva.

FRANC FELDIN

LESICNO: OBISK PRI ZLATOPOROČENCIH

Člani zgodovinskega krožka na osnovni šoli Lesično smo se namenili obiskati ostarele mame. Obiskali smo Gubenškovo mamo z Gubnega. Z veseljem nas je sprejela. Ze petnajst

let je priklenjena na bolniško posteljo. Ima namreč sklepni revmatizem. Zdaj ima 68 let.

Antonija in Alojz Gubenšek sta pred kratkim praznovala zlati jubilej poroke. Rodila je petnajst otrok, od teh jih živi dvanajst.

Pripovedovala je o svojem življenju. Bilo je veliko lepih, pa tudi žalostnih trenutkov. V vojni so jima zažgali dom. Potem so živeli pri raznih sorodnikih.

Gubenškovi znajo lepo peti. Sestro, ki je bila trenutno na obisku, in hčerko Marto, nam je zapela nekaj starih slovenskih pesmi, ki jih še nismo nikoli slišali.

In potem slovo. Gubenškova nas je povabila, naj še pridemo, kajti tako ji čas prej mine.

ALENKA POTOČNIK

VOJNIK: DOM UPOKOJENCEV

Pravzaprav bi morali v naslovu postaviti še vprašanje. Toda, kaže, da so reči že tako daleč, da negotovosti glede ureditve doma upokojencev v Vojniku skoraj ni več.

Društvo upokojencev v Vojniku šteje 570 članov! V svojo dejavnost namreč vključujejo tudi upokojence iz sosednjih vasi in krajevnih skupnosti.

Pa so si v svoj delovni načrt postavili tudi ureditev svojega doma. Gre za staro poslopje v središču Vojnika, za hišo, ki je zaščiten. Navzlic temu, bržčas ne bo težav.

Za celotno preureditev bi potrebovali okoli 40 milijonov starih dinarjev, polovico tega zneska bo prispevala Zveza društev upokojencev v Ljubljani. V novo preurejenem domu bodo samo prostori za družabno življenje. V njem bodo pustili samo hišniško stanovanje.

Sicer pa bi po zaslugi novih prostorov prišli tudi do rednega dela pevskega zbora, do šahovskih in drugih iger in podobno. Tudi manjši bife nameravajo urediti v njem.

Pravijo, da jim bo uspelo!

MB

SOSTANJ: JUBILEJNA RAZSTAVA

V soboto, 11. t.m., se bodo na osnovni šoli »Karla Destovnika-Kajuh« zbrali likovni pedagogi in učenci iz osemdesetih osnovnih šol širom po Sloveniji na otvoritvi letošnje desete razstave pod geslom »Likovni svet otrok«.

Na razpis je prispelo več kot 2.500 likovnih del v najrazličnejših tehnikah. Komisija je za razstavo izbrala 250 del. Za otvoritev so pripravili tudi reprezentančen katalog z barvnimi reprodukcijami.

V. KOJC

ZA 8. MAREC: SEDRAZ

V počastitev osmega marca so imeli v Sedrazu nad Laškimi proslavo že v soboto, 4. t. m. Zenske so se zbrale v domači osnovni šoli, kjer je o pomenu praznika najprej spregovoril Stane Ropret.

Nato pa so se s svojim programom, ki ga je sestavila Albina Selič, predstavili učenci osnovne šole, ki so v svojih pesmih in govorih izražali ljubezen do matere.

MIHAELA BRLEC

SOSTANJ

Kot vsako leto, tako je tudi letos tradicionalno proslavo v počastitev osmega marca v Šostanju pripravila mladinska organizacija.

Poleg govornika, so na prireditvi nastopili še učenci obeh osnovnih šol, glasbene šole, mešani pevski zbor Svobode Šostanj in zabavni ansambel »Potepuhi«.

V. KOJC

GRIZE

V počastitev mednarodnega praznika žensk so mladi v krajevni skupnosti Grize pripravili lepo prireditev s pestrim programom. Na njej so sodelovali: moška pevska zbor iz Zalca, učenci domače osnovne šole, dramska skupina mladih iz Griž in seveda ansambel »Griški kvinteta«.

Mladi so svojo nalogo dobro opravili!

V. V.

MALA ANKETA.

PRIPRAVLJENI SMO

Danes bodo v vseh temeljnih organizacijah združenega dela in delovnih skupnostih skupnih služb volili delegate v skupščine družbenopolitičnih skupnosti in samoupravnih interesnih skupnosti. V delovnih organizacijah so se v zadnjem tednu temeljito pripravljali na volitve, tako da so opravili vse naloge, ki so potrebne za samo izvedbo volilnega postopka. Da pa bi vendarle nekoliko pobliže spoznali vzdušje in delo temeljnih organizacij združenega dela v pripravi na volitve, smo opravili nekaj kratkih pomenkov s predsedniki in tajniki osnovnih organizacij sindikata v različnih delovnih organizacijah in različnih občinah našega območja.

IVAN SIMON, predsednik sindikata v Skladiščno transportnem centru Javna skladišča, Celje: »Pri nas je zaposlenih 49 delavcev, zato bomo imeli samo eno volišče. Preko osnovne organizacije sindikata smo se z delavci dogovorili, da bomo volili že zgodaj jutraj, tako da bomo svojo volilno pravico in dolžnost čimprej opravili. Sicer pa bomo pri nas volili delegate v splošno delegacijo za samoupravne interesne skupnosti in delegacijo za zbor združenega dela občinske skupščine.«

MARJAN LUBEJ, predsednik sindikata v tozlu Tkanine v TT Prebold: »Moram reči, da smo se pri nas temeljito pripravili na volitve. V ponedeljek smo se sestali vsi člani volilnih komisij in predsedniki osnovnih organizacij sindikata ter se dogovorili o zadnjih podrobnostih pred volitvami. Razobesili smo tudi liste kandidatov, ki jih bomo volili. Našim delavcem smo z izpolnjenim vzorcem glasovnice tudi pokazali, kako naj volijo.«

MARIJA KUMER, tajnik osnovne organizacije sindikata v Pekarni in slaščičarni Rogla v Slovenskih Konjicah: »Tudi pri nas bomo imeli samo eno volišče. Z delavci smo se temeljito pogovorili o listi možnih kandidatov in tudi to, da bomo volili že v zgodnjih jutranjih urah. Volišče bomo lepo okrasili, da bi bilo vzdušje ob volitvah čim bolj slavnostno.«

FRANC ŠTIGLIC, sekretar občinskega sveta ZSS Mozirje: »Priprave na današnje volitve v združenem delu so bile več kot skrbne. V njih smo tudi ugotovili večje zanimanje za delo v posameznih delegacijah za samoupravne interesne skupnosti. Do veljave so prišli interesi delavcev. Zato pričakujemo, da bodo nove delegacije aktivnejše od dosedanjih, za katere je treba reči, da so bile tudi preveč obremenjene.«

FRANC KOVACIC, sekretar občinske organizacije ZSS v Šmarju: »Vse osnovne organizacije smo temeljito seznanili s potekom volitev, še posebej pa predsednike delavskih svetov ter predsednike volilnih komisij. Imeli smo vrsto posebnih seminarjev in menimo, da smo naredili vse, kar je bilo v naši moči. Zato je tudi struktura delegatov po naši oceni zadovoljiva, saj je v tozdih od 1759 možnih kandidatov 510 mladih in 654 žena.«

RUDI AMON, predsednik sindikata v šentjurskem Alposu: »Na današnje volitve smo se v naši delovni organizaciji skrbno pripravljali že od lanskega aprila. V obeh tozdih in skupnih službah smo evidentirali 84 možnih kandidatov, med katerimi je precej mladih in žena. Vzdušje v kolektivu je bilo v dneh pred volitvami dobro in s pripravi nismo imeli težav.«

ČZP KMEČKI GLAS Ljubljana

vam predstavlja in priporoča knjige

Vera Remic-Jager: DOLINA ZELENEGA ZLATA
(roman) 350 strani cena 150 din

Vsakdanje in praznične jedi (kuharica — recepti kmečkih gospodinj) 260 strani in barvna priloga, cena 170 din

Svetujemo vam tudi priročnike:

Zelenjarstvo	150 din
V sadnem vrtu (drevje)	180 din
Moj vrt moje veselje (ureditev vrta)	150 din
Ptice okoli našega doma	150 din
Vinogradništvo	150 din
Naše sadje	130 din

Knjige lahko naročite pri ČZP KMEČKI GLAS Miklošičeva 4 Ljubljana ali kupite v bližnji knjigarni.

NAROČILNICA N.T.

Ime in priimek:

Pošta:

Kraj:

Naročam knjige:

knjige bom plačal po povzetju — v .... obrokih.

(Obrok ne more biti manjši od 100 din.)

Podpis:

To naročilnico izpolnjeno pošljite na naslov ČZP KMEČKI GLAS, Miklošičeva cesta 4 — 61000 Ljubljana.

LAŠKE GOSTILNE NEKOČ IN DANES

PIŠE EDO JELOVŠEK (8)

GOSTILNE TU IN TAM

Naš sprehod po laških gostilnah, bivših in sedanjih, se počasi bliža h koncu.

Napotimo se še preko klanca v Kidričevo ulico do hiše številka 12, ki je last Pirnatovih. Tu so imeli že leta 1870 gostilno Martinci (52), za njimi pa družina Ulaga do leta 1907, ko so hišo kupili Pirnati in gostilno opustili. Po starih listinah je na tem mestu stala že leta 1534 hiša s tržskim kopalščem, ki so ga vodili padarji in ki je spadalo pod kartuzijo Jurkloster.

V isti ulici je hiša številka 4, kjer so imeli leta 1848 gostilno (53) Blagočinški, za njimi Škofi in Viherniki. Gostilna je prenehala okoli leta 1910. Leta 1938 je hišo kupila družina Šunta, ki je dala podreti prednji lesen hodnik, gostilniška vrata pa zazidati. Ostal je le širok napušč. Na pobočju okoli hiše je bil vinograd.

Pot nas zdaj pelje nazaj in nato po odcepu mimo zobne ambulante v Kraigherjevo ulico do hiše številka 10, ki je zdaj last Perdiševih dedičev (na sliki). Tu je bila že v 17. stoletju nizka hiša družine Maxl, ki se je ukvarjala z usnjarstvom. Nasledili so jih bogati Friedrihi, ki jih matične knjige omenjajo že od leta 1618 naprej. Ti so postopoma dograjevali poslopja, kakršna so še danes.

Odpri so mesarijo in gostilno (54) in se obdržali vse do leta 1908, ko je posest prišla v roke Komarovih. Nekaj let so imeli gostilniško obrt tudi Pinterji in Plevelji. Leta 1925 je posest in obrt kupila družina Perdiš.

Hišo številka 7 na drugi strani ulice so imeli od leta 1873 laški dimnikarji Trappl, Dietrichi, od leta 1905 pa Benediki, do leta 1946. Leta 1928 so Benediki odprli gostilno (55), pozneje pa še kavarno. Oboje so vodili do leta 1945.

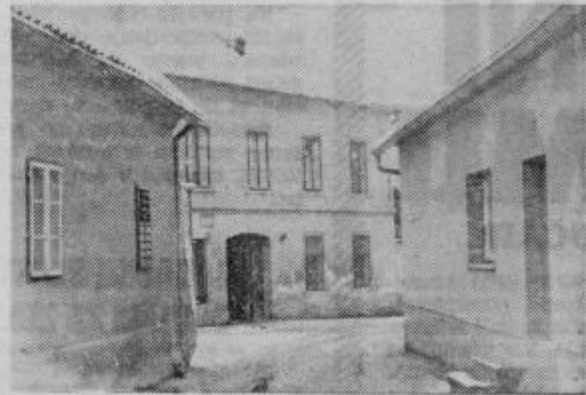
Odcepa pot nas pripelje do hiše številka 11, ki je sedaj last lesostrugarja Pasariča. Po trškem požaru je bila hiša zgrajena tako, kakršna je še danes. Od leta 1867 do 1882 sta jo imeli družini Zorko in Cerovšek, ki sta imeli tudi gostilno (56). Nasledili so jih Podgorški, Seliči, Caterji, Stanški in Haasi.

Gostilna je prenehala kmalu po letu 1920.

V Kreigherjevi ulici pri demo končno do zadnjega gostišča v zgodovini trga in mesta. Na številki 10 je bila gostilna (57). V tej hiši je izdeloval in točil medico še leta 1825 Franc Geyer. Ta je prvi začel v Laškem variti pivo in je pozneje postavil prvo pivovarno ter tako začel tradicijo sedaj tako priznanega laškega piva.

Sedemindeset gostiln smo našli po Laškem in najožji okolici. Seveda niso nikoli bile naenkrat odprte. Res pa je, da jih tako malo, kot jih je danes, ni bilo nikoli. Čemu imamo to pripisati? Društvenemu življenju vsekar. Danes se življenje odvija v krogu družine, pred televizorji, veliko več pa je tudi kulturnih ustanov in družabnih centrov.

(KONEC)

roman
vam
poklanja

LJUBLJANA

TO-MO-DI
DIMNIKI
INFORMACIJE TEL.
22-113; 20-641

OČETOVA KRIVDA

9

Bolj strogo pa je držal Jurija, svojega nezakonskega sina, ki je bil večji in močnejši od bratrance Jozana. Jurija je jemal k vsakemu delu, ga komandiral in učil in nikoli ni bil prav zadovoljen z njim. — Ti trije otroci so rasti, delali na polju, v hlevu in na gumnu in bili namesto hlapcev in dekel. Med seboj so se razumeli, kakor da so si res brata in sestra. Edino Cenca je imel včasih svoje skrivnosti in že z dvajsetimi leti se je spela z Blaznikovim na vasi, ki jo je pozneje vzel. Ko je Dvornik prekoračil petdeseto leto, je jel bolehati; imel je vodenico. Poldrugo leto se je korenjak žilavo branil bolezn, potem je šlo z njim hitro h kraju. Ko so ga sprevideli, so ga gospod vprašali, če je napravil testament; rekel je, da je že vse uredil. Zadnja dva tedna je tako oslabel, da je moral biti vedno kdo pri njem. Največ je bila Cenca, da je bilo kar čudno, s kako skrbjo mu streže. Nekaj dni je še brskal po svojih papirjih, potem pa je tako opešal, da sploh ni več vedel, kaj se okoli njega godi.

Neki večer pred Dvornikovo smrtjo je prišla Cenca k Jozanu, gospodarjevemu nečaku, in mu rekla, da ji je slučajno prišel testament starega v roke in da ga je prebrala. V tem je zapisan Jurij za dediča. Jozna pa dobi štiri tisoč rajniš, ona, Cenca, samo tisoč. Ko je Jozna to čul, ga je kar spretelo. Saj so mu vendar vsi ljudje že pošepetavali, da dobi on Dvornikovo domačijo, in tudi sam je bil o tem prepričan. Zato zahrbtni Cencki ni hotel prav verjeti. Ta pa je šla in se koj spet povrnila, potegnila iz žepa neko pisanje in ga podala Jozanu. Res, to je bil testament njegovega ujca, šele pred štirinajstimi dnevi ga je napisal, kakor je pričal datum, in vse je bilo res tako, kakor je povedala. To ga je silno potrla, kajti vsi lepi upi so mu

splavali po vodi. Čez nekaj časa je rekla zvit Cenca:

»Sramota je, da so tebe postavili za onega pankrta. Najbližji sorodnik si ti in po pravici in postavi bi moral ti biti Dvornik, ne pa Jurij!«

»Jurij pa je njegov sin,« je odvrnil Jozna.

»Pankrtski! Taki otroci nimajo pravice, to vendar veš.«

»Kaj hočem! Ujec lahko naredijo, kakor hočejo.«

»O, da se že drugače tudi narediti! Ko bi testamenta ne bilo, bi bil ti edini dedič in po zakonu bi bilo vse tvoje. Veš ka, Jozna? Obljubi mi, da mi daš tri tisoč rajniš — pa bo testament izginil in nihče ga ne najde.«

Cenca se je prav takrat možila z Blaznikom. Toda ta je na svoje zadolženo posvetstvo mogel vzeti le tako, ki je imela dovolj denarja.

Jozna je čutil, da mu je vsa kri udarila v glavo. ko je čul Cenčin hudobni načrt. Nekaj časa je pomišljeval, potem pa rekel:

»Ne, lumparije pa ne!«

»Saj tebi ni treba nič,« ga je nagovarjala, vse bom jaz. Lumparija pa to tudi ni. Ujec nimajo pravice, da sprejmejo vse zakone in postave. Preudari, Jozna, jutri se zmeniva!«

Vso noč Jozna ni mogel zatisniti očesa. Hudo se je upiral skušnjavi, in zjutraj je bil trden, da se ji ne vda. Prišla pa je zopet Cenca in ga namarnjevala in mu pravila, kako bi bilo, ko bi bil najbogatejši, najuglednejši kmet daleč na okoli. Tako pa bo moral od hiše in Jurij se bo razkošatil. S tistimi borimi tisočaki si bo mogel kupiti komaj kako koč in nekaj ped zemlje kje v kaki odrti strmini. Ljudje pa se mu bodo smejali, češ: prav mu je!

Tedaj sta napuh in lakomnost prevpila vse dobre sklepe v njem: obljubil je Cenci tri tisočake, če testament izgine...

Drugi dan je Dvornik umrl. Ze jutro na vrh je prišel župan z dvema občinskima možema, da poiščejo testament. Predejali so vse papirje rajnega, vse kote so preiskali, vendar niso ničesar našli. Čudili so se, da ni testamenta, in ko so odhajali, so menili: Je bil pač čudak.

Zdaj je šlo vse svojo pot, kakor jo kažejo paragrafi. Sodišče je postavilo Jozana, Dvornikovega nečaka, za edinega dediča, Juriju in Cenci ni priznalo ničesar. Tej je čez nekaj časa Jozna plačal tistih tri tisoč in Cenca se je omožila z Blaznikom.

Zaradi dote je rekla, da ji je rajni Dvornik že poprej podaril večjo vsoto denarja. Jurij, ki po svojem očetu ni dobil niti počenega groša, se je bridko žalil in ni hotel več pri hiši ostati, ampak se je šel za krojača učiti. Preden se je pravil, mu je Dvornik dal dva tisoč rajniš. Ubogi, dobri Jurij je bil ves iz sebe in se svojemu doževnemu dobrotniku ni mogel dovolj zahvaliti. Nikoli ni mogel Dvorniku pozabiti, kako dobrotljiv mu je bil, ostal mu je najzvestejši prijatelj in ko se mu je rodil sin, je naprosil Dvornika za botra. Z Blaznikovo Cenca pa je imel Dvornik križe. Zopet in zopet je prišla po denar na posodo. Če ni več rad dal, mu je namignila, češ, da je vso bogatijo njej dolžan. Sicer pa: saj mu vse povrne. Dobil pa ni od nje niti pare. Tako je dolg raste in narastel in zdaj ga je bilo že za kakih dvajset tisoč dinarjev. Kakih petnajst njenih zadolžnic je hranil v omari, toda vse jih lahko zažge; vrnila mu itak ne bo nič. Niti opominjati je ni smel.

Vse to je pripovedoval oče Dvornik sinu Tevžu; večkrat je težko zahropel, zaihtel in zastokal, in ko je končal, je s solznimi očmi rekel:

»Tevž, kaj praviš zdaj? Kajne, da sem hud grešnik? Zaničuj me, zapusti me; nič ti ne zamerim!«

»Zdaj šele prav ostanem pri vas,« je rekel sin, ki ga je očetova spoved pretresla; »smilite se mi, moj ubogi oče.«

»Da, da, ubog sem in nesrečen. Kar sem Dvornik, nisem imel srečne ure. Ne, ni res! S tvojo materjo sem bil srečen, zelo srečen, in ti si mi bil veliko veselje in dekletu tudi. Trezika in Nančka. Toda vest mi ni dala nikoli miru. Mnogo, mnogo sem razdal med uboge in sem upal, da bom krivico popravil. Večkrat sem sam sebe tolažil, da jaz nič hudega nisem storil, storila je Cenca. Ali to je prazna tolažba! Dokler je mati še živela, je bilo bolje; odkar pa je umrla, me silno tišči. V sanjah mi prihaja, Nana, tvoja mati, in me opominja: Jozna, popravi, drugače se ne vidiva! Strašno je to, Tevž, ti si misliti ne moreš, kako strašno je!«

Nekaj časa sta molčala. Stari se je tresel kakor trepetlika, mladi pa je bil bled ko zid. Tedaj je oče zapil:

»Tevž, tega vendar nečeš, da pridem v pekel. Kajne da ne, Tevž?!«

»Ne, ne, ne, oče!« je zahrpal sin. »Zaradi tega ne smete trpeti, oče!«

KMEČKA KORUZA ŠE VEDNO POCENI

PISE JOZE PETEK

Koruzi se je podražila nepričakovano in nad vsako razumno mejo. Komentar beograjskega časopisa je menil, da bi vsakega, ki bi pred mesecem ali dvema predvideval tako podražitev, imeli najmanj za neresnega. Zgodilo se je skoraj neverjetno. A ker se je vzlic temu, iščejo krivce.

V vsej državi so lani pridelali skoraj 10 milijonov ton koruze. Cenijo, da je bilo na zalogi iz prejšnjih let še okrog tri milijone ton, čeprav so je takrat pridelali manj. Na blagovni borzi v Novem Sadu je bila cena — ta je nekakšno merilo za oblikovanje odkupnih cen — že dve leti med 2,10 do 2,40 din za kilogram suhega zrnja. Pri velikih zalogah in nizki ceni na svetovnem trgu, ki je precej nižji kot naša, ni nihče predvideval, da bi cena lahko znatno porasla.

Materijske rezerve AP Vojvodine so poskušale pomagati pridelovalcem koruze tako, da bi je odkupile večjo količino po zadržani ceni 2,20 din za kg. Cena koruze na blagovni borzi pa je kmalu po tem poskočila na 3,10 din. Zakaj? O tem se lahko le sprašujemo, kajti pravega odgovora ni dal še nihče.

Prevladuje mnenje, da so za podražitev krivi pridelovalci, saj je koruze toliko, da bi je bilo treba celo izvoziti več 100.000 ton. Drugi krivijo materialne rezerve, češ zakaj nimajo takih zalog, da bi zdaj lahko zbile spekulantsko ceno. Nekateri celo zahtevajo, da bi to storili s cenejšo uvoženo koruzo.

Nekateri krivijo za navijanje cen predvsem kmete, češ da ne znajo razmišljati o tržnih razmerah, če že niso kar spekulanti. Pravi, da družbeno posredstvo pridelajo sorazmerno malo koruze in je oblikovanje cen odvisno od kmečke ponudbe ali zadrževanja v skladiščih, da bi izsilili višjo ceno.

Večina takih ocenjevalcev pa je spregledala navidez drobne, a zelo pomembne podatke. Na blagovni borzi v Novem Sadu je bila v februarju po 3,10 din le umetno sušena lanska koruza. Naravno sušeno pa so plačevali le po 2,30 do 2,40 din kg. Kmetje nimajo sušilnic, da bi lahko prodajali umetno sušeno koruzo. Tudi tako velikih količin nimajo, da bi jih lahko ponudili na blagovni borzi. Kupci njihove koruze si zaračunajo še stroške. Torej dobijo zanjo še manj, kot je cena na blagovni borzi.

Iz tega bi lahko sklepali, da bo visoka cena koruze le kratkotrajna. Dobitek pa bodo pobrali tisti, ki imajo velike količine umetno suhe koruze. Za kmete ga ne bo ostalo veliko ali sploh nič.

Visoka cena koruze bo zvišala ceno krmil. Za koliko časa, bo odvisno od zaloga koruze, ki si jih bodo zdaj naredile mešalnice. Kaj pa živina in meso? Tu ne bo šlo tako lahko, kot pri koruzi in krmilih. Morda si bodo živinorejci lahko pomagali s cenejšo koruzo, namesto dragih krmil. To pa so le ugibanja. V takih razmerah, kot so zdaj, niso izključena nova presenečenja.

MESTINJE: SOKOVI NA POHODU

Mestinski sokovi so si v razmeroma kratkem času pridobili kaj laskavo ime, ne le med potrošniki, temveč tudi med poznavalci, ki menijo, da je sok iz Vitala zares kvaliteten in da ga mirno lahko postavimo ob bok proizvodom tako renomiranih proizvajalcev kot so Fruktal in drugi. Vzrok za to so seveda nenehna vlaganja, ki pa so, po mnenju mestinskega Vitala, še vedno preskromna, da bi mogli zadovoljiti tržišče.

Do leta 1980 bodo v Mestincu investirali v modernizacijo proizvodnje in razširitev proizvodnih zmogljivosti še okoli pet milijard starih dinarjev, z investicijo pa bodo začeli že naslednje leto.

Trenutno imajo premalo proizvodnih zmogljivosti za predelavo jabolk, za proizvodnjo priljubljenega jabolčnega soka. Doslej so predelali letno 200 vagonov, kar je največ v Sloveniji, po letu 1980 pa se bo število vagonov povzpelo na 500. Odkupili bodo lahko vse, kar bo pridelano v šmarski občini (to so storili že sedaj). Skozi njihov obrat je šel tudi ves kozjanski ribez.

Bržkone bodo ti podatki za šmarske vinogradnike in sadjarje pa tudi za pridelovalce sadja izven občine zelo zanimivi in — vzpodbudni. Glede na to, da s prodajo sadja ne bo problemov, nekoliko boljše so tudi cene, se bo najbrž marsikdo odločil za intenzivno pridelovanje sadja.

V Mestincu je sedaj zaposlenih 60 občanov in pa 30 občasnih delavcev, po zaključeni investiciji pa bodo zaposlili še okoli 30 ljudi, vendar brez sezoncev. Zmogljivosti za finalizacijo proizvodov so že sedaj takšne, da bi tudi v tem trenutku lahko zvečali proizvodnjo. Modernizacija in razširitev pa bosta seveda prinesla še neka novosti v asortimanu, a le, če bo to potrebno in če bodo takšne zahteve in želje na tržišču.

Pravkar pripravljajo nov proizvod, ali bolje rečeno, že znani ribezov sok v novem oblačilu, sok v litrskem blok paku pravokotne oblike, ki ga doslej pri nas še ni bilo.

Premišljujejo tudi o možnostih predelave tropin, zaradi česar so se povezali z ustreznimi strokovnimi institucijami. M. S.

ŠMARJE: KRIZEM PO OBČINI

V Atomskih toplicah te dni polagajo vod za termalno vodo do novega hotela v neposredni bližini sedanjih toplic. Vod, ki ga polagajo delavci občinskega komunalnega podjetja iz Rogaske Slatine, bo dolg okoli 900 metrov, pretok vode v njem pa bo 15 litrov na sekundo.

Medtem ko je okolje novega hotela B kategorije že več ali manj urejeno, še vedno urjujejo notranjost, pri izjavah, kdaj bo hotel odprt, pa so v Atomskih toplicah celo previdni in ne izdajo ničesar do ločenega. V vsakem primeru lahko predvidevamo, da bo hotel za prvi maj že odprt.

Te dni so Atomske toplice v Podčetrku dobile novega vodjo TOZD. To je Bojan Albreht, komercialist, ki je na novo delovno mesto prišel iz Maribora. Novi vodja tega znanega zdravilišča, ki pa je vsaj zadnja leta zaradi objektivnih okoliščin nekoliko stagniral, je optimist. Fot nam je povedal v našem prvem razgovoru, bodo v letošnjem letu skušali najprej urediti notranje razmere, naslednje leto pa bo prišla na vrsto borba za nove investicije, za nadaljevanje gradnje zdraviliškega centra na Marofu, sraven novega hotela.

Aprila bodo v Podčetrku začeli graditi gasilski dom. Del sredstev bodo zbrali občani, preostalo pa so dobili iz sklada za pomoč potresnikom.

Gasilski dom pa je le prvi korak, pravijo v Podčetrku, kjer si močno žele tudi kulturnega doma, saj, tako pravijo, se nimajo kje zbirati, pa tudi kulturno prosvetno delo v kraju zaradi tega ne more zaživeti polno življenje.

MST

NOVI
tednik

HLEVSKA SKUPNOST SRŽEVICA PRI PONIKVI

NA SKUPNIH TEMELJIH!

ZDRUŽITEV DELA, SREDSTEV IN ZEMLJE V PRAKSI

Kmeta Jože Glavač z ženo Ano in Frano Keglič z ženo Stelko sta nedavno tega podpisala samoupravni sporazum o ustanovitvi in delovanju hlevno-rejske proizvodne skupnosti. Članj obeh kmetij so se tako dogovorili, da bodo združili sredstva, delo in zemljo, da bodo skupaj proizvajali krmo, vzrejali živino itd. Zavezali so se tudi, da bodo usposobili proizvodne objekte, nabavili potrebno mehanizacijo ter plemenito živino in usposobili zemljišča za čimvečjo proizvodnjo krme.

Vse to in še več je zapisano tudi v samoupravnem sporazumu, ki omenja, da se kmeta združujeta v hlevsko skupnost Srževica.

Pred dnevi smo obiskali Glavačeve in Kegličeve in izvedeli še marsikaj zanimivega. Videli smo tudi močne in globoke temelje skupnega hleva, ki bo, zdaj ko bo lepše vreme, prav hitro nareden za 40 glav živine.

Kmet Keglič je takole pri-

povedoval: »Prvi pogovori o ustanovitvi naše skupnosti so stekli že leta 1976. Pobudo je dal pravzaprav Glavačev fant, ki hodi na Višjo agronomsko šolo v Maribor. Tuhtali smo, kako bi čimbolj racionalno porabili kreditna sredstva, ki so bila namenjena za gradnjo Glavačevega in mojega hleva. No, tudi pri Kmetijskem kombinatu so nam tako svetovali, pa smo se odločili. Prvo za kar sva se odločila, je bil seveda hlev za 40 glav molznic. Najtežji del gradnje je pravzaprav za nami in zdaj upamo, da bo šlo hitreje. Podoben hlev kot bo naš (imeli bomo pristo rejo) smo si šli ogledat v Prekmurje. Tu v bližini zaenkrat še ni podobnega. Predračunska vrednost za hlev znaša 130 milijonov dinarjev.»

Podpisan samoupravni sporazum je dokaj zajeten. Njegova vsebina bo vsekakor pomembna tudi pri nadaljnjem delu, pridobivanju in delitvi dohodka vseh podpisnikov.

Glavač in Keglič sta torej kmeta, ki sta doumela, da v končni fazi ni pomembno čigavo je kaj, ampak le skupni rezultati dela, ki bodo od sledi krojili dohodek njunim družinam. Kajti za poslovanje skupnosti jamčijo člani z vsemi svojimi vloženi sredstvi, z dohodkom, ki ga ustvarijo v skupnosti in z ostalimi sredstvi, ki jih imajo. Vsi dohodki iz skupne proizvodnje ter iz združenih zemljišč so dohodki skupnosti. Tako na primer: dohodek od prodane mleka, telet, pištancev in osnovne črede, vključno s premijami, kompenzacijami ipd.

V primeru, da bi se hlevska skupnost še širila, predvideva samoupravni sporazum predsednika skupnosti, ki ga seveda izvolijo člani za dobo dveh let.

Skratka: samoupravni sporazum navaja vrsto pravic in obveznosti vseh podpisnikov, seveda z namenom, da bi hlevska skupnost čimbolje in čim pravičneje delovala v

prid vsem.

Skupnost, tega se zavedajo tudi vsi člani, čaka v prihodnje še veliko dela. Njihova prva skrb pa je, da bi do poletnih mesecev zgradili hlev. Glavač in Keglič pravita, da bi rada pripravila otvoritev vsaj do občinskega praznika.

Za mnenje o ustanovitvi hlevske skupnosti smo povprašali še Petra Kneza, vodjo temeljne organizacije kooperantov pri KK Sentjur: »Člji take skupnosti je vsekakor v pocenitvi vseh stroškov. Bistveno v tem primeru je tudi, da se zemljišči obeh kmetov stikata in je zdaj v resnici nastalo eno veliko zemljišče.

Ugodnost skupnosti je tudi v tem, da so kreditni pogoji za hlevsko skupnost veliko ugodnejši. Kredit za hlevsko skupnost je za dobo 20 let po 3 % obrestni meri, kar je neprimerno boljše kot za posamezne gradnje.

Tekst in foto:

MATEJA PODJED

Kmeta Keglič in Glavač stojita na trdnih temeljih skupnega hleva.

EMBALIRANO ZELJE V VSEH PRODAJALNAH

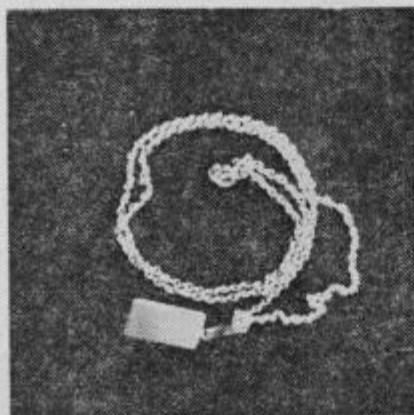

ZLATARNE-CELJE

Ob vsakem osebnem prazniku vas vabimo v prodajalne Zlatarn Celje, kjer vam nudimo bogato izbiro nakita iz belega in rumenega zlata – vrhunsko oblikovanega.

Nakit
Zlatarn Celje
je primeren
za vsako
priložnost.

SIP

STROJNA INDUSTRIJA
ŠEMPETER

TOZD TOVARNA KMETIJSKIH STROJEV,
n.sol.o. Šempeter v Savinjski dolini

TOZD TOVARNA KRASMETAL, n.sol.o.
SEŽANA

JUGOSLAVIJA — ZDA

RED LETENJA OD 1. APRILA 1978

Dragi potniki!

Predstavljamo vam novo Jatovo floto DC-10 — letalo, s katerim boste lahko potovali v drugi polovici leta 1978. DC-10 je simbol sodobnega letala s širokim trupom, v njem pa je 282 potniških sedežev. DC-10 je pojem kakovosti in udobja, v letalu DC-10 se potovanje spremeni v oddih.

JU 502 707* 3 FY	JU 500 707* 15 FY	LT = GMT±	JU 501 707* 26 FY	JU 503 707* 4 FY
10.00	10.00 10.45 11.50	d. BEOGRAD* +1 a. a. ZAGREB* +1 d. d. ZAGREB a.	10.15 09.30 08.30 (2) (6)	10.15
11.00 12.00		a. LJUBLJANA +1 d. d. LJUBLJANA a.		09.15 08.15 (4)
16.00 (3)	16.00 (1/5)	a. NEW YORK -4 d. (KENNEDY AP)	19.00 (1/5)	19.00 (3)

Pojasnilo znakov

1 = ponedeljek
2 = torek
3 = sredo
4 = četrtek
5 = petek
6 = sobota
7 = nedelja
d = odhod letala
a = prihod letala
LT = lokalni čas
GMT = čas po Greenwichu
707 = B-707

Za vse informacije in rezervacije se obrnite na najbližjo agencijo ali na poslovalnico JAT, Ljubljana, Miklošičeva 34, tel. 314-340 ali 314-341.

* = od 17. julija
naprej DC 10

TOZD MALOPRODAJA T

SREČA NI LE USPEH

TRGOVCI ŽELIJO TESNEJŠIH VEZI S KUPCI

Pravzaprav je kolektiv, ki dela v veleblagovnici T, v Salonu T, v Plastiki, v Universale in v Posredniku, zelo mlad. Le nekaj mesecev je star, saj ga je oblikovala združitev Tehnomercatorja in Kovinotehne šele 1. januarja letos. Teda je namreč v okviru združene delovne organizacije nastala nova temeljna organizacija združenega dela Maloprodaja T, v katere okviru so vse našteje prodajne enote. Tudi pred združitvijo obeh trgovskih velikanih v Celju, je pod okriljem Tehnomercatorja poslovala temeljna organizacija Maloprodaja, ki pa je združevala večje številne prodajne kot zdajšnja. Zaradi dogovorjene samoupravne opredelitve so se v okviru združene delovne organizacije oblikovali tozdi po tako imenovanem branžnem principu. Tako so se iz prejšnje temeljne organizacije Maloprodaja izključile prodajne tehnične in kemične stroke ter se povezale v tozdi Tehnične trgovine, v novi temeljni organizaciji Maloprodaja T pa so ostale trgovine, ki se bavijo s tekstilno, galanterijsko in prehrabeno dejavnostjo. Ob tem velja še povedati, da se je 1. januarja letos pridružila trgovinam tozda Maloprodaja T tudi prodajalna Universal.

Zakaj je iz prej ponudbeno raznoliškega tozda Maloprodaja nastal manjši, predvsem pa drugače oblikovan tozdi Maloprodaja T, ni težko pojasniti. Glavni razlog je vsekakor v tem, da bo imel novo oblikovani tozdi veliko večje možnosti specializacije in razvoja galanterijske, prehrabene in tekstilne dejavnosti. Pa tudi načrti v zvezi z obnovo vseh prodajnih kapacitet in povečano ponudbo blaga ter razširitvijo lastnih trgovin širše po celjskem območju terjajo enotno in jasno usmeritev.

Tozdi Maloprodaja T ima v okviru delovne organizacije Kovinotehna — Tehnomercator prav gotovo posebno mesto. Posebno zato, ker je združena delovna organizacija usmerjena predvsem v tehnično trgovino, tozdi Maloprodaja T pa v prehrabeno, galanterijsko in tekstilno trgovino. Prav zato bo treba njeno mesto v okviru celotne delovne organizacije še posebej skrbno proučiti in ji opredeliti mesto, s katerim bo tudi

izven osnovne stroke tega trgovinskega velikana zadovoljevala širok krog kupcev.

IZ USPEHOV RASTEJO NAČRTI

Poslovno leto 1977 je bivil tozdi Maloprodaja delovne organizacije Tehnomercator zaključilo zelo uspešno. Tako so bile ob združitvi obeh delovnih organizacij — Kovinotehne in Tehnomercatorja — danes vse možnosti nadaljnega razvoja novega tozda Maloprodaja T.

Uspehi, ki so jih dosegli v temeljni organizaciji Maloprodaja, so bili plod mnogih prizadevanj, v prvi vrsti pa so bili vezani na boljšo ponudbo nabavnega trga in na razširjen asortiman ponudbe v vseh prodajalnah. Poudariti velja, da so se za boljše rezultate poslovanja trudili prav vsi zaposleni, ki so dosledno uresničevali zastavljen stabilizacijski program v okviru tozda. Tako so brez zadržkov izvajali vnaprej dogovorjeno poslovno politiko in

rezultat vseh naporov je bil v veliki meri uresničen srednjeročni program razvoja za leto 1977. Pri doseganju dobrih poslovnih rezultatov so imeli pomembno vlogo predvsem vsi družbenopolitični in samoupravni dejavniki v tozdu Maloprodaja. Z njihovo polno angažiranostjo in podporo vsem zastavljenim ciljem so tekale akcije za stabilizacijo in dobro gospodarjenje.

Ker pa se kolektiv temeljne organizacije Maloprodaja T v celoti zave da dejstva, da ga uspehi ne smejo uspavati, že pridno snujejo nove in nove načrte. Naj omenimo najprej onega, ki je vezan na veleblagovnico T. Ta je bila v Celju odprta pred sedmimi leti in ker razvoj ne prizanaša niti trgovini, se je veleblagovnica v tem času kar precej tehnološko in tehnično postarala. Po drugi strani pa tudi struktura blagovnih skupin ne ustreza več načelom celovite in predvsem funkcionalne ponudbe, zato veleblagovnica nujno terja obnovo. Ta bo opravljena kaj kmalu, perspektivno pa predvidevajo preselitev

skupnih služb v poslovno stavbo na Mariborski 7. To pa ne bo omogočilo tudi povečanje prodajnih površin zadnje etaže veleblagovnice.

Tudi Salon T bo kmalu dobil novo podobo. V tozdu Maloprodaja T načrtujejo zanj dopolnitev prodajnega programa, ki bo predvsem nežnemu spolu ponudil široko izbiro blaga. Že v prihodnjih mesecih bo temeljito obnovo doživela trgovina Universal, ki bo tako postala specializirana prodajalna različne konfekcije. Spremembo prodajnih predmetov snujejo še v trgovini Plastika, razmišljajo pa tudi o večjem aktiviranju prodajalne Posrednik na Tomšičevem trgu.

DELAVCE NE ZADOVOLJUJE- JO LE POSLOVNI USPEHI

Zadovoljstvo delovnega človeka pa ni odvisno le od poslovnih rezultatov, ki jih dosega njegov tozdi. Pomembno je njegovo počutje na delovnem mestu, to pa je seveda vezano

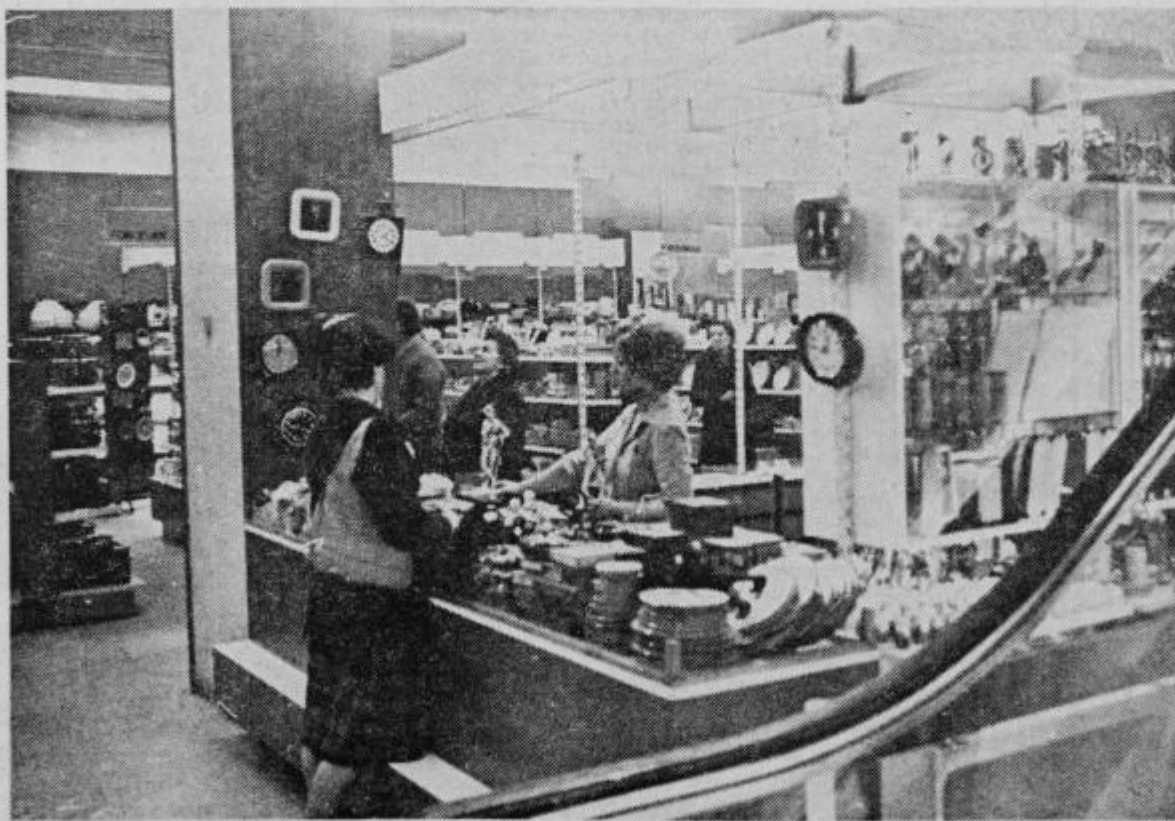
predvsem na možnosti njegovega vpliva in odločanja znotraj temeljne organizacije združenega dela in preko delegatov tudi izven nje.

V tozdu Maloprodaja T so delavci globoko doživeli pomen samoupravljanja. Nobena odločitev, nikakršni načrti ne gredo mimo delavcev in njihovih samoupravnih organov. Čeprav je kolektiv pravzaprav posejan po prodajalnah na različnih koncih Celja, se ta prostorska razdrobljenost pri samoupravnem odločanju v ničemer ne čuti. Vsaka od prodajalnih ima svoje delegate v delavskem svetu, ki prenašajo vanj mnenja in pripombe svoje delegatske baze. Tako so delegati res prenašalci stališč vseh delavcev, ki želijo in hočejo odločati o vsem, kar se v tozdu snuje. Nekoliko šibkejši delegatski odnos pa je vzpostavljen izven samega tozda. Zdi se, kot da so delavci vzeli dogajanje znotraj temeljne organizacije povsem za svoje, da pa jih dogajanja širše družbene skupnosti ne pritegnejo dovolj. Vzrok za to, da delegati zboru združenega dela in skupščin samoupravnih interesnih skupnosti nekoliko slabše delajo, pa je

iskati še drugje. Se vedno nastopajo pri njihovem delu težave z obširnimi gradivi, pa osamljenost pri delu in nenazadnje jih pri delu hromi tudi občutek nemoči pri oblikovanju dnevnih redov za seje skupščin. Tudi družbenopolitične organizacije v tozdu so doslej le malo pomagale delegatom pri njihovem delu, čeprav so se na vseh drugih področjih izredno dobro izkazale. Še posebej aktivni sta organizaciji sindikata in zveze komunistov, mimo katerih ne gre prav noben problem ali skupna zadeva v tozdu. Nekoliko šibkejša je mladinska organizacija, ki je doslej delovala predvsem na področju športa in kulture, v družbenoekonomski dogajanju pa se je le malo vključevala.

In če se povrnemo na uvodno misel, je treba poudariti, da je zadovoljstvo delovnega človeka odvisno tudi od standarda, ki gradi v okviru temeljne organizacije. Vsi zaposleni v tozdu Maloprodaja pa se z njim res lahko pohvalijo, čeprav morajo v isti sapi potrditi, da bo treba na tem področju še marsikaj storiti. S tem v zvezi velja izpostaviti problem otroškega varstva, ki je v pretežno ženskem kolektivu tozda Maloprodaja T še kako pereč. Čutijo ga predvsem prodajalke, ki v času popoldanskega službovanja pogosto nimajo kam z otroki. Tako iščejo najrazličnejše oblike varstva za svoje malčke, obenem pa si želijo, da bi ta problem organizirano rešili v okviru celotnega tozda.

Počutje in sreča trgovca pa je nenazadnje povezana tudi z zadovoljstvom kupcev. In prav mi kupci smo velikokrat muhasti v svojih željah, pa navadno nimamo možnosti trgovcem povedati, katero blago želimo v okviru njihovih trgovin izbirati. V tozdu Maloprodaja T se zavedajo, da je njihov kontakt s potrošniki še prešibak in da je to ena od hrib, ki jo bodo morali kmalu odpraviti. Zato razmišljajo, kako bi se učinkovito povezali s sveti potrošnikov v krajevnih skupnostih in preko njih prisluhnili željam, ki jih imajo njihovi kupci. Vedo, da bodo le s trdnim sodelovanjem dosegli dvojno zadovoljstvo: zadovoljstvo njih samih in zadovoljstvo vseh nas, ki kupujemo v njihovih trgovinah.

PIŠE

DR. MILAN
BEKIĆ

DRUZINE BREZ OTROK — ZMANJSANA PLODNOST

Zakon o zdravstvenih ukrepih pri urejanju pravice do svobodnega odločanja o rojstvu otrok, predvideva ugotavljanje in zdravljenje zmanjšane plodnosti. Ženska in moški imata pravico, da se ugotovijo vzroki njune zmanjšane plodnosti in da se le-ti skušajo odpraviti. Zmanjšana plodnost se odpravlja z zdravljenjem in z umetno osemenitvijo.

V zvezi z ugotavljanjem in zdravljenjem zmanjšane plodnosti dajejo strokovne nasvete dispanzerji za žene ter ginekološko-porodniške službe splošnih, specialnih in kliničnih bolnišnic.

O neplodnem zakonu govorimo, če žena po enem letu rednih spolnih odnosov ne zanosi, pri tem pa zakonca ne smeta uporabljati nobenih varoval. Približno 15 odstotkov zakonov je neplodnih, oba zakonca predstavljata eno fiziološko enoto, zaradi tega je potreben pregled obeh zakoncev. To je seveda dolgotrajna in težka naloga, ki zahteva sodelovanje zakoncev, od zdravnika pa mnogo izkušenj.

Glede na vzrok neplodnosti razlikujemo žensko in moško neplodnost. Po statistikah je vzrok za neplodnost enak pri ženski in pri moškem, samo 2–3 odstotkov vzrokov ne najdemo.

Pri ženski so pogoji za nosečnost redno mesečno perilo, ovulacija in zdravi spolni organi. Pri rednem 28. dnevnem ciklusu, 15. dan pred naslednjo menstruacijo, se zrelo jajce sprosti — ovulacija, resice jajcevoda ga usmerijo v kanal jajcevoda. Če pri ženski ne pride do ovulacije, zanositev ni možna. Vzroke neplodnosti pri ženski najdemo v razvojnih anomalijah materine, v jajčnikih in jajcevodih. Bolezni jajcevoda zaprejo prehod skozi jajcevod. Med drugimi vzroki so obolenja hipofize, ščitnice, nadledvične žleze in trebušne slinavke. Pogosto odkrivamo psihične motnje in druge vzroke v sredini, v kateri ženska živi in dela.

Ovulacijo lahko dokažemo s temperaturno metodo. Ženska tri mesece meri svojo temperaturo pod jezikom zjutraj preden vstane. Pri normalnem delovanju jajčnikov je izmerjena temperatura v začetku nižja, po ovulaciji naraste za 0,5° C in to traja do naslednjega perila. Če tega ne vidimo, je po vsej verjetnosti vzrok neplodnosti v izostali ovulaciji. Prehodnost jajcevoda ugotovimo, če rentgenološko slikamo ugotovimo, če rentgenohisterosalpingografija, ali pa skozi trebušno steno laparoskopijo, pregledamo notranje spolne organe. Na koncu tudi določimo količino spolnih hormonov v urinu in v krvi.

Moška neplodnost. Pri moškem je najpogostejši vzrok neplodnosti v okvarah moških spolnih žlez in boleznih, ki imajo za posledico kasnejšo neplodnost. Mumps, varikokela, imajo za posledico nepravilnost v zorenju semenčic in druge motnje, ki lahko povzročijo neplodnost. Potreben je natančen in večkratni pregled semena, ki ga dobimo s spolnim samozadovoljevanjem-masturbacijo. Semena je normalno 2–5 milijonov, v enem pa mora biti od 50–150 milijonov semenčic, med njimi vsaj 60 odstotkov normalno glijivih, 80 odstotkov pa jih mora imeti normalne oblike. Zdravljenje neplodnosti je dolgotrajno in se ravnamo po vzrokih. Pogosto je potrebno posegati z različnimi hormonskimi zdravili, pri vnetjih z antibiotiki, ter fizikalno in balneološko zdravljenje. Pri ženskah pride v poštev operativni poseg zaradi prebolelih materničnih priveskov in nekaterih razvojnih anomalij. Pri moških pa operativni poseg zaradi zaprtosti semenovoda in neplodnosti zaradi varikokele.

Umetna osemenitev — inseminacija, je medicinski poseg, ki se opravi s semenom moža ali s semenom drugega moškega kot dajalca semena. Vse, kar je v zvezi z umetno osemenitvijo, je strokovna skrivnost in se lahko opravi polnoletnim, razsodnim in zdravim ženskam, ki želijo zanositi in roditi otroka.

Umetno osemenitev s semenom moža opravimo, če so prisotne psihične in organske motnje, ki onemogočajo normalno spolno občejevanje in nekatere nepravilnosti semena, predvsem premalo semenčic.

Dajalec semena mora biti duševno in telesno zdrav in ženska ne sme biti umetno osemenjena s semenom moškega, ki zaradi sorodstva ne bi mogel z njo skleniti veljavne zakonske zveze.

ALPINISTIČNI KOTIČEK

ODPRAVA IN ŠOLA

ZDAJ SKRB ZA ODPRAVE V GORE — NEVARNO!

Ob teh nesigurnih in izredno nevarnih snežnih razmerah v višjih predelih, je skrb alpinističnega odseka usmerjena v organizacijo odprave in redni potek plezalne šole. Pred odhodom v Ande je kopica problemov in težav pri organizaciji, ki so večje kot je kazalo na začetku. Zatika se pri denarju, organiziranju prevoza, pri opremljenosti in predvsem pri tovoru, ki je izredno drag. Zato so se člani odprave odločili, da potuje z avionom samo najnujnejše, hrana pa se nakupi v Limi, saj v ceni ni razlike, le izbira po okusu slovenskih železcev. Tudi v moštvu je žal prišlo do spremembe. Zdravnik odprave dr. Tone Zuntar se je v Velikem žlebu v steni Raduhe težko ponesrečil. V trenutku, ko je šel s dvema tovarišema prečil žleb pod strmim skokom, se je odtrgala snežna streha nad njimi in težek sneg je odtrgal Toneta izpod skoka in ga precej nižje odložil na rob planine.

zu s hudimi notranjimi poškodbami in počeno medenico. Zanj je odprava končana in težko bo najti zamenjavo.

Plezalna šola nadaljuje s teoretičnim delom in od četrtka naprej tudi s praktičnim plezanjem v Tremarjih. Žal se letošnji načrt ne izvaja po predvidenih datumih, ker so razmere v hribih preveč tvegane. Zamujeno bo treba ujeti v aprilu in maju, saj večina članov odpotuje v Ande in bo delo z mladimi precej težje.

Opozorjamo obiskovalce naših gor, da še vedno obstaja nevarnost plazov. Počakati je treba lepo vreme in nižje temperature v gorskem svetu. Nevarno ni samo na pobočjih, temveč tudi pod stenami zaradi odlomkov snežnih streh, ki so letos velike. Ta nevarnost ne bo glede na vreme trajala vsaj do konca maja.

Na sliki: snežne strehe na grebenu Turske gore

CIC

MI IN ZDRAVJE (3)

KAJ VEMO O OTROKU?

PIŠE DR. MARJAN VEBER

S tem pa ni še povedano vse o pravilni prehrani. Zato je potrebna tudi pravilna porazdelitev obrokov preko dneva. Ena izmed slabih prehrabnih navad je prav nepravilna porazdelitev hrane čez dan. Odrasli mnogokrat dajemo slab zgled svojemu otroku. Primerno količino hrane mora zaužiti otrok že zjutraj; le ta naj bi vsebovala približno 20 odstotkov vseh kalorij, ki jih potrebuje na dan. Temu obroku mora slediti še dopoldanska malica, kosilo, popoldanska malica in večerja (zopet okrog 20 odstotkov kalorij, potrebnih na dan). Z opisanim načinom prehranjevanja bomo zadostili fiziološkim potrebam otroka, s tem pa dosegli, da se bo razvijal pravilno, da bo uspešen v šoli in ostal čimbolj zdrav.

Motnje vida ima približno ena osmina otrok. To je okvara, ki jo zasledimo skoraj pri eni petini ostalih učencev. Dobrišen del obravnavanih je poiskal pomoč pri okulistu pred vstopom v šolo in že nosi očala; ostale smo odkrili pri sistematičnem pregledu in jih napotili k njemu. Ker je vid čutilo, ki je v času šolanja silno obremenjeno, je treba nanj polagati vso pozornost, da ostane intakten oziroma, da se ne bi obstoječa motnja močno stopnjevala. K temu ukrepu sodi že prej omenjeno primerno delovno mesto, primerna osvetlitev, nošnja očal (stekla morajo biti čista, zato jih je treba očistiti večkrat na dan). S tem ko učenec nosi očala, še ni rešeno, da slabo vidi (z očali seveda); zato takemu učencu ni treba sedeti npr. v prvi vrsti. Drugače je s tistimi učenci, ki kljub korekciji ne vidijo normalno. Na te otroke smo opozorili njihove starše in elementarke.

Motnje sluha smo zasledili pri štirih otrokih in sicer

treh dečkih in eni deklici. Na sploh je to čutilo z ozirom na pogostost prizadeto v manjši meri. Tudi v teh primerih je merodajna odločitev zdravnika ustrezne specialnosti, kamor smo napotili omenjene otroke. Lahko rečemo, da prizadetost sluha ni bila takšna, ki bi zahtevala nošnjo slušnega aparata; ti otroci se lahko nemoteno vključijo v normalno šolo.

Tudi srčne napake številčno ne predstavljajo večjega problema. Vseh pet otrok, od tega trije s prirojenimi in dva s pridobljeno srčno napako, je že bilo obravnavanih pred vstopom v šolo. Naloga zdravstvene službe vnaprej je skrb za ustrezno profilakso — medikamentozno in v smislu zaščite pred večjimi telesnimi obremenitvami npr. oprostitev telesne vzgoje ipd.

Med deformacijami skeleta, hrbtenice in stopal so ravno zadnje najbolj zastopane. Ugotovili smo, da ima približno ena sedmina otrok ploške noge. Pri tem je evidentna razlika med učenci mestnih (odstotek prizadetosti je večji) in podeželskih otrok. Morda ne bo odveč ponoviti vsem znano dejstvo, da je hoja z boso nogo po zemlji, travi, pesku (in ne asfaltu) zdrava za nogo. Te motnje imajo otroci na deželi prav gotovo več kot v mestu. Ne smemo pa tudi pozabiti na primerno obutev. Žal je le ta v naših prodajalnah marsikdaj neprimerna za otroško nogo.

Govorne napake smo zasledili pri približno 6 odstotkih pregledanih. Govor, kot eden izmed pomembnih dejavnikov komuniciranja, mora biti normalen. V nasprotnem primeru se tak otrok težje vključuje v šolsko okolje, prihaja v konflikt z okolico, pojavijo se lahko motnje v razvoju osebnosti itd. Takemu otroku je torej potrebno čimprej

pomagati. Adekvatno pomoč mu nudi za to usposobljen strokovnjak — logoped. Pod njegovim vodstvom se vrši govorni trening; njegova naloga, ki jih po potrebi včasih dopolnjujejo še nasveti otorinolaringologa, psihologa in psihiatra, morajo upoštevati tako starši kakor pedagog.

Zobna gnileba predstavlja pri učencih kakor tudi pri obravnavanih otrokih osrednji problem z ozirom na pogostost prizadetosti. Skoraj 69 odstotkov pregledanih ima gnilo zobovje. Ker imajo ti otroci še po večini ohranjeno mlečno zobovje, prisotni pa so tudi stalni, je kajpada prikazana predvsem prizadetost mlečnikov. Končno so tudi ti pomembni, saj so lahko vir žariščne infekcije, povzročajo lahko bolečine, držijo vrsto stalnemu zobovju, itd. O vzrokih tako masovne obolenja zobovja ne bi razpravljali; za njih vemo, da jih je več. Omenimo pa lahko, da je eden izmed zaščitnih ukrepov zobozdravstvena služba. Uspehi njenega dela se sicer že kažejo pri učencih, še zlasti tam, kjer je ta služba urejena na šoli, v manjši meri pa se njeno delo odraža pri predšolskem otroku, zato tolikšnje odstopanje od ostalih; mimogrede povedano je odstotek prizadetosti na osnovnih šolah različen, giblje se med 18 in 45 odstotkov, pač odvisen od števila omenjenega in še ostalih dejavnikov.

V tem sestavku je bila naša želja seznaniti starše in ostale zainteresirane s tovrstno zdravstveno problematiko. Kot rečeno, je bilo nanizanih zgolj nekaj problemov. Iz njih pa se vendarle zrcali uspešnost dosedanjega zdravstvenega varstva in potrebe po nadaljnjem tovrstnem nadzoru.

KONEC

BRASLOVCE: ZBOR GASILCEV

Na rednem občnem zboru so se pred dnevi sestali člani gasilskega društva Braslovce. Iz poročila predsednika Janeza Kukovnika in poveljnika Janeza Šoštarčiča je razvidno, da je bilo delo društva v minulemu letu uspešno. Vse tri desetine (članska, mladinska in pionirska) so sodelovale na raznih tekmovanjih ter dosegle

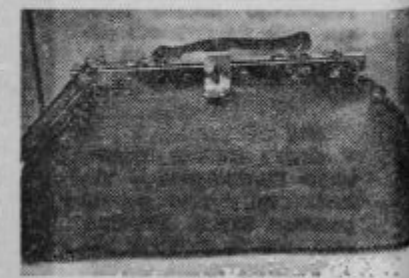
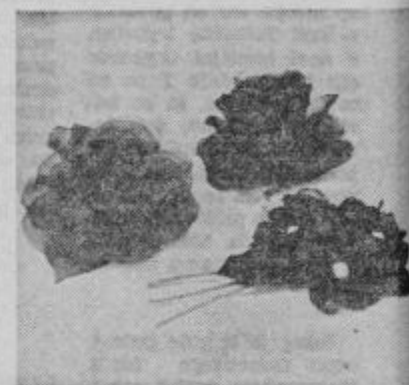
lepe uspehe. Posredovali so v edinem požaru v Malih Braslovčah, kjer je gorelo gospodarsko poslopje, več pa jih na njihovem področju ni bilo. V sušnih mesecih so pomagali občanom pri preskrbi z vodo.

Med važnejše naloge za letošnje leto uvrščajo nakup osebne gasilske opreme in ureditev okolice novega gasilskega doma.

T. TAVČAR

T PRIPOROČA

Tokrat vas vabimo v Salon T na V. kongresa, kjer je že na voljo lepa bira ženskih čevljev, oblek, modnih datkov, vse pa že v znamenju pomlanske mode.

SAMO Z ROKO V ROKI

0 Sportni panogi »karate« smo v zadnjem času v NT veliko pisali. Nakopičile so se nekatere stvari, katerim je bilo treba narediti konec in to v enem samem cilju — in zaključili: ni vse tako slabo, da ne bi mogli napredovati. Slabosti smo »zakopali« ter postavili temelje za boljše poti, kjer bomo vsi zadovoljni. Sicer pa objavljamo STALISCA s tega srečanja z eno samo željo, da se tudi URESNICIJO.

2. Dejstvo je, da delujeta sedaj v našem porstoru dve društvi, ki se ukvarjata s karate športom. Nujno je tesno sodelovanje na vseh področjih.

KOORDINACIJSKI ODBOR ZA
SODELOVANJE Z DRUŽBENIMI
ORGANIZACIJAMI IN DRUŠTVI

To je samo ena oblika druženja in boljšega medsebojnega spoznavanja govorčev tega lokale. V naslednjih mesecih nameravajo organizirati še več podobnih skupnih in družabnih večerov.

1. Nastopne

ZAČRTALI SO SI DELO

Sicer pa so celjski kegličaji, v preteklem obdobju dosegli lepe uspehe. Naj navedemo samo nekatere. Mimo naslova svetovnih prvakinj v dvojicah, katerega sta osvojili na Dunaju Magda Urh in Janja Marinc, so dekleta danes najboljša v Sloveniji in kar štiri njihove članice so te dni borijo za vstop v državno reprezentanco za svetovno prvenstvo v Luzernu. To so Janja Marinc, Eva Ludvig, Magda Urh in Lojzka Bajde. Lansko leto pa so celjska dekleta osvojila četrto mesto v Evropi.

Fantje so nekoliko v sen-

Pri dekletih ni bojazni, da ne bi bilo dovolj tekmovalk. Celjska ekipa ima poleg velike četverke Urh, Marinc, Bajde in Ludvig še Metko Lesjak, Tanjo Gobec, Vesno

Na konferenci pa smo izvedeli, da v Celju trenutno primanjkuje organiziranega tekmovanja na področju celjske regije. Področna komisija je namreč popolnoma zatajila. Toda tudi tu bodo v naslednjih dneh spremembe. Občine Celje, Zalec in Laško ter Slov. Konjice bodo ustanovile področno tekmovalno skupnost, ki bo v bodoče vodila vsa področna tekmovanja. Z novimi regijskimi stezami na Golovcu pa bodo dani tudi vsi pogoji za razvoj te športne panoge v Celju. J. KUZMA

LEPI USPEHI

Celjski smučarji, zlasti v alpskih disciplinah, so v letošnji sezoni segli po dobrih uvrstitvah na različnih tekmovanjih. Trener Marjan Rosina je o tekmovalnem smučanju med drugim dejal:

»Za nami je organizirana vadba v inozemstvu, ko pri nas še ni bilo snega! Sedaj treniramo po 3 krat tedensko na Golteh. V tekmovalni smučarski šoli imamo 20 mladih smučarjev, sicer pa imamo v tekmovalnem kadru 16 cicibanov in cicibank, 10 mlajših pionirjev in pionirk, 20 starejših pionirjev in pionirk, 20 mlajših mladincev, 2 starejša mladince, po 2 mlajši in starejši mladinki ter 2 članici. To seveda velja za alpsko smučanje, dočim smo pri delu v skokih in tekih nekoliko popustili v društvenem delovanju.

V Mavrovem na prvenstvu SFRJ sta članici Jezernikova in Jagričeva bili v smuku na 2. in 4. mestu, na Starem vrhu sta na prvenstvu SFRJ za starejše mladince bili v smuku Jugova druga in Jagričeva četrta, v veselesaiomu in smuku je bil na prvenstvu SFRJ Klakočar šesti pri mladincih, na prvenstvu SRS za mlajše mladince na Zatrniku je bil Klakočar drugi v smuku, Cesar peti, v slalomu Klakočar prvi in Jagrič drugi.

zornik Andreja prva v vsej sezoni, ki je nastopil na svetovnem slalomu na prvenstvu SRS pri članicah. To so vsekakor lepi rezultati, ki pričajo, da smo v alpskem smučanju kljub menjavi generacij še vselej pravi dobri v republiki in državi. Seveda bo potrebno v prihodnje boljše organiziranost še v skrb za razvoj smučarskih tekov, kjer je pripravljena trenirati bivša državna prvaka Amalija Arbajter—Belaj in skokih, ki so v Celju imeli že lepo tradicijo, posamezniki pa tudi kvalitete rezultate. Na Golteh pa še letos pripravljamo klubsko prvenstvo v vseh kategorijah, za vrhunski razred v SPRJ bodo šle tekme za članke (—ke), starejše mladince (—nke), za otroke kategorije ml. mladincev (—ink) in st. pionirjev (—irk) pa bodo tekmovali še za prehodni razred.«

Ob vsem tem velja poudariti še prizadevno delo zbirateljev in trenerjev, ki so organizirani pri IZLETNIKI in so v letošnji sezoni v različnih tečajih in šolah v naravi naučili smučati nad 140 občanov različnih starostnih kategorij, predvsem pa pionirje in pionirke.

K. JUG

Tudi delavci Hmezada so nastopili na prvenstvu na Golteh. Med članicami je zmagala Anka Sribar, med člani Srečko Zupane in med starejšimi Tone Koranjak.

Na občinskem prvenstvu občine Zalec je nastopilo pet ekip ŠSD, zmagala pa je ekipa ŠSD Polzela.

Pred dnevi so imeli občni zbor člani TVD Partizan Sempeter v Savinjski dolini. Pregledali so lansko delo in sprejeli program za letošnje. Med najdelavnejšimi sekcijami je odbojbarska.

T. TAVCAR

Od 10. do 19. marca bo na Golteh tečaj za nove smučarske vaditelje. Tečaj pripravlja zbor učiteljev, trenerjev in vaditeljev smučanja v Celju, vsi zainteresirani pa se lahko prijavijo v Centru za mladinski turizem.

Košarkarji Celja so v okviru II. zvezne lige gostovali v Puli in zmagali. Zdaj so na lestvici tretji, v prihodnjem kolu pa bodo igrali doma proti Šibeniku. V Puli je največ košev dosegel Polanec — 33!

Gostovale so v Mariboru in izgubile proti istoimenski ekipi s 71:43. Na lestvici so zadnje. V prihodnjem kolu bodo igrala doma proti Mengšu.

Kosarkarji Elektre iz Sostanja, ki nastopajo v republiški ligi, so gostovali v Mariboru in izgubili srečanje po podaljški z Branikom 98:93. Sostančani so kljub temu drugi. V prihodnjem kolu bodo igrali doma proti Fructalu iz Aidovščine.

K. JUG

Komisija za šport v tovarni nogavice Polzela je pripravila svoje prvenstvo na Golteh. Pri mlajših članih je zmagal Edo Dolar, pri starejših Danilo Vič in pri članicah Silva Baloh.

OGLASI

PRODAM

ZAVIDLJIVO parcelo ugodno prodam zaradi oddaljenosti iz Ljubljane v izmeri 1700 kv. m z vsemi soglasji za gradnjo stanovanjske hiše v Zg. Grušovijah, Šempeter ob Savinji. Informacije popoldan 061 553-554.

VISOKOPRITILICA novejša hiša z lepim vrtom, centralnim ogrevanjem v Vojniku, ocenjena na 683.000 ND, bo prodana na javni dražbi, dne 3. 4. 1978. Dražbeni pogoji so razglašeni na oglašni deski Občinskega sodišča v Celju. Selčan, Delavska 12, Celje.

TRAKTORSKO prikolico — 3 ton, ugodno prodam, lahko tudi na kredit, Drago Starki, Sveti dol 8, Store.

PEC termoakumulacijsko, E. lind, 2,2 kW, prodam. Ključite dopoldan: 063 710-755 int. 17.

KORENICNO trto za brajdo, črne razne sorte »Bakuš, Bahorska in pozne sorte Izabela, Kurka, črna šmarica« se dobi pri Jožetu Dobniku, Dolga gora 45 63232 Ponikva, žel. postaja Lipoglav.

TRAKTOR »Steyera«, 18 KM, dobro ohranjen, prodam. Jože Fidler, Hotunje 39, Ponikva pri Grobelnem.

OSEBNI avto spaček, letnik 1974, registriran do marca 1979, prodam. Tel.: 701-104.

ZA Z 750 stroj, menjalnik 40.000 km ter ostale dele, prodam. Firšt, Radegunda 54, Mozirje.

VIKEND (končana tretja faza) v Zgornji Savinjski dolini, prodam. Samo resni kupci se naj javijo pod oznako »Mozirje«.

KOBILU 6 let, vozno, prodam. Pevec, Lahovna 14, Skofja vas.

OMARO za dnevno sobo prodam. Mačda Potočan, Cesta na Dobravo 48, Celje.

POSESTVO prodam zaradi bolezni: 7 ha gozda, 2 ha obdelovalne zemlje v ravnini, Gornja Savinjska dolina, Franc Remenih, Sentjanž 14, Nazarje.

NEKAJ sadik za brajdo himbrid in jurkornandir, prodam. Samova 4, Ostrožno, Celje.

OTROŠKI globok voziček prodam. Jože Zupanc, Razgledna ul. 17 (bife Cilka).

DVE dolgi poročni obleki iz uvoza, št. 38-40, prodam. Tel.: 23-403.

VELIKO posestvo prodam. Martin Košec, Glinski pri Ljubčini, Skofja vas.

OTROŠKO posteljičo zaradi selitve ugodno prodam. Martja Dokler, Ul. Frankolovskih žrtev 11/a Hudinja, po 14. uri vsak dan.

MANJSI štirikotni kozolec prodam. Ivan Keblić, Kove 13, 63213 Frankolovo.

SVINJO za zakol, mast svinjsko, domače žganje, koruzo neizluščeno, seno, gnoj hlevski, prodam. Arja vas 60.

KRAVO s teletom, dvobrazdni traktorski plug Slavnac in vino, pristno izabelo, prodam. Jože Jesenek, Dob. je 32, 63222 Dramlje.

Z 750, letnik 1973 prodam tudi na ček. Prevoženih 35000 km. Bojan Hojnik, Celje, Gregorčičeva 2.

SENO prodam. Slavko Pilih, Košnica 9 pri Celju.

AVTOMOBIL znamke 101, letnik 1974, prodam. Tel. št.: 26-271.

FORD taunus 15 TS, letnik 1968, z novograjenim tovarniško novim motorjem in prevoženih 22000 km prodam. Prodaja od prvega lastnika. Barva — srebrno-metalna. Ogled ob sobotah in nedeljo dopoldan. Stefan Pečolar, Celje, Nušičeva 2.

AMI 8, letnik 1974, prodam. Lužnik, Zoisova 1.

CISTOKRVNE nemške ovčarje, črne, oplojene s službenim psom, prodam. Marjan Jug, Ul. skladatelj J. Ipavceva 18, Šentjur pri Celju.

VINOGRAD v Dramljah 14 a, po želji tudi polovico, nov nasad, sončna lega, primeren za vikend (cesta do zidanice), prodam. Franc Marzidovšek, Goričica 1, Šentjur pri Celju.

KRAVO (z mlekom) prodam. Majcen, Zagrad 127, Celje.

VINOGRAD z zidnico, ali polovico vinograda, prodam. Cesta dostopna z vsakim vozilom, voda, elektrika, Tolsti vrh 30, Franc Brglez, Tatenbahova 3/a, Slovenske Konjice.

TOVORNI avto kiper, nosilnost 2,5 ton, registriran in osebni avto zaporožec, karamboliran, prodam. Franci Podplatan, Kompole 33, Store.

ZASTAVO 750, letnik 1973, ugodno prodam. Ogled mogoč vsak dan v trgovini Drame, Zidanškova 23.

SPALNICA (2.500,00 ND), električni štedilnik (400,00) kuhinjski elementi (2 — 500,00) prodam. Olga Peterneš, Aškerčev trg 11, Laško.

SENO prodam. Vprašati pri Ocvič, Arja vas 13.

KRMILNO peso prodam po ugodni ceni. Podobnik, Ložnica 6, Zalec.

UVOZENE halogen žaromete in avtomatske, varnostne pasove za zastavo 101, ugodno prodam. Informacije po tel.: 063 26-353 med 15. in 19. uro.

SENO prodam. Anton Komplet, Arcin 26 a.

KRAVO simentalke brejo, vozno, prodam. Zakonjšek, Vrba, Dobrna.

AVTO ford taunus 17 M, letnik 1965, ugodno prodam. Naslov: Polde Klančnik, Petrovče 79 C (nasproti Drešnje vasi).

POLTOVORNI avto fiat 620 B in prašice za zakol, prodam. Planinšek, Sp. Trnovlje 126.

KRAVO, težko, mlado šeko, vozno, 8 mesecev brejo, do bro mlekarico, prodam. Tone Merslavič, Goričica 21, Blagovna — 63330 Šentjur.

TELICKO, 14 mesecev staro, plemenito simentalke, prodam. Ivan Gajšek, Pečovnik 26, Celje.

CISTOKRVNE nemške ovčarje prodam. Marjan Rozman, Prožinska vas 47, Store.

GOSPODARSKO poslopje, stanovanjska hiša, cesta do hiše, 4 ha obdelovalne zemlje, 6 ha gozda, njive v ravnini, travnike se kosi strojno, 7 km iz Celja, prodam. Ponudbe pod oznako »Aprile«.

BCS 127, kosilnico in telico frizejko, brejo 7 mesecev, ugodno prodam. Ivan Razgoršek, Ločica 45, 63313 Polzela.

SPACKA, karamboliranega prodam. Ogled pri mehaniku Milanu Kosu, Ločica pri Šempetru, dnevno od 7.—14. ure.

MANJSE posestvo, 4 ha, v bližini Celja prodam. Cesta do hiše, primerno za vikend. Lep, cepljen vinograd. Vse informacije dobite pri Leskošek, Slomškov trg 8, Celje.

VECJE gospodarsko poslopje, vodovod, elektrika, 40 arov zemlje ugodno prodam. Na parceli je lokacijsko dovoljenje za gradnjo Parcela in poslopje je ob asfaltni cesti v Zgornji Sa-

vinjski dolini. Ponudbe pod oznako »Izredna priložnost«.

TOVORNI avto hanomag garant, 2,5 tone, letnik 1965, registriran, prodam po ugodni ceni. Anton Horjak, Lokavec 28, Rimske Toplice.

KVALITETNO seno prodam. Ivan Kač, Gornja vas 19, p. Prebold.

PRITILICNO stanovanje v Celju prodam: 2 sobi, kuhinja, shramba, veranda, stranišče. Cena: 190.000 din — gotovina. Možen nakup garaže, cena 40.000 din. Ogled stanovanja vsak dan od 14.30 do 16.30, v nedeljo od 9. do 12. ure. Bobinac, Kočvarjeva 4 C, Celje.

STANOVANJE — delavnico — garažo, prodam: 2 sobi, kuhinja, shramba, kopalnica, stranišče, kurilnica, stopnišče, veranda, balkon, terasa (5 x 6) garaža, delavnica (5 x 5 m). Stanovanje je centralno ogrevano. Cena 380.000 din (delno na gradbeni kredit). Ogled stanovanja vsak dan od 14.30 do 16.30 in v nedeljo od 9. do 12. ure. Bobinac, Kočvarjeva 4 C, Celje.

SEMIŠKI in jedilni krompir Igor, prodam. Cena 3 din. Vili Herman, Galčija 61, Zalec.

VW, letnik 1960, prodam zelo poceni za dele. Cankarjeva 9, tel.: 26-233, Pestner.

ORGLE, dvovrstne, skoraj nove, z ojačevalcem ali brez, prodam zelo ugodno. Pestner, tel.: 26-233.

SPALNICO, dobro ohranjeno, prodam. Lednik, Ljubljana, ska 56.

ZASTAVO 750, letnik 1970, v izredno dobrem stanju, prodam. Valvazorjeva 16, Celje, tel.: 28-448.

PISALNI stroj, električni, z dolgim valjem, ugodno prodam. Vprašati po tel. št.: 22-509.

FIAT 750, letnik 1972, ugodno prodam. Cena po dogovoru. Ogled vsak dan popoldan. Vinko Berdnik, Mali vrh 65, 63327 Šmartno ob Paki.

FIAT 750, letnik 1971, neregistriran, v voznom stanju, ugodno prodam tudi po delih. Ogled vsak dan popoldan. Antonija Berdnik, Mali vrh 65, 63327 Šmartno ob Paki.

2 TONI sena prodam. Franc Krajnik, Leskovec 24, Škofja vas.

AVTO NSU 1000 C, letnik 1971, dobro ohranjen prodam. Informacije in ogled popoldan. Marjan Turk, Jenkova 11, Celje, telefon 22-754.

HLEVSKI gnoj za vrtove prodam. Roman Čater, Zdobrova 40, 63311, Skofja vas.

AVTO škoda, letnik 1970, ugodno prodam. Možno tudi na ček. Vili Blazinšek, Konjako 3, Vojnik.

OSEBNI avto NSU 1200 C, letnik 1971, prevoženih 65.000 km, prodam. Ogled na domu, dne 11. in 12. marca. Milena Čadej, Celje, Ljubljanska 27.

SENO polsladko, 6 ton, ugodno prodam. Kincel, Grobelno.

PERUTNINARJI 5 mesecev satre jarkice (tik pred nesnostjo) rjave, prodajamo konec marca. Naročila sprejemamo osebno po telefonu 701-385 ali pismeno. Stevilo je omejeno, zato pohitite z naročilom. Dobrave, Zg. Roje 23, Šempeter.

PAR volov, 1200 kg, prodam. Franc Kukovič, Razgor 6, Vojnik.

OPREMO za dnevno sobo, prodam po zelo ugodni ceni. Ogled od 15. ure dalje. Celje, Goriška 4/II, stan. 15.

KUPIM

HIŠO v Celju ali okolici kupim. Jakob Škornik, Ul. 29. Novembra 28, II. nadstropje, Celje.

KMETIJO s prevžitkom, ali hišo, kupim. Delno plačam, ostalo po dogovoru. Ponudbe pod oznako »Pomlad se bliža«.

AMI 8, karamboliran, kupim. Ponudbe pod oznako »Ne poškodovan motor«.

PONY kolo s torpedom, kupim. Dušan Vengust, Prežihova 44, Celje, tel.: 22-608.

GLOBOK otroški voziček kupim. Ponudbe pod oznako »Takoja«.

MANJSO hišo z vrtom kupim. Relacija od Vojnika, do Celja. Plačam takoj. Štefica Pušnik, Glinski 3, Skofja vas pri Ljubčini.

STAREJSO hišo v okolici Celja, kupim. Ponudbe pod oznako »40 milijonov«.

KUPIM smučarske čevlje — pancrje za nogo št. 38. Telefon 710-540 in 22-309.

ZAPOSILITEV

V DELOVNO razmerje sprejem priučenega ali za priučitev avtomobilarstva — mlajšega moškega. Možnost tudi samsko stanovanje. Avtomobilarstvo Anton Prevolnik, Cesta v Laško 12, Celje.

SPREJMEM KV in NK ali priučenega delavca — vodo, vodni instalater, instalater centralne kurjave in stavebenega kleparja, takoj! Ciril Krušec, Ljubljana — Šentvid.

DEKLE za priučitev strojnega pletenja sprejem takoj. Plača po zmoglosti de-

la. Stanovanje in hrana v hiši. Ponudbe pismeno ali osebno na naslov: Skiplet, Bočna 133, Šmartno ob Dreti. Osemetika ni nujna.

STANOVANJA

MLADOPOROČENCA nujno iščeta sobo in kuhinjo, ali vsaj sobo z možnostjo kuhanja. Vse ostalo po dogovoru. Ponudbe pod oznako »Okolica Celja«.

KOMFORTNO enosobno stanovanje v Celju prodam najboljšemu ponudniku. Informacije tel.: 23-101, po 20. uri.

ENOSOBNO stanovanje oddam. Pismene ponudbe na upravo lista pod oznako »Trnovlje«.

ENOSOBNO stanovanje, garsonjero, ali vsaj sobo s souporabo kopalnice v Celju ali bližnji okolici išče mlad par. Ponudbe pod oznako »Pomlad«.

STUDENTA iščeta opremljeno sobo v Celju. Ponudbe pod oznako »Marec«.

DVA solidna fanta sprejem na stanovanje. Celje, Dobrova 8.

V SREDIŠČU Šentjurga oddam sobo, prazno ali opremljeno, souporaba kopalnice, za popoldansko varstvo 6-letne deklice. Možnost kuhanja in pranja. Zaželena stranka, ki ima šoloobveznega otroka, vendar ni pogoj. Kasneje lahko dobi tudi kuhinjo ali garsonjero. V poštev pridejo tudi zakonci ali upokojenci, ker deklica nima matere je obvezno, da je stranka ljubitelj otrok. Če njene ponudbe pošljite pod oznako »Šentjur«.

SOBO s kuhinjo iščeta mlajša zakonca — intelektualca. Ponudbe pod oznako »Predplačilov«.

ZA ČAS treh do štirih mesecev iščem sobo v Celju ali bližnji okolici. Ponudbe pod »Samski«.

PRAZNO sobo iščem v Celju ali okolici. Ponudbe pod oz.

nako »Mirna«.

SOBO in kuhinjo ali nujno iščeta mladoporočca z enim otrokom, v lju ali bližnji okolici. da Bezgovšek, bolnica nik.

DVEMA dekletoma ogrevano, opremljeno s souporabo kopalnice nudbe oddajte v upravnika pod oznako »Mirna«.

SOBO oddam samski. Pismene ponudbe pod ko »Ostrožno«.

RAZNO

ZENSKO, po možnosti kolenko za pomoč v dinjstvu iščem. Hrana stanovanje v hiši. Ponudbe pod oznako »Pomoč«.

GOSTISČE gora Oljka išča cenjene goste, da je novno ob sobotah glas plesom.

V NAJEM vzamem hišo stanovanje kjerkoli, tudi v hribih. Ponudbe pod oznako »Najemnik«.

GOSTILNO ali bife vzamem v okolici Celja, Šentjurga ali Vojnika in 2. Ponudbe pod oznako mlad — R«.

STE ŽE POMISLILI NA OBJAVO V RADIU CELJU

V NAJEM dam 3 ha obvalne zemlje. Ostalo po govoru. Vili Herman, cija 61, Zalec.

NJIVO blizu centra, primerno za vrtničarje oddam najem. Tel.: 25-468.

ATESTIRANE vlečne k — priključke za vse avtomobile izdeluje Slavko Zaleteš, Stanež Ljubljana — Šentvid, 061 50-536 popoldan.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega očeta, dedka, pradedka in strica

Jakoba Gaberska

z Ostrožnega

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znanec, ki ste ga spemili na njegovi zadnji poti, darovali vence in cvetje, nam pa izrazili so žalje. Lepa hvala tudi govorniku za poslovljne besede, pevcem za izvajane žalostinke in duhovniku za opravljen obred. Posebno se zahvaljujemo dr. Kraju cu za njegovo dolgoletno in požrtvovalno zdravljenje

Zalujoči vsi njegovi.

aroma - okus - kakovost

KRONIKA

KINO

Maropol: do 9. 3. ob 15.30 in 17.45 in 20. uri filmsko predstava za odrasle, jugoslovski barvni film »Beštijes«; do 10. 3. dalje Mini fest: 3. italijanski barvni film »gospodar«; 11. 3. ob 17.45 in 20. uri ameriški barvni film »King Kong«; 12. 3. ameriško angleški barvni film »Julia«; 13. 3. ob 16. in 17.45 in 20. uri ameriški barvni film »New York«; 13. 3. ob 16. in 19. uri italijanski barvni film »Pod zastavo Muhameda«; 15. 3. sovjetski barvni film »Noč nad Černim morjem«.

Maropol: 9. 3. še angleški barvni film »Kasandrin«.

10. do 11. 3. vzhodnonemški barvni film »Izgubljena Katarine Blume«;

12. do 14. 3. italijanski barvni film »Sicilijanska zvezda«;

15. 3. dalje ameriški barvni film »Potrese«;

16. 3. ob 10. uri matineja posrežena barvnega filma »Kraljica ogrlica«;

17. 3. še ameriški barvni film »Bilo je nekoč na divni zahodu«;

18. 3. dalje italijanski barvni film »Nenavadne prirode«.

SLG

Četrtek, 9. marca ob 19.30 V. Zuppa »Prolog — L. III. — G. Glasoca po V. Saraju« — V. Zuppa »Tosca« — V. Zuppa »Tosca« — glasba G. Puccini za IV. mladinski abonma.

9. 3. ob 19.30 »Prolog — Tosca« — »Epilog« — V. mladinski abonma.

10. 3. ob 19.30 »Prolog — Tosca« — »Epilog« — V. mladinski abonma.

11. 3. ob 19.30 »Prolog — Tosca« — »Epilog« — V. mladinski abonma.

12. 3. ob 19.30 »Prolog — Tosca« — »Epilog« — V. mladinski abonma.

13. 3. ob 19.30 »Prolog — Tosca« — »Epilog« — V. mladinski abonma.

14. 3. ob 19.30 »Prolog — Tosca« — »Epilog« — V. mladinski abonma.

15. 3. ob 19.30 »Prolog — Tosca« — »Epilog« — V. mladinski abonma.

16. 3. ob 19.30 »Prolog — Tosca« — »Epilog« — V. mladinski abonma.

17. 3. ob 19.30 »Prolog — Tosca« — »Epilog« — V. mladinski abonma.

18. 3. ob 19.30 »Prolog — Tosca« — »Epilog« — V. mladinski abonma.

19. 3. ob 19.30 »Prolog — Tosca« — »Epilog« — V. mladinski abonma.

20. 3. ob 19.30 »Prolog — Tosca« — »Epilog« — V. mladinski abonma.

21. 3. ob 19.30 »Prolog — Tosca« — »Epilog« — V. mladinski abonma.

22. 3. ob 19.30 »Prolog — Tosca« — »Epilog« — V. mladinski abonma.

23. 3. ob 19.30 »Prolog — Tosca« — »Epilog« — V. mladinski abonma.

24. 3. ob 19.30 »Prolog — Tosca« — »Epilog« — V. mladinski abonma.

25. 3. ob 19.30 »Prolog — Tosca« — »Epilog« — V. mladinski abonma.

26. 3. ob 19.30 »Prolog — Tosca« — »Epilog« — V. mladinski abonma.

27. 3. ob 19.30 »Prolog — Tosca« — »Epilog« — V. mladinski abonma.

28. 3. ob 19.30 »Prolog — Tosca« — »Epilog« — V. mladinski abonma.

29. 3. ob 19.30 »Prolog — Tosca« — »Epilog« — V. mladinski abonma.

30. 3. ob 19.30 »Prolog — Tosca« — »Epilog« — V. mladinski abonma.

31. 3. ob 19.30 »Prolog — Tosca« — »Epilog« — V. mladinski abonma.

TV SPORED

1. 3. ob 19.30 Poročila

2. 3. ob 19.30 Za nedeljsko dobro jutro: Srečanje okteta 77, barvna oddaja

3. 3. ob 19.30 M. Kerstner: Gruntovčani, barvna nad. TV Zagreb

4. 3. ob 19.30 Kaj je narobe, mladinski film

5. 3. ob 19.30 Ljudje in zemlja, barvna oddaja

6. 3. ob 19.30 Svet, v katerem živimo, serijski barvni film

7. 3. ob 19.30 Svetovno prvenstvo v umetniškem drsanju, tekmovalni plesni parov, posnetek iz Ottave

8. 3. ob 19.30 Veseli tobogan: Brežice

9. 3. ob 19.30 Poročila

10. 3. ob 19.30 Sreči popoldne, barvni film

11. 3. ob 19.30 Vasa tek, reportaža

12. 3. ob 19.30 Sportna poročila

13. 3. ob 19.30 Evropsko dvoransko atletsko prvenstvo

14. 3. ob 19.30 Barvna risanka

15. 3. ob 19.30 Kolarka Kvarner: Borac, prenos

16. 3. ob 19.30 v odmoru ob pribl. 19.30 TV dnevnik

17. 3. ob 19.30 D. Marković: Vrnitev odpišanih, barvna serija TV Beograd

18. 3. ob 19.30 TV dnevnik

19. 3. ob 19.30 Okrogli svet

20. 3. ob 19.30 Sportni pregled

21. 3. ob 19.30 Šahovski komentar — Bu-polno 78

22. 3. ob 19.30 Poročila

23. 3. ob 19.30 Poročila

24. 3. ob 19.30 Poročila

25. 3. ob 19.30 Poročila

26. 3. ob 19.30 Poročila

27. 3. ob 19.30 Poročila

28. 3. ob 19.30 Poročila

29. 3. ob 19.30 Poročila

30. 3. ob 19.30 Poročila

31. 3. ob 19.30 Poročila

TOREK

8.30 TV v šoli: Angleščina, Pese, Matematika, TV vrtec, Kultura govorenja

10.00 TV v šoli: Glasbena vzgoja, Risanka, Prirodoslovje (do 11.05)

14.30 TV v šoli, ponovitev (do 16.00)

16.05 Soliska TV: Pomorsko gospodarstvo in pristanišča SPRJ, Promet v mavcu (do 16.35)

16.55 Poročila

17.00 Svetovno prvenstvo v umetniškem drsanju, barvni posnetek revije najboljših v Ottavi

18.00 Obzornik

18.10 Mali svet, oddaja TV Zagreb

18.45 Iz srečanja v arca mostovi, barvna oddaja iz cikla Cas, ki živi

19.15 Barvna risanka

19.30 TV dnevnik

20.00 Diagonale

20.35 G. E. Clancier: Črni kruh, nadaljevanje in konec

21.25 Jazz za izvoz: Jarek Gre-gore

21.55 TV dnevnik

SREDA

8.35 TV v šoli: Dnevnik 10, Naše planine, Od Budve do Zablajke, Prostor v filmu (Zg)

10.00 TV v šoli: Kocka, kocka, Risanka, Film (do 11.10)

17.25 Poročila

17.30 S. Makarović: Kosovirja na letišči žlici, barvna nad.

17.50 Potovanje v deželo lutk, barvna serija (Lj)

18.10 Obzornik

18.20 Na sedmi steni, športna oddaja

18.55 Nazaj v planinski raj — barvna oddaja iz cikla Moč zborovskega zvoka

19.15 Barvna risanka

19.30 TV dnevnik

20.00 Film tedna: Morilci in priče, barvni film

21.45 Majhne skrivnosti velikih kuharskih mojstrov

21.50 TV dnevnik

22.05 Evropsko prvenstvo v namiznem tenisu, posnetek iz Duisburga

23.05 Poročila

ČETRTEK

9.25 do približno 10.30 in 12.25 do približno 13.30 Arosa: Velesalom za ženske, prenos (EVR-Lj)

15.15 Velesalom za ženske, posnetek iz Arose

16.00 Soliska TV: Pomorsko gospodarstvo in pristanišča SPRJ, Promet v mavcu (do 16.30)

16.40 Poročila

17.50 Kolarka Cibona: Bosna, prenos v odmoru pribl. ob 17.30 Obzornik

18.30 Zgodbe iz Kalevale

18.50 Tehnica za natančno tehtanje, barvna serija TV Beograd

19.15 Barvna risanka

19.30 TV dnevnik

20.00 Oči kritike

20.45 TV za konec tedna, barvna oddaja

21.15 Na zvezdi

21.45 TV dnevnik

22.00 Rock festival v Essnu, posnetek

23.00 Poročila

PETEK

9.25 do približno 10.45 in 12.25 do približno 13.30 Arosa: Velesalom za moške, prenos (EVR-Lj)

15.00 TV v šoli: Makedonščina, Ruščina, Potovanje, Mesto — kulturni spomenik (do 16.00)

16.15 Velesalom za moške, barvni posnetek iz Arose

17.15 Poročila

17.20 Godne zgrade in neugode, oddaja TV Novi Sad

17.35 Deček Dominik, barvna serija

18.00 Obzornik

18.10 Pevski tabor Sentvid pri Stični

18.45 Prostorsko načrtovanje, barvna oddaja

19.15 Barvna risanka

19.30 TV dnevnik

20.00 Koncert v dvorani Slovenske filharmonije, prenos

21.05 Razgledi: Pri Eskimih — barvna oddaja iz cikla Kanadski mozaik

21.50 TV dnevnik

22.10 Serpico, serijski barvni film

22.55 Svetovno hokejsko prvenstvo skupine B — barvni posnetek srečanja Jugoslavija — Madžarska približno 24.00 Poročila

SOBOTA

8.00 Poročila

8.05 Zgodbe iz Kalevale

8.20 S. Makarović: Kosovirja na letišči žlici, barvna nad.

8.35 Tehnica za natančno tehtanje

9.00 Mali svet, oddaja TV Zagreb

9.30 Studij na univerzi: Elektro-tehnika

9.50 Cas, ki živi: Partisanke smučarske tekme

10.20 »Znanje — imanje« — oddaja TV Beograd

11.55 Poročila (do 12.00)

14.45 Poročila

14.50 Slatom za ženske, barvni posnetek iz Arose

15.35 Nogomet Velež: Sarajevo, prenos (do 17.30)

17.40 Obzornik

17.55 Družina Črna perja, mladinski barvni film

20.35 Barvna risanka

20.30 TV dnevnik

20.00 G. Durieux: Paul Gauguin, barvna nadaljevanja

21.00 Svetovno hokejsko prvenstvo skupine B — barvni prenos srečanja Jugoslavija — Poljska

21.10 v odmoru TV dnevnik

21.30 približno ob 22.30 Opatija 78, festival zabavnih melodij

24.00 Poročila

PROM. NESREČE

PO LEVI STRANI

Iz Soštanja proti šmartnemu ob Paki je vozil z osebnim avtomobilom IVAN BRUNET, 28, iz Gorenja. Blizu križišča s cesto proti Mozirju v Gorenju pa je vozil po levem voznem pasu. Nasproti se je pripeljal kolesar STANKO PISANEC, 29, iz Gave, ki je na kolesu vozil tudi VLA-DA MEHA, 30, iz Skornega. Pisanec se je umikal vozniku Brunetu proti sredini cestišča, kljub temu pa ga je le-ta zbil z desnim sprednjim delom avtomobila. Pisanec in Meh sta padla, pri tem pa se je Vlado Meh težje ranil — ima pretesno možganov in poškodovani obe roki.

PRETESNO PREHITEVANJE

FRIDA SAJOVIC, 34, iz Celja se je peljala z osebnim avtomobilom po Bežigradski cesti v Celju, in sicer iz smeri križišča z Mariborsko cesto. Po njeni strani, torej po desni strani, je prihajala iz nasprotni smeri kolona vojakov. Sajovičeva jih je prehitela, vendar tako tesno, da je predzadnjega v koloni, PETRA ROKAVCA, 20, iz Žiž zadela in se je le-ta lažje ranil po desni roki.

UMRL JE NASLEDNJI DAN

FRANC KADILNIK, 50, iz Vizor se je peljal s kolesom na pomožni motor iz Strmca proti domu. Ko je zapeljal na lokalno, makadamsko cesto, je nenadoma padel in obelžal nezavesten na sredini cestišča. Hudo poškodovanega so prepeljali v celjsko bolnišnico, kjer so ugotovili, da ima zlomljeno lobanjsko dno in je zato naslednji dan umrl.

PESEC UMRL

Voznica osebnega avtomobila LJUDMILA POŽUN, 31,

iz Smarjete pri Rimskih Toplicah je v kraju Smarjeta dohitela pešca, 69-letnega CIRILA STRAVSA iz Dola pri Hrastrniku in ga pričela prehitovati po levi strani. Prehitela pa ga je tako tesno, da ga je zadela s sprednjim desnim žarometom in zbila tri metre izven cestišča. Ciril Stravs se je pri padcu tako hudo poškodoval, da je na kraju nesreč umrl.

STIRJE POSKODOVANI

Iz Brežic proti Bizeljskemu je vozil z osebnim avtomobilom IVAN PRISTOLIČ, 47, iz Orešja, in sicer cik-cak po cestišču. V kraju Stara vas pa zaradi prehitre vožnje ni uspel speljati desnega ovinka in ga je začelo zanašati. Najprej v levo in nato v desno na travnik, kjer se je avtomobil večkrat prevrnil ter obstal v globeli 5 metrov s ceste. Pri nesreči so se poškodovali voznik Pristolič ter trije sopotniki, materialne škode pa je za okoli 50.000 dinarjev.

NEPREVIDNA PESCA

Skoki Prekopo je vozil z osebnim avtomobilom MATJAZ KMEČ, 44, iz Ljubljane. Nenadoma je z njegove leve strani stekla čez cesto VERA CIGLER, 34, iz Polzele, ki je za roko peljala tudi 11-letnega sinka. Kljub temu, da je voznik Kmeč močno zaviral, je oba zbil. Takoj so ju prepeljali v celjsko bolnišnico, kjer so ugotovili, da imata mati in sin težje poškodbe.

V JAREK JE PADEL

JERNEJ PETERLIN, 44, iz Smarja pri Jelšah je pripeljal v levi ovinek v Pristavo pri Mestinju, nenadoma pa ga je na mostu zbil v desno, tako da je zadel v ograjo in nato zdrknil v 3 metre globok jarek, kjer je avtomobil obstal na desnem boku. Zaradi poškodovanih vrat, pa tudi Peterlin je težje ranjen (ima zlomljeno desno nogo ter več udarcev in prask po rokah in obrazu), ni mogel sam zlesti iz avtomobila. Klical je na pomoč, dobro uro po nesreči pa mu je pomagal FRIDE-RIK GOBEC iz Pristave, ki je poklical tudi rešilni avto.

TOZD TRGOVSKA DEJAVNOST

ki je v sestavi

KK Šentjur pri Celju

razpisuje po sklepu delavskega sveta prosta dela oz. naloge

MESARJA — PRODAJALCA

POGOJI:

— živilska šola mesarske smeri in 2 leti delovnih izkušenj

Pismene prijave pošljite s priloženimi dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh po objavi na naslov: Kmetijski kombinat Šentjur — komisiji za medsebojna razmerja.

Prometno, gostinsko in turistično podjetje »IZLETNIK« Celje — TOZD TURISTICNA AGENCIJA

objavlja prosta dela in naloge

REFERENTA ZA IZLETE v turistični poslovni Celje

Pogoji: višješolska izobrazba in 3 leta delovnih izkušenj, znanje tujega jezika (nemščina ali angleščina)

REFERENTA ZA LETNI ODDIH

Pogoji: srednješolska izobrazba in 2 leti delovnih izkušenj, zaželeno znanje tujega jezika K sodelovanju vabimo vse kandidate, ki izpolnjujejo pogoje in želijo združiti delo v OZD »IZLETNIK« Celje, za nedoločen čas. Vse informacije o delu lahko kandidati dobijo v splošno-kadrovskem sektorju OZD »Izletnik« Celje, Gregorčičeva 7, ki sprejema vloge v roku 15 dni od dneva objave.

ZLATARNE CELJE, TOZD »AUREA« CELJE

objavlja

1. prosta ADMINISTRATIVNA DELA in naloge ter
2. prosta dela in naloge VPENJALCA ORODIJ

Za administrativna dela vabimo k sodelovanju kandidatko z dokončano srednjo administrativno šolo in dvema letoma delovnih izkušenj. — Poskusna doba je dva meseca.

Kandidat za vpenjalca orodij mora biti strojni ključavničar ali orodjar z dvema letoma delovnih izkušenj. — Poskusna doba 2 meseca.

Stanovanj tozd Aurea Celje ne poseduje.

Kandidate prosimo, da svoje vloge posredujejo v 15 dneh na naslov: Zlatarne-Celje, TOZD »AUREA« CELJE, Celje, Kersnikova 17.

Delavska univerza v Celju Cankarjeva 1

obvešča

vse potencialne kandidate za študij ob delu, da je do 15. marca 1978 še čas za prijavo in sicer:

ZA PRIPRAVLJALNE SEMINARJE (za pridobitev znanja za diferencialne izpite na višjih šolah) in

VIŠJO PROMETNO ŠOLO IZ ZAGREBA

Dne 11. marca 1978 od 9.—11. ure pa bo na sedežu DU organiziran »DAN ODPRTIH VRAT« kot informativni dan o možnostih nadaljnjega študija v šolskem letu 1978/79.

Za kadrovske službe organizacij združenega dela pa posredujemo tovrstne informacije vsak dan o 10. do 11. ure do vključno 15. marca 1978.

VLJUDNO VABLJENI!

SIP — Strojna industrija n. sol. o. TOZD Šempeter v Savinjski dolini

iščče

KOOPERANTE

s prostimi kapacitetami za mehansko obdelavo, zlasti za srednjezahtevno struženje. Možnost trajnejšega sodelovanja!

Interesenti lahko dobijo podrobnejše informacije v preskrbovalnem sektorju podjetja ali na telefon št. 701-500.

Zveza lovskih družin Celje Celje — Tomšičev trg 12

objavlja

prosto delo in naloge

KNJIGOVODJE, BLAGAJNIKA in ADMINISTRATORJA

Pogoji: srednja šola ekonomske smeri, 3 leta delovnih izkušenj ter znanje strojepisja. Delo s polnim delovnim časom.

Pismene ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev ter kratkim življenjepisom pošljite v 8 dneh od dneva objave na naslov: Zveza lovskih družin Celje — 63001 Celje, p. p. 119.

Zveza lovskih družin Celje Celje — Tomšičev trg 12

objavlja

prosto priložnostno delo in naloge

ADMINISTRATORJA

Pogoji: lovski tehnik ali lovski izpit, srednja izobrazba ekonomske ali podobne smeri, 2 leti prakse, obvladanje strojepisja, delo s polovičnim delovnim časom.

Pismene ponudbe z dokazili o izpolnjenih pogojih ter kratkim življenjepisom pošljite v 8 dneh od dneva objave na naslov: Zveza lovskih družin Celje, 63001 Celje, p. p. 119.

FEST NA PLATNIH (3)

TRI ŽENSKÉ

Režija in scenarij: Robert Altman; igrajo: Sissy Spacek, Shelly Duvall, Janice Rule; nagrade: »Zlata palma« za najboljšo žensko vlogo: Shelly Duvall.

Robert Altman je s svojim filmom »Tri ženske« nedvomno naredil še en film, o katerem bomo dolgo razmišljali, ga občudovali zaradi izredne ideje in njene filmske realizacije, hkrati pa se ga bali zaradi njegovega zamegljenega in nejasnega sporočila. Kot »Nashville« je tudi ta film nekaj »happenings«, pri katerem dejansko ni razumne razlage o vsebini, pa se njegovo sporočilo vendarle glo-

teljico ni dovolj naredila. Ko, nec je nejasen, saj vse tri ženske (Willy medtem doživi svojo preobrazbo s porodom mrtvega otroka) postanejo nekakšna družina, v kateri je najmlajša mati, ostali dve pa sta njena otroka.

Film »Tri ženske« je treba vzeti kot režiserjevo prisposodbo o ženski psihi, ki v travmah, ki jih povzroča okolje, doživlja nenehne preobrazbe, spremembe, šoke. Se najbolj logično si film lahko razlagamo tako, da je Altman skozi tri različne ženske želel prikazati notranje doživljanje in stiske ene ženske v različnih trenutkih njenega življenja, v različnih obdobjih, okoljih, zunanjih vplivih.

Film Roberta Altmana »Tri ženske« je odlično posnet, scenografija je preprosta, a v svoji preprostosti razkošna, fantazijske freske dopolnjujejo sporočilo. Altman pa je tudi poskrbel za nekaj pravih šokov, ki gledalca močno pretresejo. Kljub temu je treba povedati, da je film »Tri ženske« težko gledati. Še posebej, če iščemo jasno sporočilo, ki je vrh tega še jasno usmerjeno. Gre v bistvu za doživljanje, za vizualno komunikacijo filma z gledalcem, ki v svoji celoti nekaj pomeni, pa čeprav je tisto »nekaj« izredno težko ali celo nemogoče dourneti.

Posebej je treba omeniti izvrstno igro vseh treh žensk, zlasti še mlade Sissy Spacek, tako da kar ne razumemo, da je nagrado za svojo vlogo pobrala Shelly Duvall, čeprav je bila tudi sama odlična. Sicer pa je soditi o filmu, kakršen je »Tri ženske« težko. Je namreč tipičen primer filma, ki je subjektivno doživet. Glede na reakcije, ki jih povzroči v psihi gledalca, se bo ta najbolj preprosto in objektivno odločil tudi o sporočilu filma. Vsekakor pa je »Tri ženske« film, ki ga je treba videti.

(Piše BRANKO STAMEJČIČ)

boko zadre pod kožo in neke v notranjosti kljuva v močnem vrtincu neštetih vprašanj. Zasnova je preprosta. V neko zdravilišče za ostarele pride nova delavka — Pinky. Z velikim entuziazmom se loti dela, povsem pa jo prevzame enostransko prijateljstvo do nekoliko starejše, neznansko urejene, a sitne in egoistične Mili. Ima jo za vzor popolnosti. Tretja ženska je Willy, lastnica malega bara, ki živi z nekdanjim statutom iz filmskih vesternov. Je zagonetna, nedoumljiva ženska, ki svoje misli in čustva sprošča v sanjskih slikarjih. Pinky je razpeta med obema. Mili obožuje, privlači jo pa jo z neko skrivnostno, nedoumljivo močjo, Willine slikarije. V trenutku obupa je moč fesk prevelika. Pinky poskusi samomor, a po dolgem zdravljenju preživi. Doživi pa popolno preobrazbo. Prelevi se v Mili. Preobrazba zadene tudi Mili. Vse bolj je podobna nekdanji Pinky, ko je razjeda vest, da za svojo prija-

Sissy Spacek je s svojo vlogo Pinky v filmu Roberta Altmana Tri ženske, navdušila...

REKLI SO

Mož svoji ženi, ki avto: Kako bi bilo, zdaj se meni malce la volan, da se majhno sprostim?

Mati svoji hčeri: Kar poroke tiče, se raje poročim s svojim očetom, se je veliko bolj pametno poročil kot jaz.

Mož ženi, ki kupuje črku jopič: Ljuba žena, loči se že, dokler te jopič ne bo že premajhna.

Uslužbenec po telefonu: Ne, šef, ostal sem doma, ker sem edini v pisarnici, ki še nimam nahoda.

MEDICINA

NAJMANJŠI PACIENT

MALI OPERIRANEC JE BIL TEŽAK 600 GRAMOV

Od matere, suhljate kadilke, ki si je z ogorkom prižigala novo cigareto, ni nihče pričakoval korenjaškega dojenčka. Tisto, kar se je rodilo v bolnišnici Ashland v ameriški državi Kentucky, je bilo pod pričakovanji. Deček je tehtal 600 gramov, ves zguban suhljat, sivkaste barve — skratka živ mrliček.

James Lee Allen, tako je mati dala otroku ime, bi po vseh zdravniških izkušnjah moral ugasniti v šestih urah po rojstvu. Toda brcal je in onemoglo vokal v dokaz, da se je odločil živeti. Dali so ga v posebno napravo za nedonošenčke in mali je brcal ter pil, kot bi dokazal da ni treba tehtati tri kilograme, da ostane kot novorojenček pri življenju. Potem je nenadoma izbruhal vse, kar je použil. Na rentgenski sliki so vi-

deli, da ima zaraščeno črevo in da hrana ne more po normalni poti naprej.

Ko da bi imeli do malega bitja poseben odnos, so se zdravniki odločili za operacijo. Otroka so hranili umetno skozi veno na glavi, kajti použita hrana otroku ni nič koristila, ker šele tanko črevo izvleče iz hrane hranljive snovi. In zdravniki so se odločili za operacijo. Orodje za ta operativni poseg so si

izposodili pri očesnih kirurgih. Mali James Lee Allen je operacijo prestal. Operacija je trajala tri ure pri redno visoki temperaturi, ti otrok ni smel zgubiti lesne toplote. Operater s pomagal z povečevalnim mikroskopom. Takrat je bil deček sedem dni.

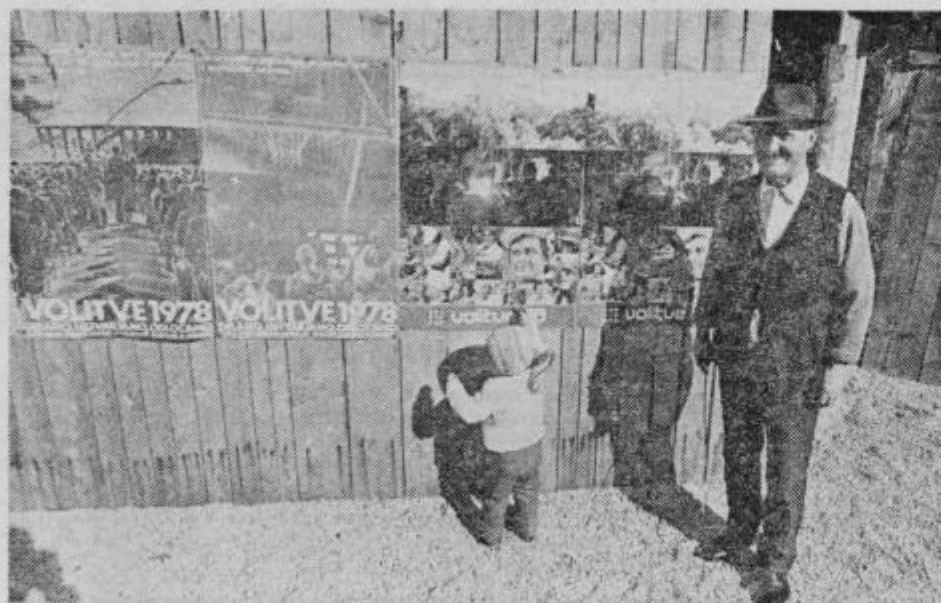
Stirinajst dni po operaciji je imel fantič že dvojno težo in zdaj kar dobro napreduje.

AKTUALNO

Z dedkom sta šla na sprehod, pa so fantiča strašno pritegnili volilni plakati. Ta živ interes za politično dogajanje ni za prazniti. Pol za šalo pol zares, vsaj evidentirati bi ga bilo treba ob dejstvu, da nam grozi pomanjkanje ljudi za izpolnitev vseh mest v našem delegatskem sistemu.

Foto: D. MEDVED

Spomladanska kolekcija oblačil in elegantni ženski salonarji so vam že na voljo v Salonu Vabimo vas na ogled in nakup!

KOVINOTEHNA-TEHNOMERCATOR — TOZD MALOPRODAJA „T“

NOVI
tednik

10

NOVI TEDNIK — Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje, Laško, Slovenske Konjice, Šentjur Šmarje pri Jelšah in Zalec — Uredništvo: Celje, Gregorčičeva 5, poštni predaj 161. Naročnina in oglaš: Trg V kongressu 10 — Glavni in odgovorni urednik: Milan Seničar; tehnični urednik: Drago Medved — Redakcija: Milan Božič, Jure Krašovec, Mateja Podjed, Vojko Rizmaj, Brane Stamejčič (odg. ur. Radia Celje), Damjana Stamejčič, Zdenka Stopar, Milenko Strašek, Janez Vedenik, Tone Vrabl — Iznaja vsak četrtek — Izdaja ga CGP »Delo« Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena posamezne številke 4 din — Celoletna naročnina 180 din polletna 90 din. Za inozemstvo je cena dvojna. Itekoči račun 30102-601/20012 CGP »Delo« Ljubljana — Telefon 22-369, 23-105, oglasni in naročnina 22-800.